

© Фундація «Відкрите суспільство»

ЯК ПРАЦЮЄ ТВОЯ ФРАКЦІЯ/ГРУПА

**Результати роботи фракцій та груп
у Верховній Раді України за період:
травень 2002 року – березень 2004 року**

**Моніторинг здійснено згідно з даними Інформаційного управління
та Управління комп'ютеризованих систем Апарату
Верховної Ради України**

Зміст

Фракція “Наша Україна” 4

Біографічна довідка голови фракції	4
Склад фракції на 01.04.2004 року	5
Зміна чисельного складу фракції з початку скликання	7
Очолювані комітети	7
Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції	8
Якісні результати законотворчої роботи фракції „Наша Україна”	9

Фракція “Регіони України” 13

Біографічна довідка співголів фракції	13
Склад фракції станом на 01.04.2004 року	15
Зміна чисельного складу фракції з початку скликання	16
Очолювані комітети	16
Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції	17
Якісні результати законотворчої роботи фракції "Регіони України"	18

Фракція комуністів 20

Біографічна довідка голови фракції	20
Склад фракції станом на 01.04.2004 року	21
Зміна чисельного складу Фракції комуністів з початку скликання	22
Очолювані комітети	22
Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції	23
Якісні результати законотворчої роботи Фракції комуністів	24

Фракція партій ППУ та "Трудова Україна" 27

Біографічна довідка голови фракції	27
Склад фракції станом на 01.04.2004 року	28
Зміна чисельного складу групи з початку скликання	29
Очолювані комітети	29
Зміна кількісних показників роботи депутатів групи	30
Результати роботи фракції партій ППУ та "Трудова Україна" з початку скликання	30
Якісні результати законотворчої роботи фракції партій ППУ та "Трудова Україна"	31

Фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної) 33

Біографічна довідка голови фракції	33
Склад фракції станом на 01.04.2004 року	34
Очолювані комітети	34
Результати роботи фракції Соціал-демократичної партії України (об'єднаної) з початку скликання ..	35
Зміна чисельного складу фракції з початку скликання	35
Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції	36
Якісні результати законотворчої роботи фракції Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)	36

Фракція Соціалістичної партії України 39

Біографічна довідка голови фракції	39
Склад фракції станом на 01.04.2004 року	40
Очолювані комітети	40
Результати роботи фракції Соціалістичної партії України з початку скликання	41
Зміна чисельного складу фракції з початку скликання	41

Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції	42
Якісні результати законотворчої роботи фракції Соціалістичної партії України	42

Фракція Блоку Юлії Тимошенко 44

Біографічна довідка голови фракції	44
Склад фракції станом на 01.04.2004 року	45
Результати роботи фракції Блоку Юлії Тимошенко з початку скликання	46
Зміна чисельного складу фракції з початку скликання	46
Очолювані комітети	46
Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції	47
Якісні результати законотворчої роботи фракції Блоку Юлії Тимошенко	48

Група "Народовладдя" 49

Біографічна довідка голови фракції	49
Склад групи станом на 01.04.2004 року	50
Зміна чисельного складу групи з початку скликання	51
Результати роботи групи "Народовладдя" з початку скликання	51
Якісні результати законотворчої роботи групи "Народовладдя"	52
Зміна кількісних показників роботи депутатів групи	52

Група "Демократичні ініціативи" 55

Біографічна довідка голови фракції	55
Склад групи станом на 01.04.2004 року	56
Результати роботи групи "Демократичні ініціативи" з початку скликання	57
Зміна чисельного складу групи з початку скликання	57
Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції	58
Якісні результати законотворчої роботи групи "Демократичні ініціативи"	58

Фракція Аграрної партії України 60

Біографічна довідка голови фракції	60
Склад фракції на 01.04.2004 року	61
Зміна чисельного складу фракції Аграрної партії України з початку скликання	61
Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції	62
Результати роботи фракції Аграрної партії України з початку скликання	62
Якісні результати законотворчої роботи фракції Аграрної партії України	63

Фракція Народно-демократичної партії 64

Біографічна довідка голови фракції	64
Очолювані комітети	66
Результати роботи фракції Народно-демократичної партії України з початку скликання	67
Зміна чисельного складу фракції з початку скликання	67
Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції	68
Якісні результати законотворчої роботи фракції Народно-демократичної партії	68

Група "Народний вибір" 70

Біографічна довідка голови фракції	70
Склад групи станом на 01.04.2004 року	71
Зміна чисельного складу групи з початку скликання	71
Зміна кількісних показників роботи депутатів групи	72
Результати роботи групи "Народний вибір" з початку скликання	72
Якісні результати законотворчої роботи групи "Народний вибір"	73

Фракція "Наша Україна"

Дата створення - 15.05.2002 р.

Голова фракції - Ющенко В.А.

Обраний: виборчий блок політичних партій "Блок Віктора Ющенка "Наша Україна", номер 1 у списку

Партія (на момент виборів): безпартійний

Рік народження: 1954

Освіта: вища

Спеціальність: економіст

Попереднє місце роботи: директор Українсько-російського інституту менеджменту та бізнесу ім. Б.Єльцина при Міжрегіональній академії управління персоналом

Комітет: комітет з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин

Посада: член Комітету

Біографічна довідка*

Кандидат економічних наук (1998), керівник фракції "Наша Україна" (з 05.2002), член Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин (з 06.2002); директор Українсько-російського інституту менеджменту і бізнесу імені Б.М.Єльцина при Міжрегіональній академії управління персоналом (з 08.2001).

Народився 23.02.1954 р. (с. Хоружівка, Недригайлівський р-н, Сумська обл.). Освіта вища, закінчив Тернопільський фінансово-економічний інститут (1975), "Бухоблік"; кандидатська дисертація "Розвиток попиту та пропозиції грошей в Україні" (Українська академія банківської справи, 1998).

Народний депутат України 4 скликання з 04.2002 від блоку В.Ющенка "Наша Україна", № 1 в списку. На час виборів: директор Українсько-російського інституту менеджменту та бізнесу ім. Б.Єльцина Міжрегіональної академії управління персоналом; безпартійний. З 08.- 09.1975 - заступник головного бухгалтера колгоспу с. Ярове Косівського р-ну Івано-Франківської області.

З 10.1975-11.76 - служба в армії. З 12.1976-04.77 - економіст відділення, з 04.1977-07.85 - керівник відділення Держбанку СРСР, смт Ульянівка Білопільського р-ну Сумської області.

* З сайту "Відкрита Україна" www.yushenkovictor.openua.net

З 07.1985-04.86 - заступник начальника управління кредитування і фінансування колгоспів, агропромислових об'єднань і міжгосп. підприємств, з 04.1986-12.87 - заступник начальника управління кредитування сільського господарства АПК Української республіканської контори Держбанку СРСР, м. Київ. З 12.1987-12.89 - начальник планово-експертного управління, з 12.1989-11.90 - заступник голови правління - начальник планово-експертного управління Українського республіканського банку Агробанку СРСР, м. Київ. З 11.1990-04.92 - заступник голови правління, 04.1992-01.93 - перший заступник голови правління Акціонерного комерційного агропромислового банку "Україна", м. Київ. З 26.01.1993-02.97 - голова правління, 02.1997-01.2000 - Голова Національного банку України. З 22.12.1999-29.05.01 - Прем'єр-міністр України. Член Ради з питань збереження національної культурної спадщини (06.1997-01.98); член Ради з питань економічної реформи при Президентові України (з 12.1994), член Валютно-кредитної ради КМ України (10.1995-05.97); член Вищої економічної ради Президента України (07.1997-11.2001); член Координаційного комітету боротьби з корупцією і організованою злочинністю (з 11.1993); член Консультативної ради з питань іноземних інвестицій в Україні (03.2000-06.01); член Ради національної безпеки і оборони України. Керівник від України у Міжнародному валютному фонді; заступник керівника від України в ЕБРР; член Комісії з питань відтворення видатних пам'яток історії та культури при Президентові України (12.1995-11.2001); голова Координаційної ради з формування мережі регіональних мереж розвитку (з 03.2000); голова Координаційної ради з питань політики фінансового сектору (з 11.2000); голова Урядового комітету з питань національної безпеки і оборони, оборонно-промислового комплексу та правоохоронної діяльності (з 11.2000); заступник голови Національної ради з узгодження діяльності загальнодержавних і регіональних органів та місцевого самоврядування (з 12.2000). Був членом Політради НДП (з 02.1996).

За рейтингом журналу "Global Finance" увійшов у шістку кращих банкірів світу (1997). Академік АЕНУ Української академії економічної кібернетики. Почесний доктор Національного університету "Києво-Могилянська Академія", Національного університету "Острозька академія". Заслужений економіст України (01.1997).

Нагороджений Почесною відзнакою Президента України (07.1996), Золотою медаллю м. Атен. Почесний громадянин м. Тернополя (09.1997), м. Львова (04.2001).

Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1999; за серію монографій "Українська фалеристика та боністика").

Автор понад 250 публікацій та аналітичних статей з питань банківської діяльності.

Склад фракції на 01.04.2004 року

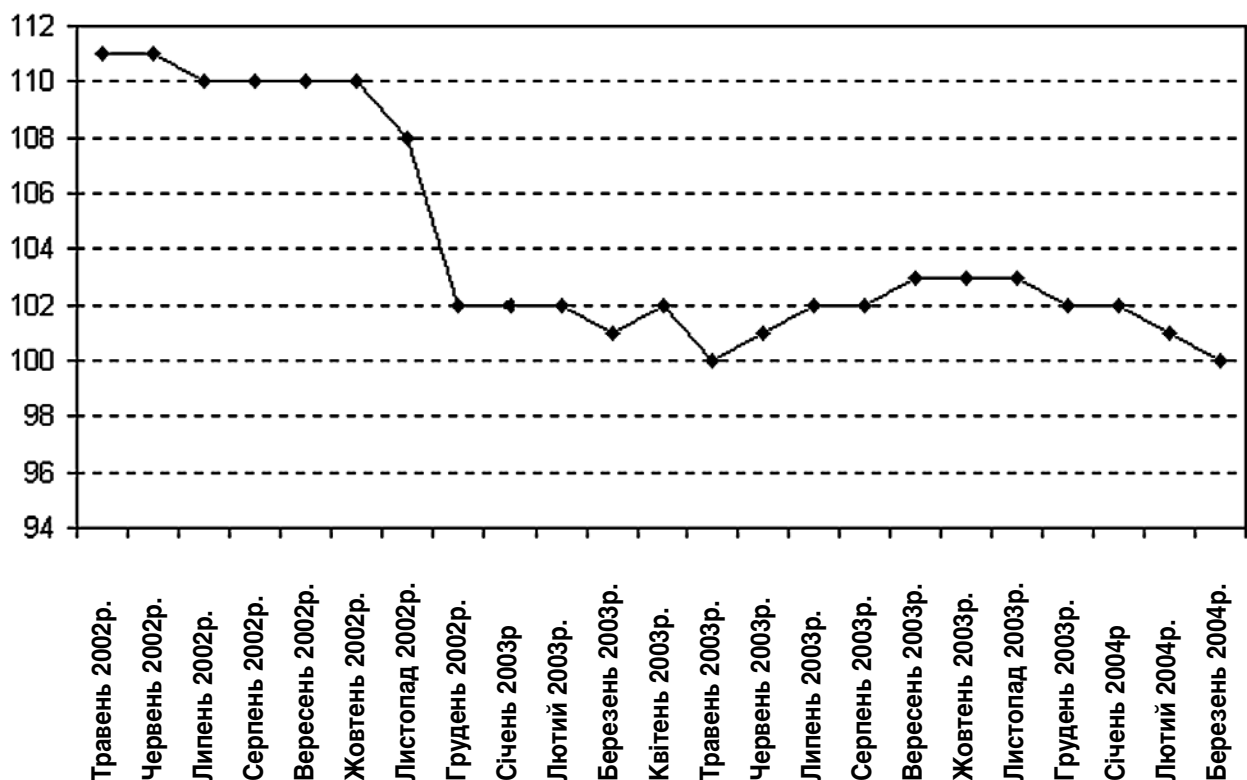
№	Народний депутат	№	Народний депутат
1.	Альошин Валерій Борисович	14.	Григорович Лілія Степанівна
2.	Асадчев Валерій Михайлович	15.	Гринів Ігор Олексійович
3.	Атрошенко Владислав Анатолійович	16.	Гудима Олександр Миколайович
4.	Балога Віктор Іванович	17.	Гуменюк Олег Іванович
5.	Безсмертний Роман Петрович	18.	Гурвіц Едуард Йосипович
6.	Беспалий Борис Якович	19.	Джемілев Мустафа
7.	Білозір Оксана Володимирівна	20.	Джоджик Ярослав Іванович
8.	Бойко Юрій Анатолійович	21.	Драч Іван Федорович
9.	Бондар Володимир Налькович	22.	Єхануров Юрій Іванович
10.	Бондаренко Володимир Дмитрович	23.	Жванія Давид Важаєвич
11.	Васюник Іван Васильович	24.	Жебрівський Павло Іванович
12.	Гаврилюк Іван Ярославович	25.	Жовтяк Євген Дмитрович
13.	Гірник Євген Олексійович	26.	Жулинський Микола Григорович

№	Народний депутат	№	Народний депутат
27.	Загрева Борис Юхимович	64.	Порошенко Петро Олексійович
28.	Заєць Іван Олександрович	65.	Рибачук Олег Борисович
29.	Зварич Роман Михайлович	66.	Сабашук Петро Павлович
30.	Зімін Олег Петрович	67.	Скомаровський Володимир Володимирович
31.	Іванчо Іван Васильович	68.	Слободян Олександр В'ячеславович
32.	Івченко Олексій Григорович	69.	Соболев Сергій Владиславович
33.	Ігнатенко Павло Миколайович	70.	Сокирко Микола Васильович
34.	Капустін Віктор Володимирович	71.	Стецьків Тарас Степанович
35.	Кармазін Юрій Анатолійович	72.	Стойко Іван Михайлович
36.	Катеринчук Микола Дмитрович	73.	Стретович Володимир Миколайович
37.	Качур Павло Степанович	74.	Танюк Леонід Степанович
38.	Кендзьор Ярослав Михайлович	75.	Тарасюк Ігор Григорович
39.	Кириленко В'ячеслав Анатолійович	76.	Тарасюк Борис Іванович
40.	Ключковський Юрій Богданович	77.	Терьохін Сергій Анатолійович
41.	Коваль В'ячеслав Станіславович	78.	Ткач Роман Володимирович
42.	Король Віктор Миколайович	79.	Томенко Микола Володимирович
43.	Косів Михайло Васильович	80.	Томич Іван Федорович
44.	Костенко Юрій Іванович	81.	Третьяков Олександр Юрійович
45.	Костинюк Богдан Іванович	82.	Трофименко Вадим Всеволодович
46.	Круць Микола Федорович	83.	Тягнибок Олег Ярославович
47.	Кульчинський Микола Георгійович	84.	Удовенко Геннадій Йосипович
48.	Лебедівський Валерій Анатолійович	85.	Устенко Олександр Андрійович
49.	Манчуленко Георгій Манолійович	86.	Філенко Володимир Пилипович
50.	Мартиненко Микола Володимирович	87.	Цехмістренко Віталій Григорович
51.	Мовчан Павло Михайлович	88.	Червоненко Євген Альфредович
52.	Мойсик Володимир Романович	89.	Червоний Василь Михайлович
53.	Морозов Олександр Валерійович	90.	Черновецький Леонід Михайлович
54.	Одайник Микола Миколайович	91.	Черняк Володимир Кирилович
55.	Олексіук Сергій Сергійович	92.	Чечель Микола Йосипович
56.	Олійник Петро Михайлович	93.	Чорноволенко Олександр Віленович
57.	Оробець Юрій Миколайович	94.	Чубаров Рефат Абдурахманович
58.	Осташ Ігор Іванович	95.	Шандра Володимир Миколайович
59.	Павленко Юрій Олексійович	96.	Ширко Юрій Володимирович
60.	Пинзеник Віктор Михайлович	97.	Юхновський Ігор Рафаїлович
61.	Плющ Іван Степанович	98.	Ющенко Віктор Андрійович
62.	Поліщук Микола Єфремович	99.	Ющенко Петро Андрійович
63.	Полянчич Михайло Михайлович	100.	Яворівський Володимир Олександрович

Очолювані комітети

№	Назва комітету	Голова комітету
1.	Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин	Томич І.Ф.
2.	Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією	Стретович В.М.
3.	Комітет з питань бюджету	Порошенко П.О.
4.	Комітет з питань Європейської інтеграції	Тарасюк Б.І.
5.	Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності	Мойсик В.Р.
6.	Комітет з питань культури і духовності	Танюк Л.С.
7.	Комітет з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства	Поліщук М.Є.
8.	Комітет з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин	Удовенко Г.Й.
9.	Комітет з питань промислової політики і підприємництва	Єхануров Ю.І.
10.	Комітет з питань свободи слова та інформації	Томенко М.В.

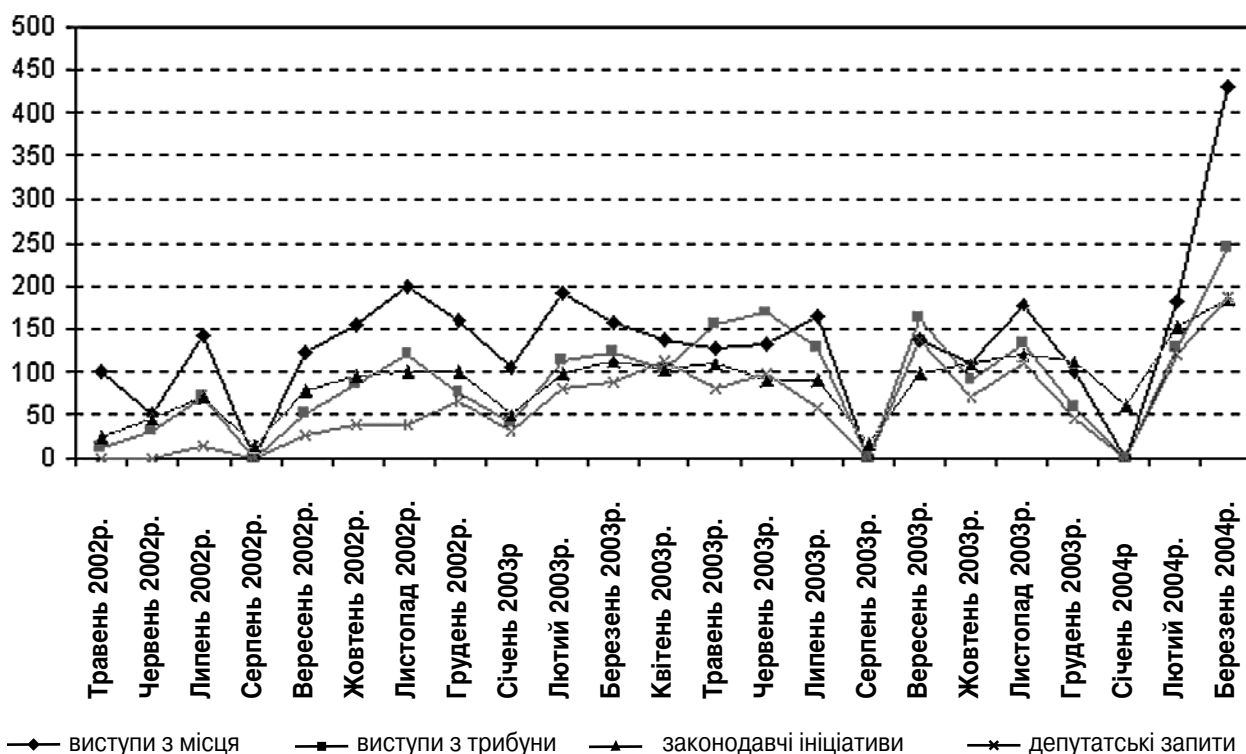
Зміна чисельного складу фракції з початку скликання

Результати роботи фракції «Наша Україна» з початку скликання

Рік	Місяць	Чисельний склад	Кількість виступів		Кількість законодавчих ініціатив	Кількість депутатських запитів
			місце	трибуна		
2002	травень	111	100	12	23	0
	червень	111	53	30	46	1
	липень	110	142	72	70	14
	серпень	110	0	0	15	0
	вересень	110	124	53	78	25
	жовтень	110	154	86	95	37
	листопад	108	200	121	100	39
	грудень	102	159	75	100	66
2003	січень	102	104	41	49	30
	лютий	102	193	113	97	81
	березень	101	156	124	112	87
	квітень	102	138	102	102	114
	травень	100	127	153	109	81
	червень	101	132	168	90	96
	липень	102	163	129	91	59
	серпень	102	0	0	16	0
	вересень	103	138	162	98	138
	жовтень	103	110	90	109	70
	листопад	103	177	133	120	108
	грудень	102	100	59	112	46
	січень	102	0	0	62	0
2004	лютий	101	183	129	152	121
	березень	100	431	245	184	187
ВСЬОГО:		-	3084	2097	2030	1400

Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції

Якісні результати законотворчої роботи фракції „Наша Україна”

Фракція „Наша Україна” є лідером за кількістю поданих законопроектів, які були підписані Президентом України і набули чинності у встановленому законом порядку. З травня 2002 року до січня 2004 року народні депутати України, які входять до складу згаданої парламентської фракції, стали авторами або співавторами 40 законів. Серед даних законодавчих актів 19 присвячено економічній політиці, 14 актів регулюють галузевий розвиток і відносять у різноманітних сферах життєдіяльності суспільства, 5 законів стосуються соціальної політики і вирішують деякі проблеми соціального захисту населення, 2 закони безпосередньо пов’язані з державним будівництвом.

Безумовно, кожний поданий законопроект, що набув статусу закону, впливає на суспільні відносини і до певної міри визначає умови функціонування суспільства. Розглянемо детальніше основні характеристики тих законів, які змінили наше „щоденне” життя.

У сфері соціального забезпечення і соціального захисту населення відмітимо Закон України „Про внесення змін до статті 9 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” від 02 жовтня 2003 року, відповідно до положень якого розширено коло осіб, які мають статус учасників війни. Так, до учасників війни відносимо також тих осіб, які після 09 вересня 1944 року були переселені на територію України з територій інших країн.

Законом України „Про внесення зміни до статті 13 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” від 10 липня 2003 року встановлюється можливість отримання один раз на два роки грошової компенсації замість путівки до санаторію, профілакторію або будинку відпочинку. Визначено розміри такої компенсації: інвалідам війни I-II груп - у розмірі середньої вартості путівки, інвалідам війни III групи - 75 процентів середньої вартості путівки. Грошова компенсація має надаватись незалежно від наявності медичного висновку про необхідність санаторно-курортного лікування або медичних протипоказань.

Відповідно до положень Закону України „Про внесення зміни до статті 5 Закону України „Про психіатричну допомогу” від 09 грудня 2003 року збільшується розмір грошової допомоги, яка виплачується малозабезпеченій особі, що проживає разом з інвалідом I чи II групи внаслідок психічного розладу, який за висновком лікарської комісії медичного закладу потребує постійного стороннього догляду. Обсяг такої допомоги визначено у розмірі 10-ти відсотків прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатної особи.

Розглядаючи законодавчі акти, які вплинули на **державну соціальну політику**, відзначимо Закон України „Про внесення змін до додатка № 3 до Закону України „Про Державний бюджет України на 2003 рік” від 18 листопада 2003 року. Згідно з положеннями закону збільшуються видатки Державного комітету України з питань фізичної культури і спорту по загальному фонду та встановлюється розмір цих видатків у сумі 151,5 млн. гривень. Відповідні кошти мають бути спрямовані на підготовку та участь членів збірних команд України у наступних XXVIII літніх Олімпійських і XII Параолімпійських іграх. Практичне втілення даного закону дозволить забезпечити належний рівень підготовки українських спортсменів та сприятиме розвитку олімпійських видів спорту в Україні.

Перша ґрунтовна спроба врегулювати питання розповсюдження продукції порнографічного характеру втілена у Законі України „Про захист суспільної моралі” від 20 листопада 2003 року. Даним законом визначаються основи державного регулювання обігу інформаційної продукції, що негативно впливає на суспільну мораль, надається визначення порнографії, продукції еротичного та сексуального характеру. Відповідно до положень закону створюється Національна експертна комісія з питань захисту суспільної моралі, основними повноваженнями якої є нагляд і контроль за дотриманням вимог чинного законодавства у сфері захисту суспільної моралі. Окремими нормами закону встановлено засади захисту дітей та неповнолітніх осіб від шкідливого впливу продукції сексуального або еротичного характеру.

Позитивну соціальну оцінку отримав Закон України „Про внесення зміни до статті 12 Закону України „Про зв’язок” від 20 лютого 2003 року. Нормами цього законодавчого акту вперше була закріплена посекундна тарифікація послуг зв’язку, тобто споживач мав оплачувати лише

фактичний час телефонної розмови. Нині положення цього закону включено до Закону України „Про телекомунікації” від 18 листопада 2003 року.

Серед законодавчих актів, які стосуються **економічної політики**, відзначимо Закон України „Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб–підприємців” від 15 травня 2003 року, який запроваджує спрощені умови державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб-суб’єктів підприємницької діяльності. Згідно з нормами даного закону чітко встановлюється місце проведення державної реєстрації, зменшується строк такої реєстрації до трьох робочих днів. Окрім зазначеного, відмітимо, що державний реєстратор зобов’язаний у день видачі свідоцтва про державну реєстрацію надіслати інформацію про реєстрацію юридичної особи до відповідних органів статистики, Державної податкової служби, Державної служби зайнятості, Пенсійного фонду, Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності. Встановлення такого правила, безумовно, удосконалює процес державної реєстрації з точки зору його зручності й швидкості для суб’єкта підприємницької діяльності.

Закон України „Про внесення змін до Закону України ”Про порядок погашення зобов’язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами” від 20 лютого 2003 року. Відповідно до положень цього законодавчого акту вдосконалюється система адміністрування податків, так зокрема: платники податків отримують можливість надсилати податкові декларації поштою, працівникам податкових органів забороняється відмовляти у прийнятті податкової декларації, ясно встановлюється термін податкового періоду.

У галузі правового регулювання сільського господарства варто звернути увагу на Закон України „Про фермерське господарство” від 19 червня 2003 року, який визначає статус фермерського господарства, удосконалює правове регулювання такої сфери господарської діяльності та забезпечує надання певних видів державної допомоги таким господарствам.

Згідно з Законом України „Про внесення зміни до статті 7 Закону України ”Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції” від 09 липня 2003 року в Україні до 31 грудня 2003 року діяла нульова ставка для ввізного мита на зернові культури. Реалізація такої норми дозволила забезпечити повне і безперебійне постачання населенню продовольчого зерна шляхом додаткового завезення зернових культур у порядку імпорту.

Деякі проблеми **екологічної безпеки** регулюються нормами Закону України „Про внесення змін до Закону України ”Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблоку цієї АЕС на екологічно безпечну систему” від 09 липня 2003 року, що дозволяє забезпечити ефективне фінансування програм зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС, сприяють покращанню умов роботи державного санітарно-епідеміологічного нагляду та спеціалізованого медичного обслуговування працівників ДСП ”Чорнобильська АЕС” та жителів м. Славутича, а також визначають процес формування бюджету м. Славутича та утримання і розвитку соціальної інфраструктури міста.

У галузі **правового регулювання місцевого самоврядування** варто звернути увагу на Закон України „Про внесення змін до статті 51 Закону України ”Про місцеве самоврядування в Україні” від 22 травня 2003 року. Нормами закону усувається правова невизначеність щодо виконання заступником голови районної в місті ради функцій голови такої ради у передбачених законом випадках. Відповідно до переліку осіб, які є членами виконавчого комітету, занесено також заступника голови районної в місті ради, що дозволяє йому в разі необхідності виконувати функцію управління виконавчим комітетом.

У сфері захисту свободи слова та у сфері регулювання інформаційної діяльності прогресивні демократичні зміни запроваджуються, перш за все, Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань забезпечення та безперешкодної реалізації права людини на свободу слова” від 03 квітня 2003 року. Нормами цього закону визначається поняття цензури і оціночних суджень, що значно спрощує порядок вживання таких категорій у практичній діяльності суддів і журналістів. Законом закріплюється заборона цензури і заборона втручання у журналістську діяльність; встановлюється кримінальна відповідальність за умисне перешкоджання законній професійній діяльності журналістів; запроваджуються додаткові гарантії журналістам-відповідачам у справах про захист честі,

гідності, ділової репутації та відшкодування моральної шкоди. Даний законодавчий акт запроваджує реальні механізми захисту права людини на свободу слова, вільне вираження своїх поглядів і переконань.

Законом України „Про внесення змін до Закону України „Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів” від 24 жовтня 2002 року забезпечуються справедливі умови передплати періодичних видань та роз’яснюються суперечливі положення чинного законодавства.

Згідно з нормами Закону України „Про внесення зміни до статті 12 Закону України „Про телебачення і радіомовлення” від 22 травня 2003 року запроваджуються додаткові можливості щодо поповнення бюджету і провадження рекламної діяльності для державних телерадіоорганізацій, що, безумовно, позитивно вплине на якість послуг, які надаються такими організаціями мовлення.

Фактично нова редакція Закону України „Про рекламу” запропонована Законом України „Про внесення змін до Закону України „Про рекламу” від 11 липня 2003 року. Положеннями даного закону закріплюється чітке визначення реклами та таких її видів, як: внутрішня, зовнішня реклама, порівняльна реклама, прихована реклама, недобросовісна реклама, - розмежовується відповідальність виробників, рекламодавців, розповсюджувачів реклами. Згаданий закон відрізняється своєю соціальною спрямованістю, оскільки містить окремі норми стосовно захисту дітей від негативного впливу реклами, а крім того, значним чином обмежує розповсюдження реклами тютюнових виробів і алкогольних напоїв. Встановлюються особливості правового регулювання поширення реклами окремих видів продукції, послуг, таких як: лікарські засоби, медична техніка, методи профілактики, діагностики, лікування і реабілітації; послуг, пов’язаних із залученням коштів населення; зброї; цінних паперів.

Деякі зміни до порядку висвітлення засобами масової інформації діяльності Верховної Ради України запроваджено Законом України „Про внесення змін до Закону України „Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації” від 24 жовтня 2002 року. Згідно з положеннями цього закону скасовується трьохвідсоткове обмеження на висвітлення діяльності Верховної Ради України у засобах масової інформації, що очевидно сприятиме більш повному і відкритому наданню інформації про діяльність української законодавчої влади.

Вирішенню актуальних проблем, що виникають у **політичних відносинах та у сфері державного будівництва**, присвячено Закон України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв’язку із запровадженням державного фінансування політичних партій в Україні” від 27 листопада 2003 року. Даним законом встановлюється, що за рахунок коштів Державного бюджету України фінансується статутна діяльність політичних партій, не пов’язана з їхньою участю у виборах до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також відшкодовуються витрати політичних партій, у тому числі й тих, що входили до виборчих блоків політичних партій, пов’язані з фінансуванням їхньої передвиборної агітації під час чергових та позачергових виборів народних депутатів України. Умовою для надання державного фінансування статутної діяльності політичної партії є отримання виборчим списком кандидатів у депутати від цієї партії під час проведення останніх чергових виборів народних депутатів України не менше чотирьох відсотків голосів виборців, які взяли участь у голосуванні. Окрім того, політична партія має право на державне фінансування, якщо на час проведення останніх чергових виборів народних депутатів України політична партія входила до складу виборчого блоку політичних партій, виборчий список кандидатів у депутати від якого отримав чотири і більше відсотків голосів виборців, які взяли участь у голосуванні. Законом визначено також підстави для припинення державного фінансування статутної діяльності політичних партій, серед них: реорганізація (крім злиття і приєднання до інших політичних партій), ліквідація (саморозпуск) політичної партії, заборона діяльності політичної партії, анулювання реєстраційного свідоцтва політичної партії в порядку, встановленому цим та іншими законами України; встановлення судом за поданням Міністерства юстиції України фактів, які свідчать про те, що кошти, виділені з Державного бюджету України на фінансування статутної діяльності політичної партії, були використані політичною партією на фінансування участі у виборах до органів державної влади або місцевого самоврядування, або на цілі, не пов’язані зі

здійсненням статутної діяльності. Щодо відшкодування політичним партіям витрат на проведення передвиборної агітації за рахунок коштів Державного бюджету України, зазначимо, що таке право мають партії (блоки), виборчі списки яких отримали чотири і більше відсотки голосів виборців, які взяли участь у голосуванні. Розмір відшкодування дорівнює розміру фактично здійснених витрат, але не повинен перевищувати граничну суму витрат виборчого фонду партії (блоку), встановлену у законодавстві. Реалізація норм даного закону сприятиме як удосконаленню діяльності окремих політичних партій в Україні, так і розвитку української партійної системи і політико-правової сфери в цілому. Запроваджена система фінансування політичних партій є справедливою і неупередженою, оскільки надання фінансування і його обсяг безпосередньо пов'язані із популярністю тієї чи іншої політичної партії серед виборців.

У якості висновків відзначимо, що за якісними показниками законотворча робота фракції „Наша Україна” за період з травня 2002 року до січня 2004 року була ефективною і характеризувалась отриманням конкретних результатів. Запроваджені законодавчі норми носять прогресивний демократичний характер і сприяють гармонізації українського законодавства та його наближенню до міжнародних норм і стандартів у визначених сферах правового регулювання.

Фракція "Регіони України"

Дата створення - 20.06.2002 р.

Співголова фракції - Богатирьова Р.В.

Обраний: мажоритарний виборчий округ № 41,
Донецька область

Партія (на момент виборів): Партія регіонів

Рік народження: 1953

Освіта: вища

Спеціальність: лікар, правознавець

Попереднє місце роботи: народний депутат України

Комітет: комітет з питань охорони здоров'я,
материнства та дитинства

Посада: член Комітету

Біографічна довідка*

Народилася 6 січня 1953 року в м. Бакал Челябінської області, Російська Федерація. Має вищу освіту, в 1977 році закінчила Харківський медичний університет за спеціальністю "Лікувальна справа", в 1996 році - Київський державний університет ім. Т.Г.Шевченка за спеціальністю "Правознавство". Доктор медичних наук. Професор.

1970-1971 рр. - швея-мотористка Краматорської швейної фабрики;

1971-1977 рр. - студентка Харківського медичного університету;

1977-1979 рр. - лікар-інтерн міської лікарні, м. Горлівка;

1979-1990 рр. - лікар акушер-гінеколог, голова профспілкового комітету, заступник головного лікаря медичної санітарної частини, лікар акушер-гінеколог Центральної міської лікарні, м. Краматорськ;

1990-1994 рр. - народний депутат України 1 скликання, член Комісії Верховної Ради України з питань здоров'я людини;

1994-1999 рр. - заступник Міністра, перший заступник Міністра охорони здоров'я України;

1999-2000 рр. - Міністр охорони здоров'я України;

з 2000 р. - науковий консультант Президента України;

06.2000-2002 рр. - народний депутат України 3 скликання;

2002-11.2003 рр. - народний депутат України 4 скликання, керівник фракції "Регіони

* З офіційного сайту депутатської фракції "Регіони України" www.regions.org.ua

України";

11.2003 р. - після об'єднання з депутатською групою "Європейський вибір" співголова фракції "Регіони України".

Народний депутат України 1, 3 і 4 скликань. Заслужений лікар України. Лауреат Державної премії в галузі науки та техніки.

Член Політвиконкому Партії регіонів. Член Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства.

Співголова фракції - Пехота В.Ю.

Обраний: виборчий блок політичних партій "За Єдину Україну!", номер 39 у списку

Партія (на момент виборів): Партія регіонів

Рік народження: 1939

Освіта: вища

Спеціальність: інженер-механік, економіст

Попереднє місце роботи: заступник Голови Партії регіонів - Керівник Центрального апарату Партії регіонів

Комітет: комітет з питань бюджету

Посада: член Комітету

Біографічна довідка*

Народився 20 червня 1939 року в м. Харкові. Має вищу освіту, в 1966 році закінчив Львівський політехнічний інститут, інженер-механік, в 1985 році - Академію суспільних наук, економіст.

1959-1961 рр. - слюсар-інструментальник електромеханічного заводу, старший технік-конструктор електромеханічного заводу, м. Харків;

1961-1962 рр. - старший механік Інституту машинобудування АН УРСР, м. Львів;

1961-1970 рр. - інженер-конструктор, начальник експериментально-механічної дільниці, начальник конструкторського бюро хімфармзаводу, секретар парторганізації хімфармзаводу, м. Львів;

1970-1973 рр. - другий секретар Ленінського райкому Компартії України, м. Львів;

1973-1980 рр. - другий секретар Львівського міськкому Компартії України;

1980-1988 рр. - голова виконкому Львівської міської ради народних депутатів;

1988-1991 рр. - керуючий справами Ради Міністрів Української РСР;

1991-1992 рр. - Державний Секретар Кабінету Міністрів УРСР, Міністр Кабінету Міністрів України;

1992-1995 рр. - віце-президент державної корпорації "Укрбуд", м. Київ;

1994-1998 рр. - народний депутат України 2 скликання;

1998-2000 рр. - головний експерт з інвестиційних програм та капітального будівництва ДП "Мазда Моторс України", м. Київ;

2000-2001 рр. - заступник голови - керуючий секретаріатом Партії регіонального відродження України, керівник апарату Партії регіонів;

2001-2002 рр. - заступник голови Партії регіонів - керівник центрального апарату;

2002 р. - народний депутат України 4 скликання, керівник депутатської групи "Європейський вибір";

11.2003 р. - після об'єднання з депутатською фракцією "Регіони України" співголова фракції "Регіони України".

Народний депутат ВР УРСР 11 скликання. Народний депутат України 2 і 4 скликань. Нагороджений двома орденами Трудового Червоного Прапора, орденом Дружби народів, орденом "За заслуги" III ступеня. Член Партії регіонів. Заступник Голови Політвиконкому Партії регіонів - керівник Центрального апарату.

* З офіційного сайту депутатської фракції "Регіони України" www.regions.org.ua

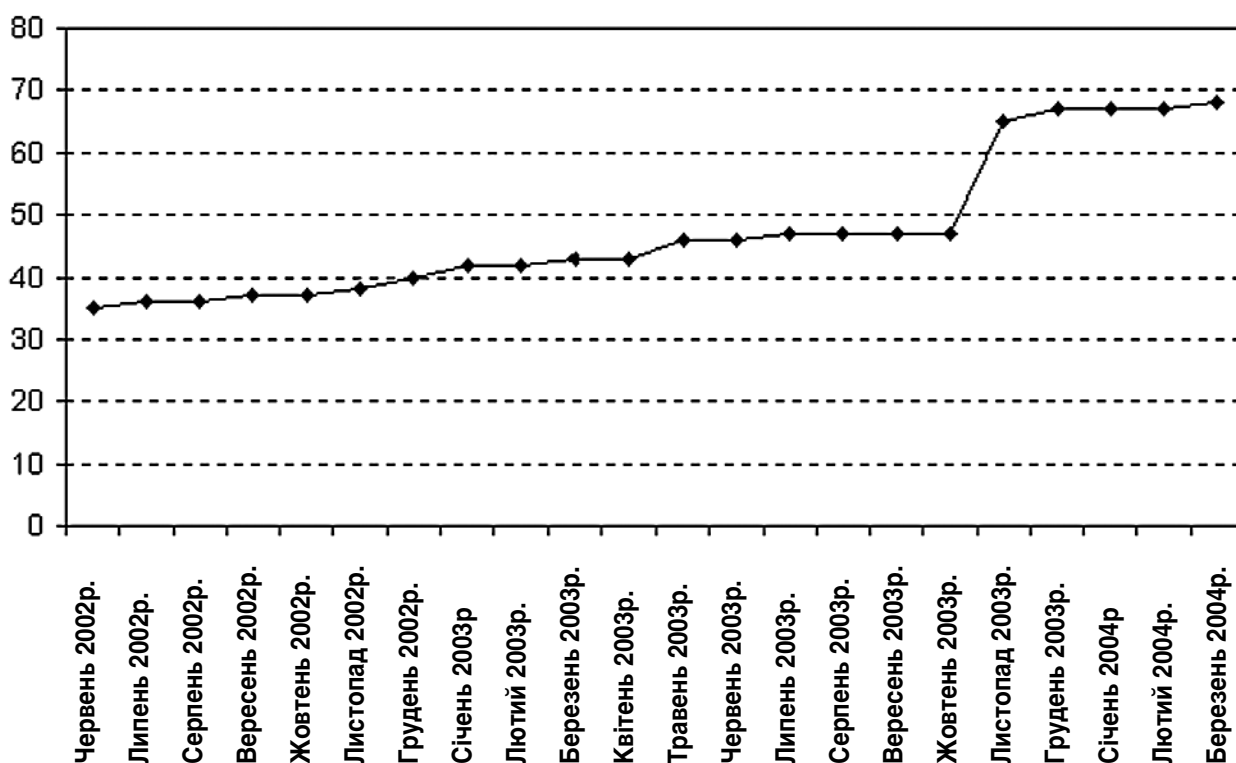
Склад фракції станом на 01.04.2004 року

№	Народний депутат	№	Народний депутат
1.	Авраменко Володимир Федорович	35.	Лапін Євген Васильович
2.	Акопян Валерій Григорович	36.	Ларін Сергій Миколайович
3.	Антемюк Віктор Дмитрович	37.	Лещинський Олександр Олегович
4.	Антоньєва Ганна Петрівна	38.	Майстришин Володимир Якович
5.	Байсаров Леонід Володимирович	39.	Макеєнко Володимир Володимирович
6.	Бастрига Іван Михайлович	40.	Матвієнко Павло Володимирович
7.	Бахтеева Тетяна Дмитрівна	41.	Матвієнков Сергій Анатолійович
8.	Беспалов Олег Павлович	42.	Матвійчук Едуард Леонідович
9.	Богатирьова Раїса Василівна	43.	Мусіяка Віктор Лаврентійович
10.	Бойко Володимир Семенович	44.	Наконечний Володимир Леонтійович
11.	Бондаренко Григорій Іванович	45.	Насалик Ігор Степанович
12.	Бронніков Володимир Костянтинович	46.	Панасовський Олег Григорович
13.	Бубка Сергій Назарович	47.	Пеклушенко Олександр Миколайович
14.	Васильєв Олександр Андрійович	48.	Пехота Володимир Юлійович
15.	Вереvський Андрій Михайлович	49.	Поліщук Кирило Ананійович
16.	Вернидубов Іван Васильович	50.	Потапов Василь Іванович
17.	Горбаль Василь Михайлович	51.	Ратушняк Сергій Миколайович
18.	Горлов Геннадій Васильович	52.	Рибак Володимир Васильович
19.	Димінський Петро Петрович	53.	Римарук Олександр Іванович
20.	Жеваго Костянтин Валентинович	54.	Самофалов Геннадій Григорович
21.	Звягільський Юхим Леонідович	55.	Сафіуллін Равіль Сафович
22.	Зубанов Володимир Олександрович	56.	Сівкович Володимир Леонідович
23.	Ісаєв Леонід Олексійович	57.	Скудар Георгій Маркович
24.	Кальніченко Ігор Вікторович	58.	Стоян Олександр Миколайович
25.	Кириченко Людмила Федорівна	59.	Сулковський Павло Гнатович
26.	Клімов Леонід Михайлович	60.	Тимошенко Віктор Анатолійович
27.	Клюєв Андрій Петрович	61.	Турманов Віктор Іванович
28.	Колоніарі Олександр Петрович	62.	Хара Василь Георгійович
29.	Комар Микола Степанович	63.	Хомутиннік Віталій Юрійович
30.	Коновалюк Валерій Ілліч	64.	Царьов Олег Анатолійович
31.	Корсаков Олексій Якович	65.	Челомбітко Ігор Васильович
32.	Круглов Микола Петрович	66.	Четверіков Іван Антонович
33.	Курас Іван Федорович	67.	Шкіря Ігор Миколайович
34.	Ландик Валентин Іванович	68.	Янковський Микола Андрійович

Очолювані комітети

№	Назва комітету	Голова комітету
1.	Комітет з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки	Клюєв А.П.
2.	Комітет з питань соціальної політики та праці	Хара В.Г.

Зміна чисельного складу фракції з початку скликання

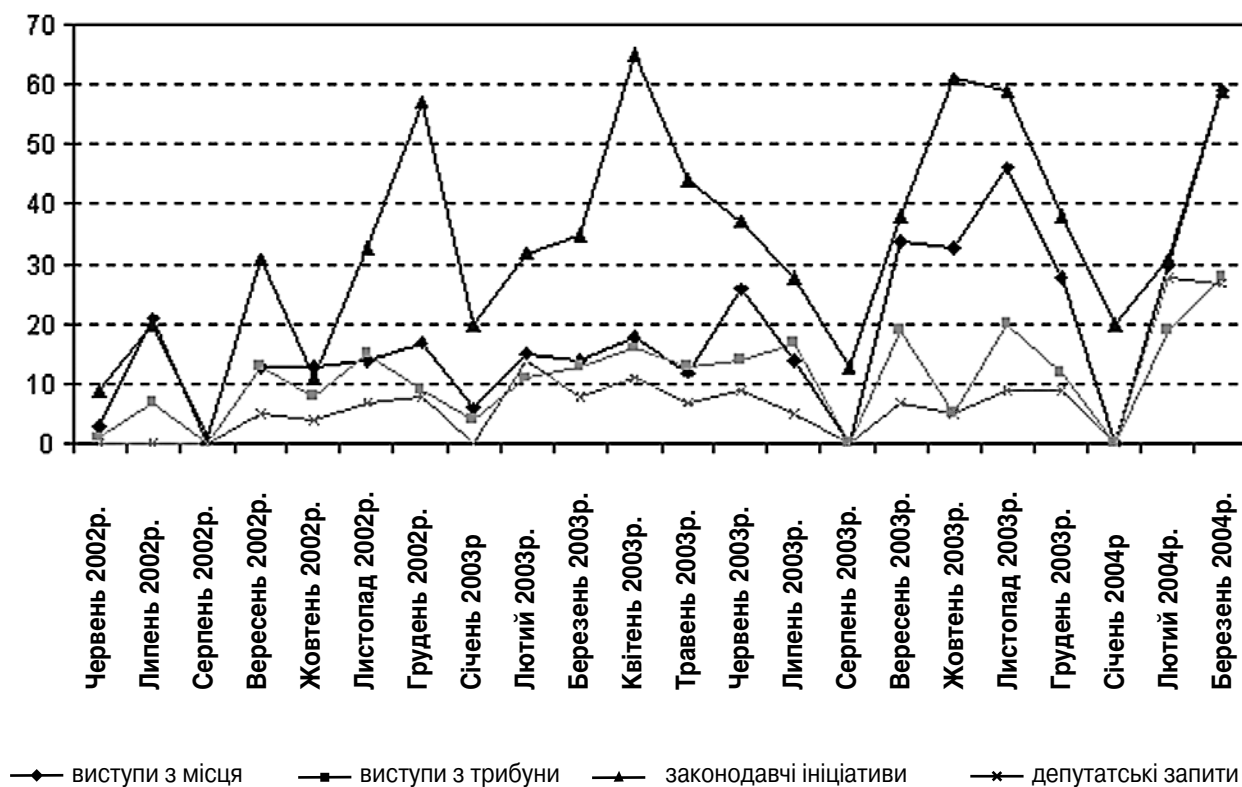

Результати роботи фракції «Регіони України» з початку скликання

Рік	Місяць	Чисельний склад	Кількість виступів		Кількість законодавчих ініціатив	Кількість депутатських запитів
			місце	трибуна		
2002	червень	35	3	1	9	0
	липень	36	21	7	20	0
	серпень	36	0	0	1	0
	вересень	37	13	13	31	5
	жовтень	37	13	8	11	4
	листопад	38	14	15	33	7
	грудень	40	17	9	57	8

Рік	Місяць	Чисельний склад	Кількість виступів		Кількість законодавчих ініціатив	Кількість депутатських запитів
			місце	трибуна		
2003	січень	42	6	4	20	0
	лютий	42	15	11	32	14
	березень	43	14	13	35	8
	квітень	43	18	16	65	11
	травень	46	12	13	44	7
	червень	46	26	14	37	9
	липень	47	14	17	28	5
	серпень	47	0	0	13	0
	вересень	47	34	19	38	7
	жовтень	47	33	5	61	5
	листопад	65	46	20	59	9
	грудень	67	28	12	38	9
2004	січень	67	0	0	20	0
	лютий	67	30	19	31	28
	березень	68	59	28	59	27
ВСЬОГО:		-	416	244	742	163

Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції

Якісні результати законотворчої роботи фракції "Регіони України"

Фракція "Регіони України" посідає 5 місце за кількістю поданих законопроектів, які були підписані Президентом України і набули чинності у встановленому законом порядку. З травня 2002 року до січня 2004 року народні депутати України, які входять до складу згаданої парламентської фракції, стали авторами або співавторами 15 законів. Серед даних законодавчих актів 7 присвячено економічній політиці, 6 актів регулюють галузевий розвиток і відносини у різноманітних сферах життєдіяльності суспільства, тільки 1 закон стосується соціальної політики, і, знову ж таки, 1 закон безпосередньо пов'язаний з державною правовою політикою.

Безумовно, кожен поданий законопроект, що набув статусу закону, впливає на суспільні відносини і до певної міри визначає умови функціонування суспільства. Розглянемо детальніше основні характеристики тих законів, які змінили наше "щоденне" життя.

У сфері забезпечення охорони здоров'я населення варто відзначити Закон України "Про внесення зміни до Закону України "Про захист населення від інфекційних хвороб" від 05 червня 2003 року, відповідно до норм якого розширюється поняття інфекційних хвороб, що відповідає сучасній правовій практиці європейських країн з огляду на періодичні епідемії інфекційних хвороб у тварин, які є небезпечними і для людей. Окрім того, Кабінет Міністрів України зобов'язується у Державному бюджеті України на 2004 рік і на наступні роки передбачати кошти на створення, оснащення та функціонування лабораторій у наукових медичних установах і закладах охорони здоров'я з метою вивчення відповідних інфекцій, розроблення методів їх діагностики, лікування та профілактики.

У галузі соціального захисту населення відмітимо Закон України "Про внесення зміни до статті 69 Закону України "Про Державний бюджет України на 2003 рік" від 03 квітня 2003 року, метою якого є врегулювання певних соціальних проблем у шахтарських регіонах України. Згідно з положеннями цього закону кошти бюджетної програми "Реструктуризація вугільної та торфодобувної промисловості" спрямовані на виплату заборгованості з регресних позовів та одноразових допомог по втраті професійної працездатності працівникам вугільної промисловості, що звільняються у зв'язку із закриттям шахт. Таким чином, на законодавчому рівні забезпечувалась ліквідація державної заборгованості перед працівниками збиткових підприємств вугільної промисловості.

Необхідні **позитивні зміни у правовому регулюванні обігу книжкової продукції в Україні** запроваджені відповідно до Закону України "Про внесення змін до деяких законів України щодо державної підтримки книговидавничої справи в Україні" від 20 листопада 2003 року. Даний закон спрямований на усунення суперечностей у чинній нормативній базі щодо підтримки українського книговидавництва, на посилення захисту вітчизняного виробника матеріалів, які використовуються для випуску книжкової продукції, та на запобігання адміністративному втручанню у здійснення відповідної підприємницької діяльності. Законом, зокрема, визначається, що при проведенні процедур закупівлі послуг з випуску (підготовки до видання, виготовлення та розповсюдження) книжкової продукції учасник процедур закупівлі самостійно визначає постачальників необхідних матеріалів, проте встановлюється вимога щодо обов'язкового використання учасником процедур закупівлі друкарського паперу та палітурного картону вітчизняного виробництва. Окрім того, забороняється будь-яка дискримінація учасників процедур закупівлі за ознакою форми власності підприємства. Згаданим законодавчим актом запроваджується ряд податкових пільг, а саме: до 01 січня 2009 року звільняються від оподаткування операції з виконання робіт та надання послуг у видавничій діяльності, діяльності з виготовлення та розповсюдження книжкової продукції, виробленої в Україні, операції з виробництва та/або продажу паперу і картону, вироблених в Україні для виготовлення книжкової продукції, а також операції з продажу книжкової продукції, виробленої в Україні. На аналогічний період часу звільняється від оподаткування прибуток видавництв, видавничих організацій, підприємств поліграфії та розповсюджувачів книжкової продукції, отриманий від видавничої діяльності, діяльності з виготовлення і розповсюдження книжкової продукції, виробленої в Україні. Зауважимо, що вказані пільги не поширюються на послуги реклами, розміщення матеріалів еротичного характеру, а також на видання рекламного та еротичного характеру. До-

датково, до 01 січня 2009 року за умови виконання встановлених законом вимог, звільняються від оподаткування операції з виконання робіт та надання послуг суб'єктами підприємницької діяльності - резидентами України, які одночасно здійснюють видавничу діяльність, діяльність з виготовлення, розповсюдження книжкової продукції та виробництва паперу і картону.

Зазначений закон закріплює вичерпний перелік кодів товарів, необхідних для провадження книговидавничої справи, щодо яких передбачено пільговий порядок обкладення митом. Варто звернути увагу на те, що згідно з новою редакцією закону дія його норм поширюється також на підприємства книготоргівлі, інших розповсюджувачів книговидавничої продукції, що сприятиме комплексному розвитку усіх елементів виробництва та розповсюдження книжкової продукції.

Земельні відносини стали предметом Закону України "Про внесення змін до статті 12 Закону України "Про плату за землю" від 15 травня 2003 року. Згідно з положеннями цього закону розширюється коло суб'єктів, які у встановленому порядку звільняються від сплати за землю. До переліку таких суб'єктів запропоновано внести дитячі санаторно-курортні та оздоровчі заклади України, що є структурними підрозділами підприємств, установ, організацій України; підприємства, установи і організації України, що надають санаторно-курортні та оздоровчі послуги дітям; підприємства, установи і організації України, у складі яких є структурні підрозділи, які надають санаторно-курортні та оздоровчі послуги дітям.

Деякі питання економічної політики та виконання Державного бюджету порушено у Законі України "Про внесення змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2002 рік" від 26 грудня 2002 року. Реалізація норм даного законодавчого акта дозволила збільшити кількість напрямків використання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам та забезпечити у 2002 році поточні розрахунки і погашення заборгованості щодо оплати електроенергії, природного газу, послуг тепло-, водопостачання і водовідведення, послуг зв'язку.

Правову передумову для економічного розвитку окремих регіонів України складає Закон України "Про реконструкцію та експлуатацію на платній основі автомобільної дороги Київ-Одеса на ділянці від Жашкова до Червонознам'янки" від 22 травня 2003 року. Положення даного закону передбачають проведення реконструкції автомобільної дороги Київ - Одеса на ділянці від Жашкова до Червонознам'янки та подальшу експлуатацію цієї дороги на концесійній основі, тобто за окрему плату. Однією з обов'язкових умов такої реконструкції є наявність до початку експлуатації на платній основі реконструйованої дороги іншої безоплатної дороги чи окремих смуг руху вздовж об'єкта реконструкції, що знаходяться в належному для експлуатації технічному стані, як альтернативного способу проїзду транспортних засобів. Кабінет Міністрів України має визначити порядок справляння і розмір плати за проїзд реконструйованою дорогою. Зауважимо, що від сплати за користування дорогою звільняються мешканці населених пунктів, через які проходить дорога. Кошти, отримані від експлуатації реконструйованої дороги, використовуються на розвиток мережі автомобільних доріг загальногo користування. Автори зазначеного закону неодноразово наголошували на тому, що надання концесії здійснюється в інтересах економічного розвитку як Черкаської, Кіровоградської, Миколаївської та Одеської областей, так і України в цілому.

У галузі правового регулювання господарської діяльності та операцій з металобрухтом відзначимо Закон України "Про внесення змін до Закону України "Про металобрухт" від 25 грудня 2002 року, згідно з положеннями якого удосконалюється термінологічна база відповідного законодавства України та порядок регулювання операцій з металобрухтом, а також запроваджується посилення державного контролю і контролю органів місцевого самоврядування у цій сфері підприємництва.

Результати проведеного аналізу дозволяють зробити висновок, що за якісними показниками законотворча робота фракції "Регіони України" за період з травня 2002 року до січня 2004 року була сконцентрована на правовому регулюванні економічних відносин, підприємницької діяльності та різноманітних нових процесах у господарюванні; окрема увага приділялась галузевому розвитку конкретних регіонів України та проблемам охорони здоров'я. Тільки деякі з запропонованих законодавчих актів до певної міри стосувались соціального захисту і соціального забезпечення населення.

Фракція комуністів

Дата створення - 15.05.2002 р.

Голова фракції - Симоненко П.М.

Обраний: Комуністична партія України,
номер 1 у списку

Партія (на момент виборів): Комуністична партія України

Рік народження: 1952

Освіта: вища

Спеціальність: гірничий інженер-електромеханік,
політолог

Попереднє місце роботи: народний депутат України

Комітет: комітет з питань правової політики

Посада: член Комітету

Біографічна довідка*

Петро Миколайович Симоненко народився у Донецьку 1 серпня 1952 року у родині скромних та працелюбних людей. Батько - Микола Іванович - довгі роки працював трактористом, мати - Марія Іванівна - працювала санітаркою у лікарні.

Після успішного закінчення школи вступив до Донецького політехнічного інституту, який закінчив з відзнакою у 1974 році, отримавши спеціальність гірничого інженера-електромеханіка.

Працювати почав конструктором у проектному інституті "Донвуглемаш" (1974-1975 рр.). З 1975 року на комсомольській роботі - інструктор, завідувач відділом, секретар Донецького міського, обласного комітету ЛКСМУ.

Член КПРС з 1978 року.

У 1982 році П. Симоненко був обраний секретарем ЦК ЛКСМ України, і протягом шести років його життя нерозривно було пов'язане з комсомолом. Без відриву від роботи закінчив Київський інститут політології (1987-1991 рр.).

З січня 1988 року до серпня 1991 року на партійній роботі. Обирався секретарем Маріупольського міського Компартії України Донецької області, секретарем Донецького обласного Комітету Компартії України.

Після заборони Комуністичної партії два роки (1991-1993 рр.) працював заступником директора корпорації "Укрвуглемаш". У цей найскладніший період історії Комуністичної партії Петро Миколайович проводив активну роботу із зімкнення однопумців, по підготовці до відродження

* З офіційного сайту Комуністичної партії України www.kpu.kiev.ua

та відтворення партії комуністів.

19 червня 1993 року у Донецьку відбувся з'їзд оновленої Компартії України, де Петро Миколайович Симоненко був обраний першим секретарем ЦК КПУ.

У березні 1994 року стає народним депутатом України від Червоноармійського виборчого округу №150. У парламенті очолює найвпливовішу фракцію, яка послідовно з 1994 року відстоює інтереси трудового народу. До голосу фракції та до відкритих виступів її лідера сьогодні прислухаються не тільки опоненти та політичні супротивники. Їх слухає вся країна, тому що лідер Комуністичної партії чесно та принципово висловлює позицію комуністів, ніколи не відступає від ідей соціалізму, від положень Програми партії.

За багато років активної політичної діяльності П.М. Симоненко став відомим державним та політичним діячем як в Україні, так і за кордоном. Він член постійної делегації Парламентської асамблеї Ради Європи, заступник голови Союзу Комуністичних партій (СКП-КПРС).

У 1998 році визнаний "Політиком року". У 1999 році брав участь у виборах Президента України від Комуністичної партії України і отримав 37,8% голосів, незважаючи на міцний опір влади.

Одружений, має двох синів, онучку та онука.

Склад фракції станом на 01.04.2004 року

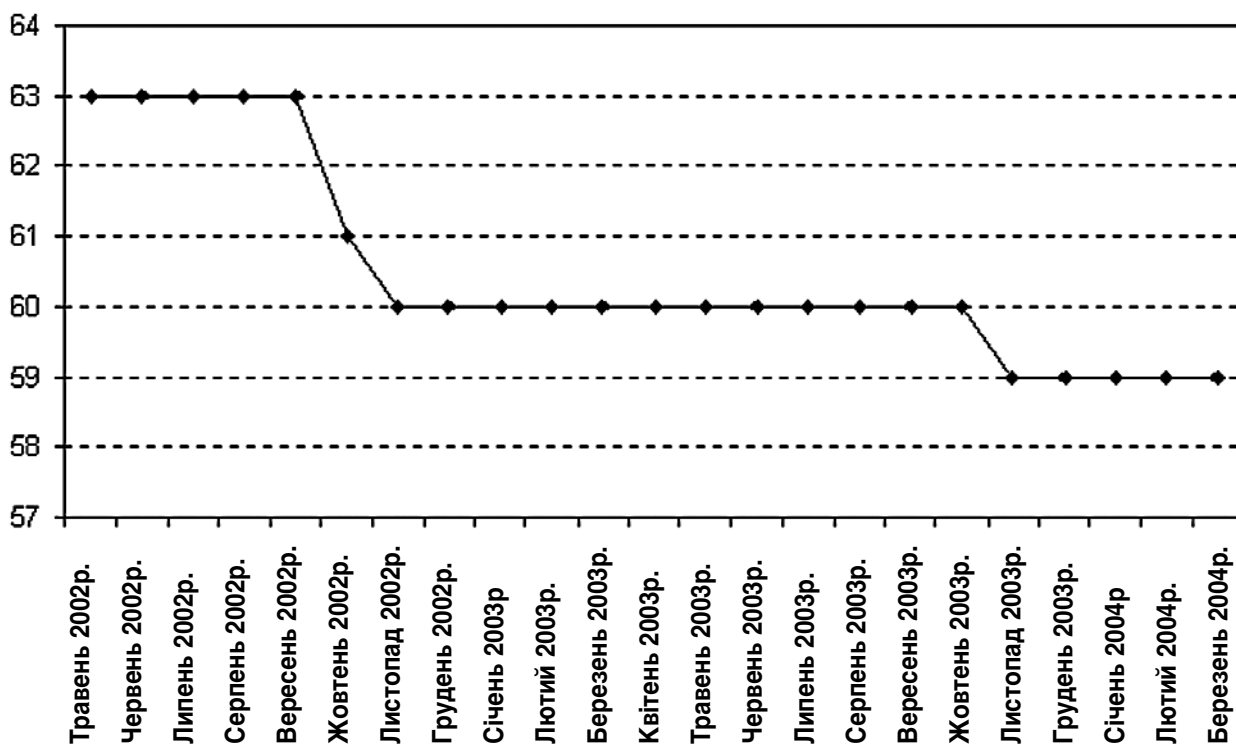
№	Народний депутат	№	Народний депутат
1.	Александровська Алла Олександрівна	23.	Кравченко Микола Васильович
2.	Алексєєв Ігор Вікторович	24.	Крючков Георгій Корнійович
3.	Анастасієв Валентин Олексійович	25.	Кухарчук Микола Андрійович
4.	Анісімов В'ячеслав Олександрович	26.	Лещенко Володимир Олексійович
5.	Аніщук Володимир Васильович	27.	Лобода Михайло Васильович
6.	Бабурін Олексій Васильович	28.	Маркуш Марія Андріївна
7.	Бондарчук Олександр Васильович	29.	Масенко Олександр Миколайович
8.	Борщевський Віктор Валентинович	30.	Матвєєв Валентин Григорович
9.	Буждиган Пилип Пилипович	31.	Матвєєв Володимир Йосипович
10.	Буйко Георгій Володимирович	32.	Мигович Іван Іванович
11.	Герасимов Іван Олександрович	33.	Мироненко Віктор Андрійович
12.	Гінзбург Ольга Петрівна	34.	Мішура Валерій Дмитрович
13.	Гмиря Сергій Петрович	35.	Мороз Анатолій Миколайович
14.	Голуб Олександр Володимирович	36.	Наливайко Анатолій Михайлович
15.	Грач Леонід Іванович	37.	Новак Володимир Миколайович
16.	Грачев Олег Олексійович	38.	Носенко Микола Петрович
17.	Гуренко Станіслав Іванович	39.	Олійник Борис Ілліч
18.	Доманський Анатолій Іванович	40.	Оржаховський Анатолій Володимирович
19.	Дорогунцов Сергій Іванович	41.	Парубок Омелян Никонович
20.	Єщенко Володимир Миколайович	42.	Петренко Володимир Сергійович
21.	Заклучна-Мироненко Валерія Гавриїлівна	43.	Петров Віктор Борисович
22.	Катушева Зарема Гафарівна	44.	Політ Андрій Анатолійович

№	Народний депутат	№	Народний депутат
45.	Пономаренко Георгій Григорович	53.	Сіренко Василь Федорович
46.	Пузаков Володимир Тихонович	54.	Соломатін Юрій Петрович
47.	Пхиденко Станіслав Семенович	55.	Ткаченко Олександр Миколайович
48.	Родіонов Михайло Кузьмич	56.	Цибенко Петро Степанович
49.	Самойлик Катерина Семенівна	57.	Челноков Сергій Дмитрович
50.	Симоненко Петро Миколайович	58.	Чичканов Сергій Владленович
51.	Сімонов Володимир Дмитрович	59.	Шульга Микола Олександрович
52.	Сінченко Сергій Григорович		

Очолювані комітети

№	Назва комітету	Голова комітету
1.	Комітет з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій	Гуренко С.І.
2.	Комітет з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму	Самойлик К.С.
3.	Комітет з питань національної безпеки і оборони	Крючков Г.К.
4.	Комітет з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України	Матвеев В.Г.
5.	Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів	Цибенко П.С.

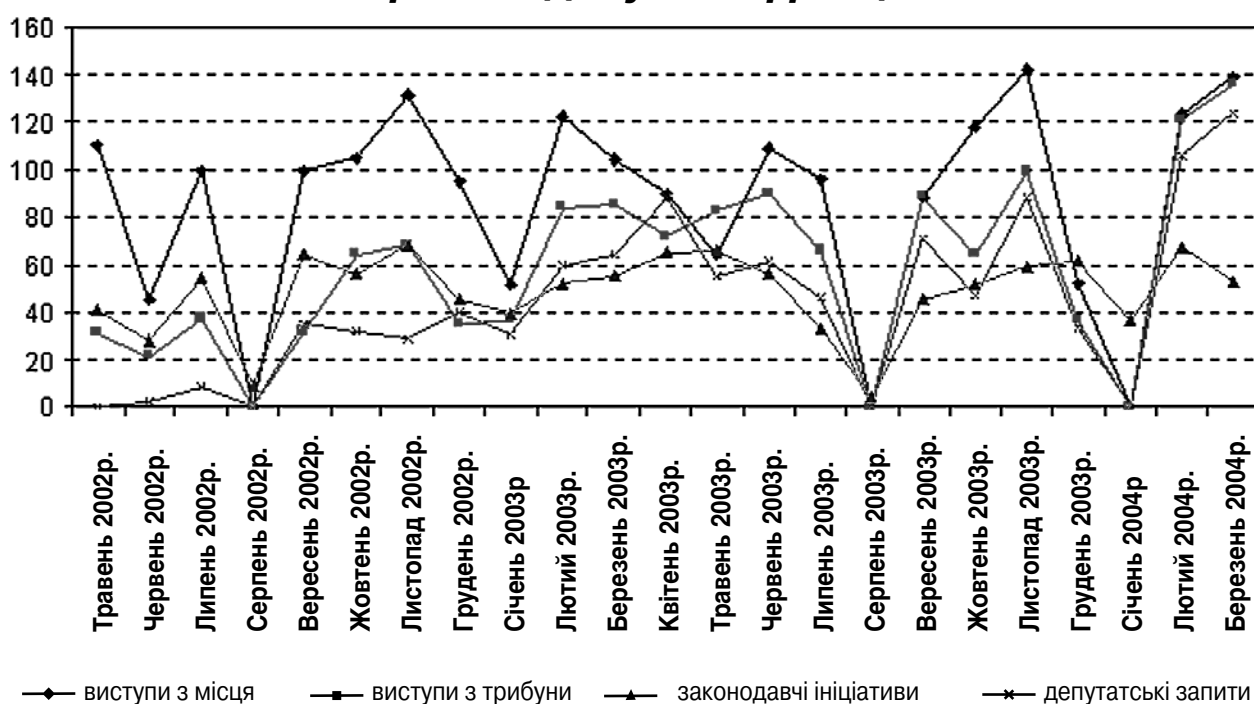
Зміна чисельного складу Фракції комуністів з початку скликання

Результати роботи Фракції комуністів з початку скликання

Рік	Місяць	Чисельний склад	Кількість виступів		Кількість законодавчих ініціатив	Кількість депутатських запитів
			місце	трибуна		
2002	травень	63	110	31	41	0
	червень	63	45	21	28	2
	липень	63	100	37	54	8
	серпень	63	0	0	9	0
	вересень	63	100	32	64	35
	жовтень	61	105	64	56	32
	листопад	60	131	68	68	29
	грудень	60	95	35	45	40
2003	січень	60	51	36	39	30
	лютий	60	122	84	52	60
	березень	60	104	85	55	64
	квітень	60	90	72	65	88
	травень	60	64	82	66	55
	червень	60	109	90	56	61
	липень	60	96	66	33	46
	серпень	60	0	0	4	0
	вересень	60	88	88	45	71
	жовтень	60	118	64	51	47
	листопад	59	142	99	59	88
	грудень	59	52	36	61	33
2004	січень	59	0	0	36	0
	лютий	59	123	121	67	106
	березень	59	139	136	53	124
ВСЬОГО:		-	1984	1347	1107	1019

Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції

Якісні результати законотворчої роботи Фракції комуністів

Фракція комуністів посідає 3 місце за кількістю поданих законопроектів, які були підписані Президентом України і набули чинності у встановленому законом порядку. З травня 2002 року по січень 2004 року народні депутати України, які входять до складу згаданої парламентської фракції, стали авторами або співавторами 17 законів. Серед даних законодавчих актів 5 присвячено економічній політиці, 3 акти регулюють галузевий розвиток і відносини у різноманітних сферах життєдіяльності суспільства, 5 законів стосуються соціальної політики і вирішують деякі проблеми соціального захисту населення, 4 закони безпосередньо пов'язані з державним будівництвом, правовою політикою, обороною та національною безпекою.

Безумовно, кожен поданий законопроект, що набув статусу закону, впливає на суспільні відносини і до певної міри визначає умови функціонування суспільства. Розглянемо детальніше основні характеристики тих законів, які змінили наше "щоденне" життя.

У сфері соціального забезпечення і соціального захисту населення доцільно відзначити Закон України "Про внесення змін до Закону України "Про пенсії за особливі заслуги перед Україною" від 26 грудня 2002 року, згідно з нормами якого покращується порядок призначення пенсій за особливі заслуги перед Україною. Положеннями закону, зокрема, передбачено: створення спеціальної Комісії з встановлення пенсій за особливі заслуги перед Україною при Кабінеті Міністрів України та функціонування відповідних місцевих комісій; доповнення переліку суб'єктів, які мають право на таку пенсію, партизанами Великої Вітчизняної війни, нагородженими медаллю "За відвагу"; призначення пенсії за особливі заслуги перед Україною з дня звернення за встановленням пенсії; повідомлення про встановлення пенсії за особливі заслуги перед Україною або про відмову в її встановленні у десятиденний термін з моменту прийняття відповідного рішення. Зауважимо, що Комісія зі встановлення пенсій за особливі заслуги перед Україною при Кабінеті Міністрів України має право розглядати скарги на рішення місцевих комісій щодо відмови у встановленні пенсії за особливі заслуги перед Україною. Зазначені норми позитивно змінюють процедуру призначення згаданого виду пенсій та забезпечують захист прав громадян, які звертаються за встановленням пенсії.

Законом України "Про внесення змін до Закону України "Про пенсії за особливі заслуги перед Україною" від 11 грудня 2003 року вдосконалюється структурна організація Закону України "Про пенсії за особливі заслуги перед Україною" від 01 червня 2000 року, і, відповідно, спрощується механізм застосування норм цього законодавчого акта.

Вирішенню деяких проблем **соціально-психологічної реабілітації неповнолітніх та державної підтримки молоді** присвячено Закон України "Про внесення змін до Закону України "Про органи і служби у справах неповнолітніх та спеціальні установи для неповнолітніх" від 03 квітня 2003 року, який доповнює чинне законодавство України щодо удосконалення роботи з неповнолітніми. Відповідно до норм цього законодавчого акту визначається поняття соціального захисту неповнолітніх; створюються спеціальні центри соціально-психологічної реабілітації неповнолітніх. Органам і службам у справах неповнолітніх надається право порушення перед відповідними органами питання про притягнення до відповідальності фізичних та юридичних осіб, які допустили порушення прав, свобод і законних інтересів неповнолітніх. Кримінальна міліція у справах неповнолітніх зобов'язується: негайно повідомляти органи прокуратури і сповіщати батьків про затримання неповнолітнього; повідомляти органи опіки та піклування про залишення неповнолітнього без опіки (піклування) батьків; інформувати відповідні служби у справах неповнолітніх про неповнолітніх, які затримані або обвинувачуються у вчиненні злочинів. Запроваджені законодавчі зміни забезпечують правову основу ефективної роботи органів і служб у справах неповнолітніх, а також сприяють соціальній реабілітації та дотриманню законних інтересів неповнолітніх.

Закон України "Про внесення зміни до статті 7 Закону України "Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні" від 28 листопада 2002 року встановлював, що джерелом фінансування послуг, які надаються незайнятій молоді молодіжними центрами праці, можуть бути кошти Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття. Такі законодавчі зміни частково забезпечували фінансову основу роботи

молодіжних центрів праці, проте на сьогоднішній день дія відповідних положень скасована Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо загальнообов'язкового державного соціального страхування" від 16 січня 2003 року.

У сфері правового регулювання сільськогосподарської діяльності та земельних відносин відмітимо Закон України "Про захист прав покупців сільськогосподарських машин" від 05 червня 2003 року, який закріплює основні права і обов'язки учасників сільськогосподарських відносин щодо купівлі-продажу та технічного обслуговування сільськогосподарських машин. Відповідно до положень цього законодавчого акта до переліку прав покупців сільськогосподарських машин, серед іншого, входять: право вільного вибору продавця машини і способів її доставки, а також право вибору виконавця робіт, послуг з технічного сервісу; право на отримання інформації про машини, їх виробників та виконавців технічних послуг; право на належну якість машин та послуг технічного обслуговування; право на відшкодування збитків, завданих машинами, роботами, послугами технічного сервісу неналежної якості. Законом детально врегульовано обов'язки і гарантійні зобов'язання виробників, продавців сільськогосподарських машин та виконавців робіт і послуг з технічного обслуговування. Так, зокрема, встановлено, що виробники, продавці, виконавці зобов'язані передавати покупцям машини, результати робіт, які відповідають якісним вимогам нормативно-правових актів, умовам договорів, а також інформації про них. Зауважимо, що на кожну машину, яка завозиться на територію України, повинен видаватись сертифікат відповідності або документ, що засвідчує визнання іноземних документів про підтвердження відповідності машини встановленим вимогам. У разі виявлення недоліків у машині протягом гарантійного терміну експлуатації, виробники, продавці, виконавці мають усунути такі недоліки відповідно до умов договору. Згідно з нормами згаданого закону покупці сільськогосподарських машин (юридичні й фізичні особи) мають право створювати на добровільній основі громадські організації (об'єднання) покупців. Відповідні громадські організації уповноважені: організовувати юридичну і консультативну допомогу покупцям сільськогосподарських машин; вивчати якісні властивості сільськогосподарських машин, узагальнювати громадську думку і пропозиції щодо вдосконалення та удешевлення машин; здійснювати інші функції з метою захисту законних інтересів покупців сільськогосподарських машин.

Законом України "Про внесення змін до Земельного кодексу України" від 11 липня 2003 року вдосконалюється процедура вибору, вилучення і надання земельних ділянок. Даним законом, зокрема, встановлюється, що рішення про відмову у наданні земельної ділянки в користування має містити мотивовані пояснення такої відмови з посиланням на відповідні положення нормативно-правових актів, затвердженої містобудівної документації та документації з землеустрою. Окрім того, органи виконавчої влади або органи місцевого самоврядування зобов'язуються надавати юридичним особам, зацікавленим у відведенні земельних ділянок, необхідну інформацію щодо можливих варіантів розміщення об'єктів відповідно до затвердженої містобудівної документації та документації із землеустрою.

Економічна політика є основною темою Закону України "Про внесення зміни до статті 56 Закону України "Про Державний бюджет України на 2003 рік" від 18 листопада 2003 року та Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2003 рік" від 11 грудня 2003 року, які визначають засади погашення кредиторської заборгованості за минулі роки навчальних закладів та установ освіти за комунальні послуги та енергоносії з метою забезпечити нормальне функціонування таких закладів в умовах недостатнього бюджетного фінансування. Положення законів передбачають проведення взаємозарахування між навчальними закладами, установами освіти та НАК "Нафтогаз України", яка має відповідні заборгованості перед державою. Таким чином, зменшився обсяг заборгованості як освітніх установ, так і НАК "Нафтогаз України", що сприяло збалансованості Державного бюджету на 2003 рік.

У сфері **правового забезпечення демократичних принципів та розвитку громадянського суспільства** відзначимо Закон України "Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави" від 19 червня 2003 року, відповідно до якого встановлюються основи цивільного контролю з боку органів державної влади, місцевого самоврядування, засобів масової інформації та суспільства за станом до-

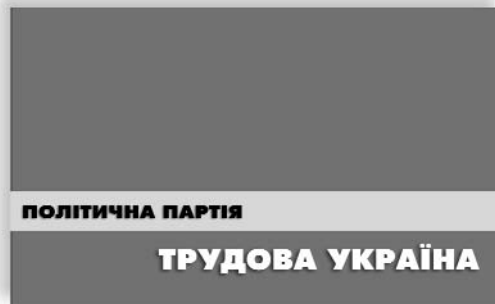
тримання законності Воєнною організацією та правоохоронними органами. Законом чітко визначено зміст і предмет контролю, а також обсяг контрольних повноважень кожного з відповідних суб'єктів контролю. Звертаємо увагу на те, що громадяни України можуть брати участь у здійсненні цивільного контролю через громадські організації, членами яких вони є; через депутатів представницьких органів влади; шляхом особистого звернення до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та його представника у справах захисту прав військовослужбовців.

Правову основу міжнародної діяльності Збройних Сил України дещо змінює Закон України "Про внесення змін до Закону України "Про порядок направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав" від 03 квітня 2003 року. Згідно з нормами даного закону до переліку завдань відповідного підрозділу Збройних Сил України, який направляється до іншої держави, входять також гуманітарні завдання, пов'язані із захистом цивільного населення від радіаційної, хімічної, біологічної небезпеки та ліквідацією наслідків застосування зброї масового ураження.

У якості висновків відзначимо, що за якісними показниками законотворча робота Фракції комуністів за період з травня 2002 року по січень 2004 року була спрямована переважно на вирішення соціальних та економічних проблем шляхом подання законодавчих актів спеціалізованого характеру або внесення змін до чинних нормативно-правових актів. Деякі позитивні зміни запроваджено до законодавства, яке регулює функціонування військового комплексу та участь України у миротворчих місіях.

Фракція партій ППУ та "Трудова Україна"

Дата створення -
20.06.2002 р.

Голова фракції - Шаров І.Ф.

Обраний: виборчий блок політичних партій
"За Єдину Україну!",
номер 20 у списку
Партія (на момент виборів): партія "Трудова Україна"
Рік народження: 1961
Освіта: вища
Спеціальність: вчитель історії, економіст
Попереднє місце роботи: народний депутат України
Комітет: комітет з питань бюджету
Посада: член Комітету

Біографічна довідка*

Кандидат історичних наук, член Комітету з питань бюджету (з 06.2002), уповноважений представник фракції партій ППУ та "Трудова Україна" (з 06.2002); член Міжвідомчої комісії з питань місцевого самоврядування при КМ України (з 07.1998); керівник робочої групи Комітету з питань міждержавних відносин із захисту жертв нацизму та учасників бойових дій у зарубіжних країнах; радник Президента України; член політвиконкому партії "Трудова Україна" (з 05.2000); член Комісії державних нагород та геральдики (з 04.2000); член Ради НБУ (з 09.10.2000).

Народився 10.08.1961 р. (с. Скалівські Хутори, Новоархангельський р-н, Кіровоградська область).

Освіта вища, закінчив Кіровоградське медичне училище (1980); Кіровоградський педагогічний інститут, історичний факультет (1983-87), історик; Академію праці і соціальних відносин, економічний факультет (1995-98), економіст; аспірантуру Київського інституту іноземних мов (1989-93); кандидатська дисертація "Робітничий клас України у сфері виробництва в умовах формування і зміцнення командної економіки (кінець 20-х - 30-ті роки): Історіографія проблеми" (Київський університет ім. Т.Шевченка, 1996). Народний депутат України 4 скликання з 04.2002 від блоку "За Єдину Україну!", № 20 в списку. На час виборів: народний депутат України, член Політичної партії "Трудова Україна". Член фракції "Єдина Україна" (05.-06.2002). Народний депутат України 3 скликання 12.1998-04.2002 від НДП, № 24 в списку. На час виборів: народний депутат України. 03.1998 -

* З сайту "Відкрита Україна" www.sharov.openua.net

кандидат у народні депутати України, виборчий округ № 98, Кіровоградської області. Член Комітету з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства (02.-03.1999), член Комітету у закордонних справах і зв'язках з СНД (з 2000 р. - Комітет у закордонних справах); член фракції НДП (01.-04.1999), член групи "Трудова Україна" (з 04.1999), керівник групи "Трудова Україна" (з 01.2000); член Комітету у закордонних справах (з 03.1999). Народний депутат України 2 скликання з 12.1995 (2-й тур) до 05.1998, Роздольненський виборчий округ № 41, АРК, висунутий трудовим колективом. Член Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку. Член групи "Конституційний центр". На час виборів: голова правління АТЗТ "Інтергаз", член КПУ.

Служив у армії (Афганістан). Працював у Кіровоградському обласному наркодиспансері. З 1983 р. - студент, з 1985 р. - голова профкому і з 1988 р. - викладач Кіровоградського педагогічного інституту. З 1989-93 рр. - аспірант Київського ін-ту іноземних мов. 03.1993-06.94 - генеральний директор фірми "Інкопмарк", м. Кіровоград. З 10.1994-02.96 - 1-й віцепрезидент акціонерного державного підприємства - корпорації "Республіка". 02.-06.1996 - голова правління АТЗТ "Інтергаз", м. Київ. З 10.1996-01.97 - Постійний Представник Президента України у Верховній Раді України. З 01.1997 р. - радник Президента України. З 05.-12.1998 - заступник Міністра КМ України. Голова політвиконкому Трудової партії України (06.1999-05.2000), голова партії "Трудова Україна" (05.-11.2000).

Державний службовець 2-го рангу (10.1998). Член Міжнародної спілки українських підприємців (з 1996 р.), Всеукраїнського благодійного фонду "Наше майбутнє". Голова Міжнародного благодійного фонду "Україна".

Нагороджений орденами "За заслуги" III (11.1997), II ст. (02.1999).

Автор 7 наукових праць, книг: "Повірити в себе", "Сьогодення творить майбутнє", "100 видатних імен України" (1999).

Склад фракції станом на 01.04.2004 року

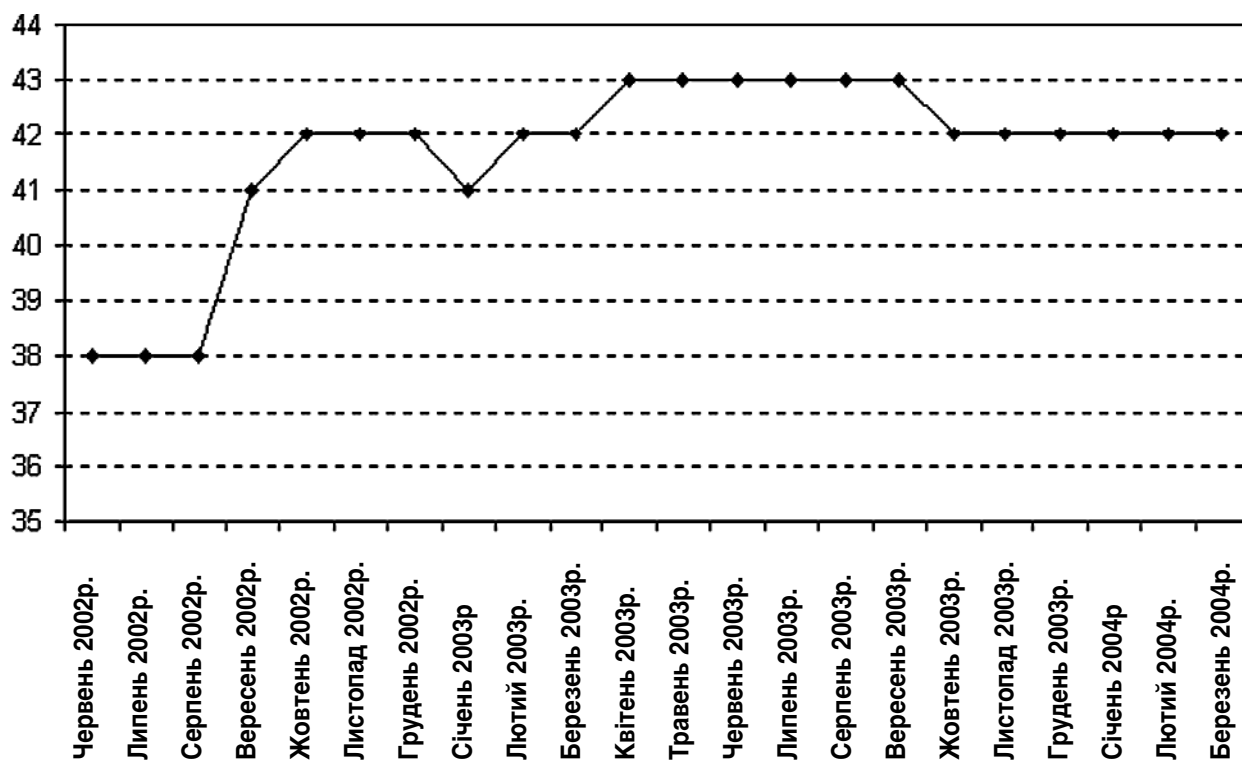
№	Народний депутат	№	Народний депутат
1.	Бауер Михайло Йозефович	16.	Довгий Тарас Олексійович
2.	Бичков Сергій Анатолійович	17.	Драчевський Віктор Васильович
3.	Буряк Сергій Васильович	18.	Єдін Олександр Йосипович
4.	Буряк Олександр Васильович	19.	Засуха Тетяна Володимирівна
5.	Васадзе Таріел Шакрович	20.	Юффе Юлій Якович
6.	Веретенников Віктор Олександрович	21.	Клименко Анатолій Володимирович
7.	Гадяцький Леонід Миколайович	22.	Косьяненко Олександр Володимирович
8.	Гіршфельд Анатолій Мусійович	23.	Кузьмук Олександр Іванович
9.	Гладкіх Василь Іванович	24.	Кукоба Анатолій Тихонович
10.	Горбачов Віктор Сергійович	25.	Литвин Вадим Валентинович
11.	Гуреев Василь Миколайович	26.	Майко Віталій Іванович
12.	Дашутін Григорій Петрович	27.	Мхітарян Нвер Мнацаканович
13.	Деркач Андрій Леонідович	28.	Нощенко Микола Петрович
14.	Деркач Леонід Васильович	29.	Оніщук Микола Васильович
15.	Довгий Станіслав Олексійович	30.	Пінчук Віктор Михайлович

№	Народний депутат	№	Народний депутат
31.	Полякова Лариса Євгеніївна	37.	Сташевський Станіслав Телісфорович
32.	Поплавський Михайло Михайлович	38.	Стребко Станіслав Кирилович
33.	Раханський Анатолій Варфоломійович	39.	Сушкевич Валерій Михайлович
34.	Рудковський Дмитро Олександрович	40.	Чикал Адам Васильович
35.	Сергієнко Леонід Григорович	41.	Шаров Ігор Федорович
36.	Станецький Геннадій Станіславович	42.	Шпиг Федір Іванович

Очолювані комітети

№	Назва комітету	Голова комітету
1.	Комітет з питань фінансів і банківської діяльності	Буряк С.В.
2.	Комітет у закордонних справах	Сташевський С.Т.

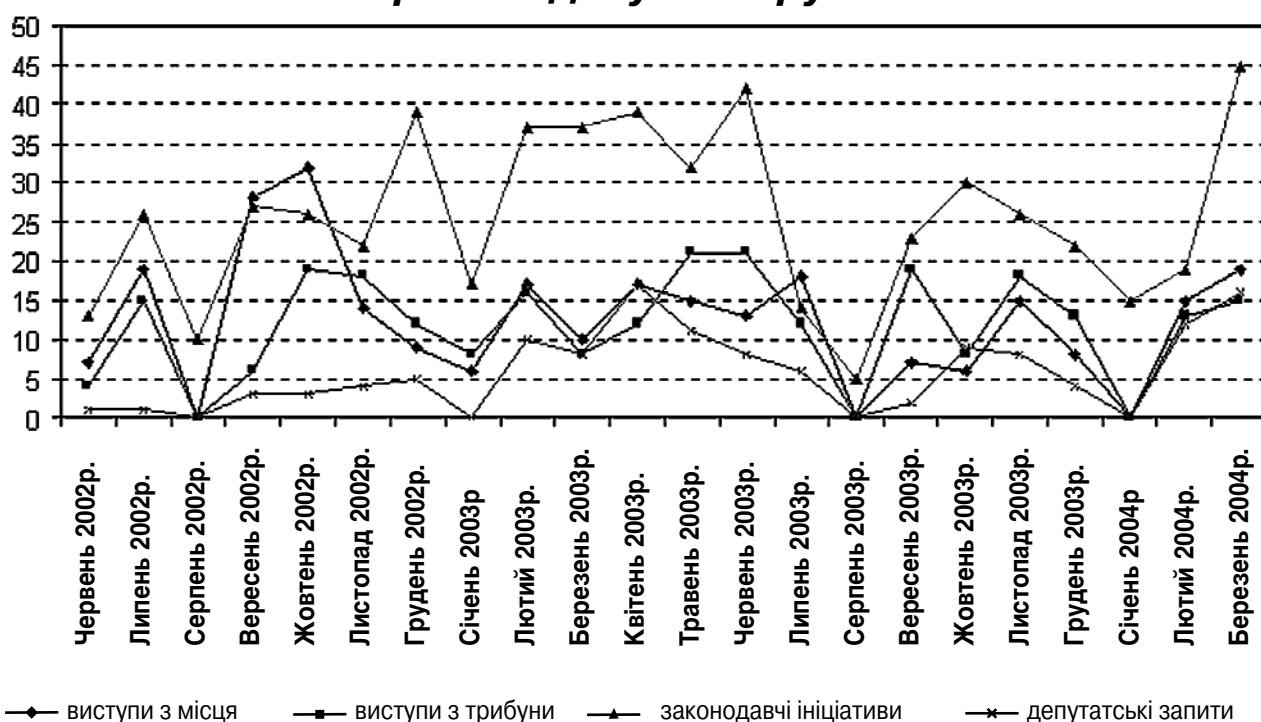
Зміна чисельного складу групи з початку скликання

Результати роботи фракції партій ППУ та "Трудова Україна" з початку скликання

Рік	Місяць	Чисельний склад	Кількість виступів		Кількість законодавчих ініціатив	Кількість депутатських запитів
			місце	трибуна		
2002	червень	38	7	4	13	1
	липень	38	19	15	26	1
	серпень	38	0	0	10	0
	вересень	41	28	6	27	3
	жовтень	42	32	19	26	3
	листопад	42	14	18	22	4
	грудень	42	9	12	39	5
2003	січень	41	6	8	17	0
	лютий	42	17	16	37	10
	березень	42	10	8	37	8
	квітень	43	17	12	39	17
	травень	43	15	21	32	11
	червень	43	13	21	42	8
	липень	43	18	12	14	6
	серпень	43	0	0	5	0
	вересень	43	7	19	23	2
	жовтень	42	6	8	30	9
	листопад	42	15	18	26	8
	грудень	42	8	13	22	4
2004	січень	42	0	0	15	0
	лютий	42	15	13	19	12
	березень	42	19	15	45	16
ВСЬОГО:		-	275	258	566	128

Зміна кількісних показників роботи депутатів групи

Якісні результати законотворчої роботи фракції партій ППУ та "Трудова Україна"

Фракція партій ППУ та "Трудова Україна" посідає 4 місце за кількістю поданих законопроектів, які були підписані Президентом України і набули чинності у встановленому законом порядку. З травня 2002 року по січень 2004 року народні депутати України, які входять до складу згаданої парламентської фракції, стали авторами або співавторами 16 законів. Серед даних законодавчих актів 10 присвячено економічній політиці, 3 акти регулюють галузевий розвиток і відносини у різноманітних сферах життєдіяльності суспільства, 3 закони стосуються соціальної політики.

Безумовно, кожен поданий законопроект, що набув статусу закону, впливає на суспільні відносини і до певної міри визначає умови функціонування суспільства. Розглянемо детальніше основні характеристики тих законів, які змінили наше "щоденне" життя.

У сфері **соціального захисту і соціального забезпечення населення** відзначимо Закон України "Про внесення зміни до Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" від 19 червня 2003 року, положення якого удосконалюють механізм виплати щорічної разової грошової допомоги, передбаченої для ветеранів війни, інших осіб відповідно до чинного закону та осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною. Згаданим законодавчим актом, зокрема, чітко визначаються органи, які мають проводити виплати разової допомоги, а також порядок проведення таких виплат. Нарахування разової грошової допомоги здійснюватимуть органи праці та соціального захисту населення через поштові відділення зв'язку або через установи банків (шляхом перерахування на особовий рахунок отримувача допомоги за його заявою). Виплати допомоги будуть проходити за місцем отримання громадянином пенсії, а для осіб, які не є пенсіонерами, - за місцем їх проживання. Окремо визначено порядок виплати допомоги особам, які відбувають покарання в місцях позбавлення волі або утримуються у лікувально-трудовах профілакторіях, а також військовослужбовцям, особам начальницького та рядового складу органів внутрішніх справ України, особам начальницького і рядового складу кримінально-виконавчої системи України. Якщо громадянин належить одразу до декількох категорій осіб, які мають право на одноразову грошову допомогу, він має право на виплату однієї допомоги, але у більшому розмірі. Сума разової грошової допомоги, що належала особі, але не була одержана у зв'язку зі смертю отримувача, виплачується батькам, чоловіку (дружині), дітям цієї особи або родичам, що проживали разом з нею.

У галузі **охорони здоров'я дітей, які потребують санаторно-курортного лікування**, варто згадати Закон України "Про внесення змін до Кодексу України про надра" від 09 липня 2003 року, який покращує умови функціонування державних дитячих лікувальних закладів і забезпечує повноцінне лікування дітей. Згідно з нормами даного закону державні дитячі спеціалізовані санаторно-курортні заклади звільняються від плати за користування надрами, а саме - від сплати за здійснення видобутку мінеральних вод, які використовуються для лікування на їх території. Зазначені лікувальні заклади також не сплачують суму відповідного збору за отримання ліцензії (дозволу) на здійснення видобутку мінеральних вод, які використовуються для санаторно-курортного лікування.

З метою наближення українського трудового законодавства до міжнародних стандартів, які регулюють **відносини навколо створення і функціонування професійних спілок**, прийнято Закон України "Про внесення зміни до статті 16 Закону України "Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності" від 05 червня 2003 року. Відповідно до положень цього законодавчого акта скасована державна реєстрація профспілок або їх об'єднань. Відтепер профспілки або їх об'єднання легалізуються шляхом повідомлення на відповідність заявленому статусу. Легалізація профспілок проводиться Міністерством юстиції України або відповідними регіональними управліннями юстиції залежно від статусу профспілки. На підставі поданих профспілкою документів орган легалізації протягом одного місяця заносить профспілку до реєстру об'єднань громадян і видає профспілці свідоцтво про легалізацію із зазначенням відповідного статусу. Орган легалізації не може відмовити в легалізації профспілки або об'єднання профспілок. Зауважимо, що норми згаданого закону дозволяють підвищити ефективність проведення колективних переговорів та укладання колективних угод, а також сприяють реалізації прав і законних інтересів працівників.

Додаткові **гарантії та можливості суб'єктам господарювання** надаються згідно з положеннями *Закону України "Про іпотеку" від 05 червня 2003 року*. Цим законодавчим актом визначені: поняття іпотеки як поширеного способу забезпечення виконання зобов'язання за рахунок нерухомого майна, предмет іпотеки, особливості іпотеки окремих видів майна, основи оформлення іпотечного договору та заставної, порядок переходу прав за іпотечним договором і заставною та правові умови задоволення вимог іпотекодержателя. Норми закону доповнюють чинне цивільне законодавство України, у тому числі новий Цивільний кодекс України, сприяють розвитку інвестиційних відносин та забезпечують дотримання прав кредиторів.

Удосконалення правових механізмів протидії легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом, запроваджується *Законом України "Про внесення змін до Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом" від 24 грудня 2002 року*. Відповідно до положень даного законодавчого акта значно розширюється коло фінансових операцій, які підлягають державному фінансовому моніторингу, забезпечується об'єктивна ідентифікація юридичних осіб-нерезидентів та усуваються можливості для ухилення від проведення фінансового моніторингу. Водночас закон передбачає надання належного захисту інформації, що містить комерційну або банківську таємницю. Прийняття згаданого закону дозволило гармонізувати окремі положення українського законодавства у порівнянні з загальноприйнятими вимогами міжнародного права та дало змогу уникнути застосування до України санкцій з боку міжнародного співтовариства, і, зокрема, з боку такої інституції як FATF.

У сфері **державної економічної політики** відмітимо *Закон України "Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування" від 22 травня 2003 року*. Згідно з положеннями цього законодавчого акта протягом терміну виконання робіт щодо підготовки до зняття і безпосередньо зняття енергоблоків Чорнобильської АЕС з експлуатації та перетворення об'єкта "Укриття" на екологічно безпечну систему, які виконуються за рахунок коштів міжнародної технічної допомоги, звільняються від оподаткування операції з ввезення (пересилання) на митну територію України відповідних товарів (сировини, матеріалів, устаткування та обладнання). Додатково, запроваджується оподаткування за нульовою ставкою операцій з продажу товарів (сировини, матеріалів, устаткування та обладнання), виконання робіт та надання послуг на митній території України, що здійснюються в рамках міжнародної технічної допомоги. Реалізація норм даного закону забезпечить можливості для виконання умов міжнародних угод, укладених з Європейським Банком Реконструкції та Розвитку стосовно діяльності Чорнобильського фонду "Укриття", а також сприятиме покращенню екологічної ситуації в Україні.

Закон України "Про податок з доходів фізичних осіб" від 22 травня 2003 року встановлює правові засади оподаткування доходу фізичних осіб. Положення цього законодавчого акта, якими встановлюються податкові соціальні пільги та загальна податкова ставка у розмірі 15% від об'єкта оподаткування, запроваджують додаткові податкові стимули та дозволяють збільшити відповідні надходження до Державного бюджету України.

Результати проведеного аналізу дозволяють зробити висновок, що за якісними показниками законотворча робота фракції партій ППУ та "Трудова Україна" за період з травня 2002 року по січень 2004 року характеризувалась значною різноманітністю тем поданих законопроектів. Серед законів, авторами або співавторами яких є народні депутати України, які належать до даної фракції, можемо відзначити як ті, що стосуються соціальних та економічних проблем, так і ті, що вирішують питання трудового, фінансового характеру та адаптації українського законодавства до міжнародних правових норм.

Фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)

Дата створення - 15.05.2002 р.

Голова фракції - Кравчук Л.М.

Обраний: соціал-демократична партія України (об'єднана), номер 5 у списку

Партія (на момент виборів): Соціал-демократична партія України (об'єднана)

Рік народження: 1934

Освіта: вища

Спеціальність: економіст, викладач політичної економії

Попереднє місце роботи: народний депутат України

Комітет: комітет у закордонних справах

Посада: член Комітету

Біографічна довідка*

Народився 10 січня 1934 року у Рівненській області. Освіта вища, закінчив у 1958 р. Київський державний університет, у 1970 р. - Академію суспільних наук при ЦК КПРС, кандидат економічних наук, почесний доктор Національного університету "Кієво-Могилянська Академія". Герой України (2001 р.).

У 1958-1960 рр. - викладач Чернівецького фінансового технікуму, у 1960-1967 рр. - консультант-методист Будинку політпросвіти, лектор, помічник секретаря, завідувач відділу агітації та пропаганди Чернівецького обкому КПУ. У 1967-1970 рр. - аспірант Академії суспільних наук при ЦК КПРС. У 1970-1988 рр. - завідувач сектору, інспектор, помічник секретаря ЦК, Перший заступник завідувача відділу, завідувач відділу агітації та пропаганди ЦК КПУ. У 1988-1990 рр. - завідувач ідеологічного відділу, секретар ЦК КПУ, у 1990 р. - другий секретар ЦК КПУ. У 1989-1990 рр. - кандидат у члени Політбюро, у 1990-1991 рр. - член Політбюро ЦК КПУ. У 1990-1991 рр. - Голова Верховної Ради України, у 1991-1994 рр. - Президент України. Народний депутат України X-XIV (в т.ч. I-IV) скликань. Член Комітету з іноземних справ і зв'язків з СНД Верховної Ради України (1998-2002). Член Комітету у закордонних справах Верховної Ради України (з 2002 р.). Голова Державної комісії з проведення в Україні адміністративної реформи, Співголова Всеукраїнського об'єднання демократичних сил "Злагода".

* З офіційного сайту Соціал-демократичної партії України (об'єднаної) www.sdpuo.com

Член партії з 1998 року. З 1998 р. - член Політради СДПУ(О). Делегат XIII-XVI з'їздів СДПУ(О). Нагороджений орденом князя Ярослава Мудрого V і IV ступенів, орденом "Держави".

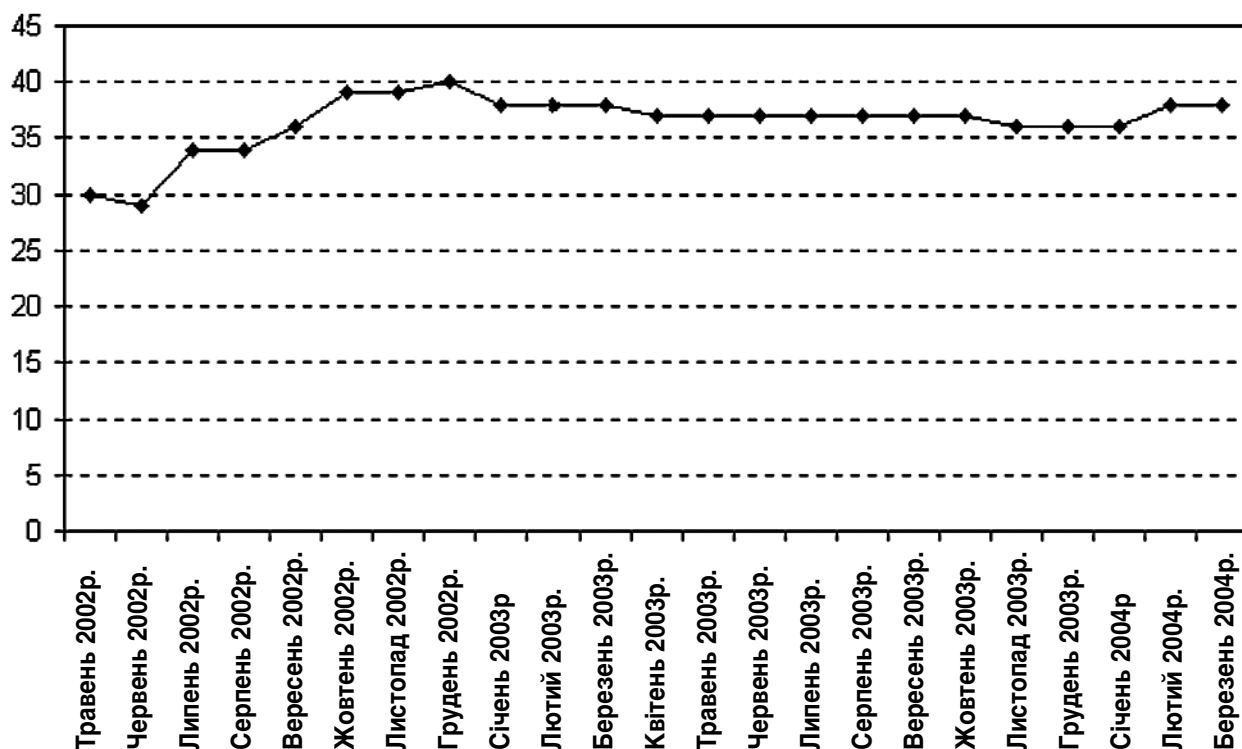
Склад фракції станом на 01.04.2004 року

№	Народний депутат	№	Народний депутат
1.	Абдулін Олександр Рафкатович	20.	Мазуренко Володимир Іванович
2.	Андресюк Борис Павлович	21.	Немировський Олег Анатолійович
3.	Блохін Олег Володимирович	22.	Писаренко Анатолій Григорович
4.	Борзов Валерій Пилипович	23.	Писарчук Петро Іванович
5.	Воюш Володимир Дмитрович	24.	Плужников Ігор Олександрович
6.	Гайдош Іштван Ференцович	25.	Подобєдов Сергій Миколайович
7.	Горбатов Валерій Миронович	26.	Прошкуратова Тамара Сергіївна
8.	Грановський Олександр Геннадійович	27.	Руденко Геннадій Борисович
9.	Дубицький В'ячеслав Володимирович	28.	Рябіка Володимир Леонідович
10.	Євдокимов Валерій Олександрович	29.	Сацюк Володимир Миколайович
11.	Заєць Володимир Володимирович	30.	Сігал Євген Якович
12.	Заплатинський Володимир Михайлович	31.	Суркіс Григорій Михайлович
13.	Злочевський Микола Владиславович	32.	Сухий Ярослав Михайлович
14.	Калетнік Григорій Миколайович	33.	Франчук Ігор Анатолійович
15.	Кравчук Леонід Макарович	34.	Франчук Анатолій Романович
16.	Кузьменко Петро Павлович	35.	Царенко Олександр Михайлович
17.	Лісін Микола Павлович	36.	Шепетін Володимир Леонідович
18.	Лукашук Олег Григорович	37.	Шурма Ігор Михайлович
19.	Льовін Анатолій Іванович	38.	Шуфрич Нестор Іванович

Очолювані комітети

№	Назва комітету	Голова комітету
1.	Комітет з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи	Руденко Г.Б.

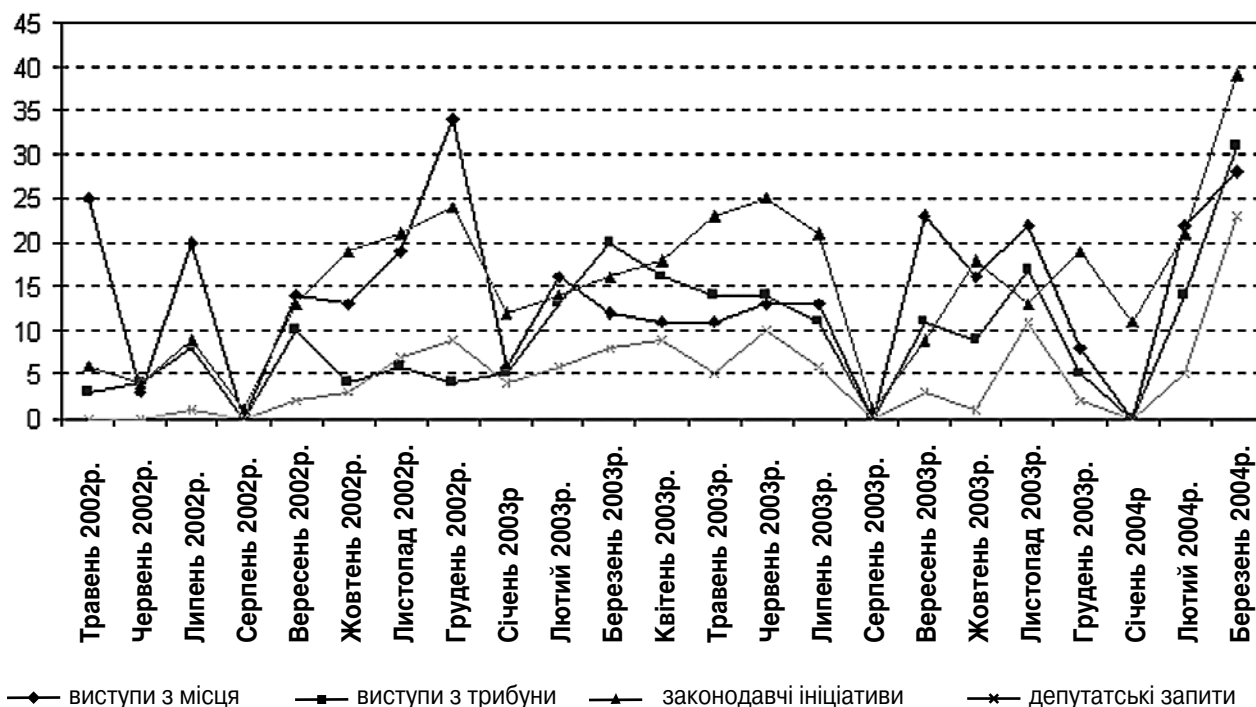
Зміна чисельного складу фракції з початку скликання

Результати роботи фракції Соціал-демократичної партії України (об'єднаної) з початку скликання

Рік	Місяць	Чисельний склад	Кількість виступів		Кількість законодавчих ініціатив	Кількість депутатських запитів
			місце	трибуна		
2002	травень	30	25	3	6	0
	червень	29	3	4	4	0
	липень	34	20	8	9	1
	серпень	34	0	0	1	0
	вересень	36	14	10	13	2
	жовтень	39	13	4	19	3
	листопад	39	19	6	21	7
	грудень	40	34	4	24	9
2003	січень	38	6	5	12	4
	лютий	38	16	13	14	6
	березень	38	12	20	16	8
	квітень	37	11	16	18	9
	травень	37	11	14	23	5
	червень	37	13	14	25	10
	липень	37	13	11	21	6
	серпень	37	0	0	1	0
	вересень	37	23	11	9	3
	жовтень	37	16	9	18	1
	листопад	36	22	17	13	11
	грудень	36	8	5	19	2
2004	січень	36	0	0	11	0
	лютий	38	22	14	21	5
	березень	38	28	31	39	23
ВСЬОГО:		-	329	219	357	115

Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції

Якісні результати законотворчої роботи фракції Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)

Фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної) посідає 4 місце за кількістю поданих законопроектів, які були підписані Президентом України і набули чинності у встановленому законом порядку. З травня 2002 року до січня 2004 року народні депутати України, які входять до складу згаданої парламентської фракції, стали авторами або співавторами 16 законів. Серед даних законодавчих актів 11 присвячено економічній політиці, 2 акти регулюють галузевий розвиток і відносять у різноманітних сферах життєдіяльності суспільства, 1 закон стосується державного будівництва, 1 закон вирішує проблеми реалізації конституційного права на свободу пересування і вільний вибір місця проживання і, знову ж таки, 1 закон безпосередньо пов'язаний із державною правовою політикою.

Безумовно, кожен поданий законопроект, що набув статусу закону, впливає на суспільні відносини і до певної міри визначає умови функціонування суспільства. Розглянемо детальніше основні характеристики тих законів, які змінили наше "щоденне" життя.

Законодавче вирішення гострої соціальної проблеми "домашнього" насильства запропоноване Законом України "Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо встановлення відповідальності за вчинення насильства в сім'ї або невиконання захисного припису" від 15 травня 2003 року. Відповідно до положень закону під насильством у сім'ї розуміємо умисне вчинення будь-яких дій фізичного, психологічного або економічного характеру, внаслідок чого могла бути чи була завдана шкода фізичному або психічному здоров'ю особи. Зауважимо, що застосування фізичного насильства, що не завдало фізичного болю і не спричинило тілесних ушкоджень, або переслідування, позбавлення житла, їжі, одягу, іншого майна, коштів, висловлення погрози, образи також входять до поняття насильства у сім'ї. За вчинення вказаних дій встановлена відповідальність у вигляді накладення штрафу від одного до трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або у вигляді виправних робіт терміном до одного місяця з відрахуванням двадцяти відсотків заробітку.

Безумовно, реалізація зазначених правових норм сприятиме профілактиці подібних правопорушень та значно полегшить механізм притягнення до відповідальності винної особи у випадках, коли мало місце побутове насильство.

Забезпечення реалізації конституційного права на свободу пересування та вільний вибір місця проживання є основним завданням Закону України "Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні" від 11 грудня 2003 року. Принциповим нововведенням даного закону є скасування інституту прописки як такого, що не відповідає сучасним демократичним стандартам. Замість прописки запроваджується реєстрація, зміст якої полягає в тому, що громадянин України, а також іноземець чи особа без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, зобов'язані протягом десяти днів після прибуття до нового місця проживання зареєструвати відповідне місце проживання. У тексті закону підкреслюється, що відсутність реєстрації не може бути умовою або перешкодою для реалізації прав і свобод, передбачених Конституцією, законами чи міжнародними договорами України, а також підставою для їх обмеження.

Згаданим законом встановлюється чіткий перелік можливих випадків обмеження свободи пересування та права на вільний вибір місця проживання. Так, зокрема, вільний вибір місця проживання обмежується щодо: осіб, які не досягли 16-річного віку; осіб, до яких згідно із процесуальним законодавством застосовано запобіжні заходи, пов'язані з обмеженням або позбавленням волі; осіб, які за вироком суду відбувають покарання у вигляді позбавлення або обмеження волі; осіб, які згідно із законодавством перебувають під адміністративним наглядом; осіб, які згідно із законодавством про інфекційні захворювання та психіатричну допомогу підлягають примусовій госпіталізації та лікуванню; іноземців та осіб без громадянства, які не мають законних підстав для перебування на території України. Свобода пересування може бути обмежена: у прикордонній смузі; на територіях військових об'єктів; у зонах, які згідно із законом належать до зон з обмеженим доступом; на приватних земельних ділянках; на територіях, щодо яких введено воєнний або надзвичайний стан; на окремих територіях і в населених пунктах, де у разі небезпеки поширення інфекційних захворювань і отруєнь людей введені особливі умови і режим проживання населення та господарської діяльності.

Прийняття зазначеного законодавчого акта дозволило встановити ряд гарантій щодо реалізації конституційного права на свободу пересування та вільний вибір місця проживання.

Фінансування деяких заходів щодо **забезпечення екологічної безпеки** стало предметом Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2003 рік" від 11 грудня 2003 року. Відповідно до норм цього закону запроваджувалось додаткове фінансування будівництва важливого об'єкту - Наукового центру радіаційної медицини, що є головною установою в Україні у сфері медичних особливостей подолання наслідків Чорнобильської катастрофи, а також партнером Всесвітньої організації охорони здоров'я в рамках мережі медичної готовності та допомоги під час радіаційних аварій. Окрім того, закон надавав можливість для завершення будівництва об'єктів Державного департаменту пожежної безпеки, які споруджуються з метою підвищення загального рівня професійної підготовки курсантів, студентів та слухачів щодо рятування людей у разі виникнення надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру, гасіння складних пожеж і ліквідації наслідків аварій із застосуванням новітніх методів та рятувально-захисного обладнання.

У галузі **економічної політики** відмітимо Закон України "Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування підакцизних та деяких інших товарів" від 24 грудня 2002 року, відповідно до норм якого тимчасово змінювався розмір акцизної ставки на деякі види бензинів, що сприяло захисту національного виробника автотранспорту та дозволило отримати додаткові надходження до Державного бюджету України.

Згідно з положеннями Закону України "Про внесення змін до Декрету Кабінету Міністрів України "Про місцеві податки і збори" від 20 березня 2003 року готельний збір виключено з переліку місцевих податків та зборів, чим усувається певна дискримінація щодо правового регулювання готельно-туристичної галузі, а також заохочується розвиток ринку готельно-туристичних послуг.

Закон України "Про внесення змін і доповнень до Митного тарифу України" від 09 липня 2003 року встановлює правові умови для захисту вітчизняних фасувальників чаю шляхом запровадження більш високого ввізного мита на чай, що завозиться до України у фасованому вигляді. Реалізація таких норм сприятиме розвитку вітчизняного чайного виробництва та забезпечить у перспективі створення додаткових робочих місць. Автор згаданого закону зауважує, що вказані зміни не вплинуть на становище українського споживача, оскільки якість чаю, розфасованого в Україні та за її межами, не має принципових відмінностей.

Результати проведеного аналізу дозволяють зробити висновок, що за якісними показниками законотворча робота фракції Соціал-демократичної партії України (об'єднаної) за період з травня 2002 року до січня 2004 року була сконцентрована на питаннях економіки, а саме: на врегулюванні податкових і митних відносин. Проте, як і зазначено у наведеному вище правовому огляді, деякі закони присвячені суспільним проблемам, а також безпосередньо конституційним правам і свободам людини і громадянина.

Фракція Соціалістичної партії України

Дата створення - 15.05.2002 р.

Голова фракції - Мороз О.О.

Обраний: соціалістична партія України,
номер 1 у списку

Партія (на момент виборів): Соціалістична партія України

Рік народження: 1944

Освіта: вища

Спеціальність: інженер-механік

Попереднє місце роботи: народний депутат України

Комітет: комітет з питань правової політики

Посада: член Комітету

Біографічна довідка*

Народився 29 лютого 1944 року у селі Буда Таращанського району Київської області у селянській багатодітній родині, українець.

Освіта вища, у 1965 р. закінчив Українську сільськогосподарську академію, інженер-механік.

У 1965-1966 рр. - служба в армії.

У 1966-1974 рр. - викладач, завідувач відділу механізації сільського господарства Таращанського технікуму механізації.

У 1974-1975 рр. - старший інженер-технолог, старший виконроб мехзагону Таращанського райоб'єднання "Сільгосптехніка".

У 1975-1976 рр. - старший інженер Київського обласного об'єднання "Сільгосптехніка" м.Києва.

З 1976 року - завідувачий сектором, заступник завідуючого сільськогосподарським відділом Київського обкому КПУ.

У 1983 р. - закінчив Вищу партійну школу при ЦК Компартії України, політолог.

У 1983-1989 рр. - секретар Київської облпрофради, перший секретар РК КПУ.

З 1989 року - завідувачий аграрним відділом обкому КПУ.

У 1990-1994 рр. народний депутат України (1) скликання. Комісія з питань АПК. Група "Аграрники".

У 1994-1998 рр. народний депутат України (2) скликання

У 1998-2002 рр. народний депутат України (3) скликання, Голова ВР України.

* З сайту "Відкрита Україна" www.morozalexandr.openua.net

У 2002 р. народний депутат України (4) скликання. Член Комітету з питань правової політики. Кандидат у Президенти України на виборах 1994 р. У 1-му турі 3-є місце серед 7 претендентів.

Кандидат у Президенти України на виборах 1999 р. У 1-му турі 3-є місце серед 13 претендентів.

Автор книг:

"Куди йдемо?..." (1993);

"Вибір", "Тема для роздумів" (1996);

"Дорога, з якої не зійти", "Між вічними полюсами" (1999);

"Про землю, Конституцію і не тільки" (2000);

"Хроніка одного злочину" (2001).

Автор понад 1000 публікацій.

Медаль "За трудову доблесть".

Орден князя Ярослава Мудрого V ст. (08.1998 р., відмовився від нагороди).

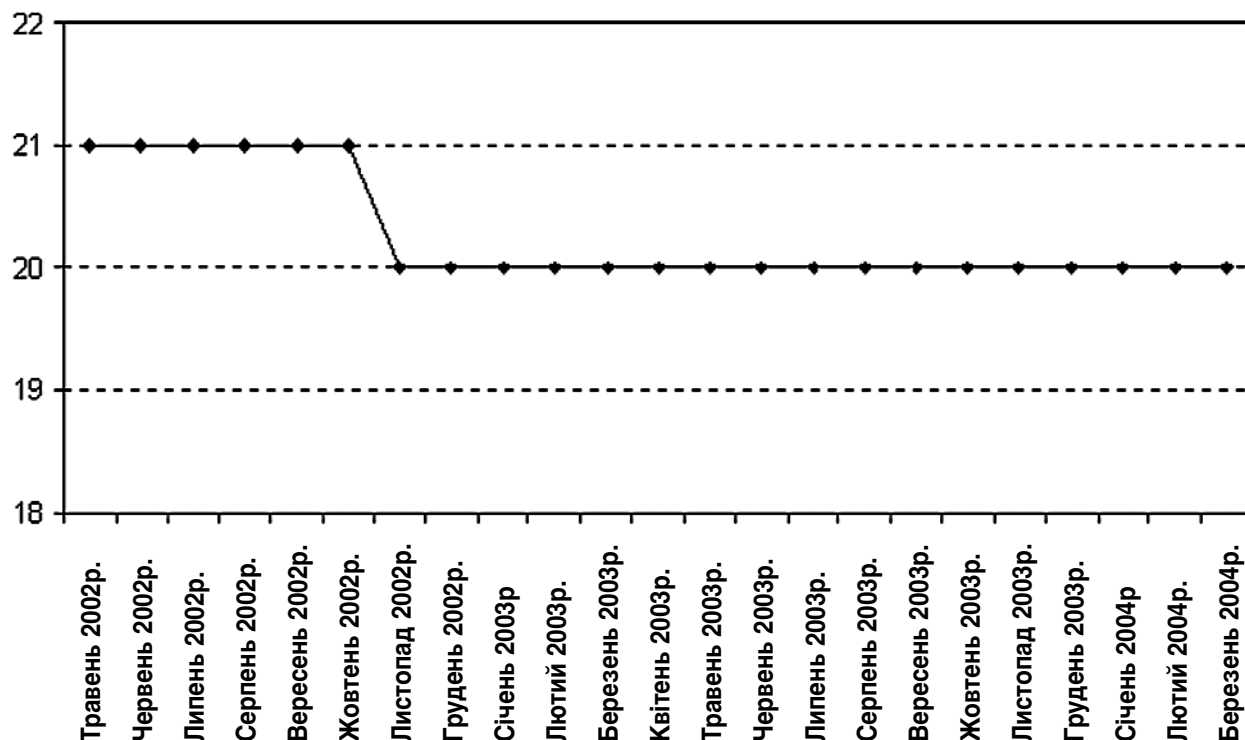
Склад фракції станом на 01.04.2004 року

№	Народний депутат	№	Народний депутат
1.	Баранівський Олександр Петрович	11.	Мельник Микола Євтихійович
2.	Бокий Іван Сидорович	12.	Мельничук Михайло Васильович
3.	Бульба Степан Степанович	13.	Мороз Олександр Олександрович
4.	Вернигора Леонід Михайлович	14.	Ніколаєнко Станіслав Миколайович
5.	Вінський Йосип Вікентійович	15.	Рудьковський Микола Миколайович
6.	Гармаш Галина Федорівна	16.	Семенюк Валентина Петрівна
7.	Грязев Анатолій Дмитрович	17.	Співачук Володимир Леонідович
8.	Карнаух Микола Васильович	18.	Сподаренко Іван Васильович
9.	Луценко Юрій Віталійович	19.	Цушко Василь Петрович
10.	Малиновський Олексій Петрович	20.	Шибко Віталій Якович

Очолювані комітети

№	Назва комітету	Голова комітету
1.	Комітет з питань науки і освіти	Ніколаєнко С.М.
2.	Спеціальна контрольна комісія з питань приватизації	Семенюк В.П.

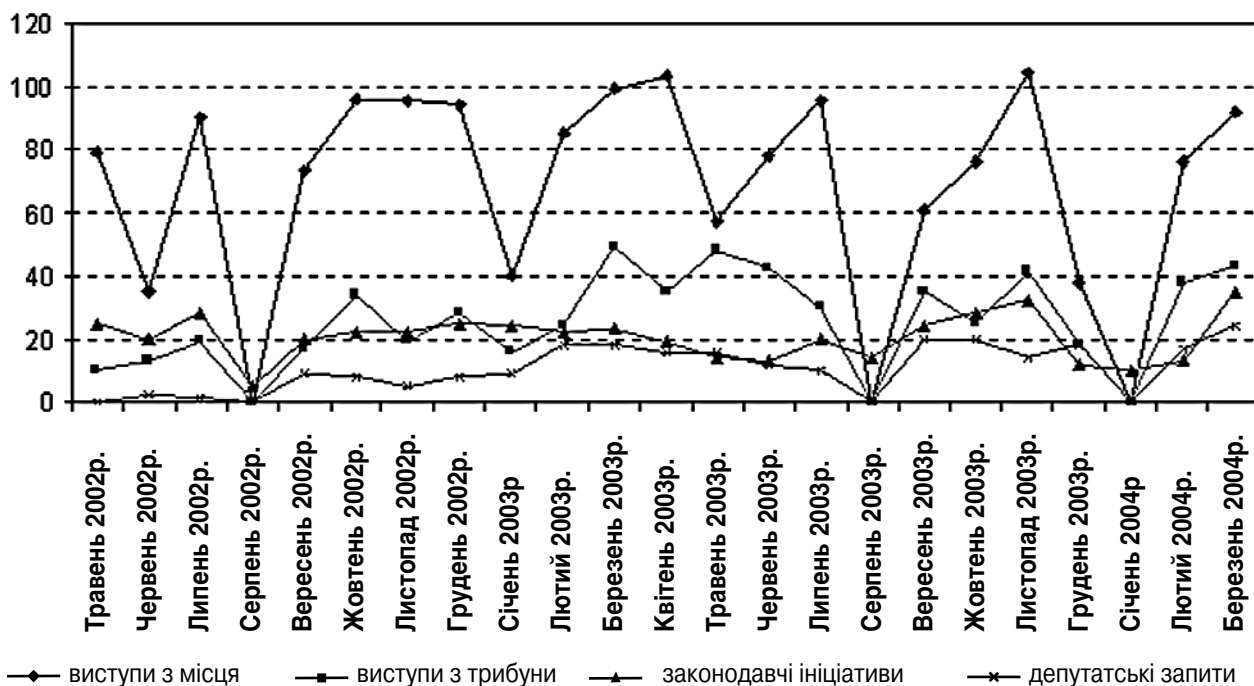
Зміна чисельного складу фракції з початку скликання

Результати роботи фракції Соціалістичної партії України з початку скликання

Рік	Місяць	Чисельний склад	Кількість виступів		Кількість законодавчих ініціатив	Кількість депутатських запитів
			місце	трибуна		
2002	травень	21	79	10	25	0
	червень	21	35	13	20	2
	липень	21	90	19	28	1
	серпень	21	0	0	5	0
	вересень	21	73	17	20	9
	жовтень	21	96	34	22	8
	листопад	20	95	19	22	5
	грудень	20	94	28	25	8
2003	січень	20	40	16	24	9
	лютий	20	85	24	22	18
	березень	20	99	49	23	18
	квітень	20	103	35	19	16
	травень	20	57	48	14	16
	червень	20	78	42	13	12
	липень	20	95	30	20	10
	серпень	20	0	0	14	0
	вересень	20	61	35	24	20
	жовтень	20	76	25	28	20
	листопад	20	104	41	32	14
	грудень	20	38	18	12	18
2004	січень	20	0	0	10	0
	лютий	20	76	38	13	17
	березень	20	92	43	35	24
ВСЬОГО:		-	1566	584	470	245

Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції

Якісні результати законотворчої роботи фракції Соціалістичної партії України

Фракція Соціалістичної партії України посідає 7 місце за кількістю поданих законопроектів, які були підписані Президентом України і набули чинності у встановленому законом порядку. З травня 2002 року по січень 2004 року народні депутати України, які входять до складу згаданої парламентської фракції, стали авторами або співавторами 11 законів. Серед даних законодавчих актів 7 присвячено економічній політиці, а 4 акти регулюють галузевий розвиток і відносини у різноманітних сферах життєдіяльності суспільства.

Безумовно, кожен поданий законопроект, що набув статусу закону, впливає на суспільні відносини і до певної міри визначає умови функціонування суспільства. Розглянемо детальніше основні характеристики тих законів, які змінили наше "щоденне" життя.

У сфері сільськогосподарських відносин можемо відзначити Закон України "Про насіння і садивний матеріал" від 26 грудня 2002 року. Основний зміст положень даного закону полягає у правовому регулюванні обігу насіння і садивного матеріалу, забезпеченні ефективного захисту вітчизняного виробництва та у встановленні державного контролю в галузі насінництва та розсадництва. Згідно з нормами закону запроваджується обов'язкова внутрішня сертифікація всіх партій насіння і садивного матеріалу, яка має засвідчувати сортові та посівні якості насіннєвого та садивного матеріалу. Насіння і садивний матеріал можуть бути в обігу в Україні тільки після їх визнання відповідними державними органами управління та контролю, що повинно бути підтверджено документами встановленої форми. З метою покращання соціального становища посадових осіб, які є державними інспекторами з насінництва і розсадництва, встановлено, що на таких осіб поширюється дія Закону України "Про державну службу" від 16 грудня 1993 року. Зауважимо, що прийняття зазначеного закону дозволило впорядкувати і стабілізувати ситуацію на ринку насіннєвих матеріалів, а також підвищити якість посівного матеріалу.

Закон України "Про внесення змін до деяких законів України щодо регулювання діяльності в аграрному секторі економіки" від 19 червня 2003 року передбачає розповсюдження дії фіксованого сільськогосподарського податку на суб'єктів господарювання, утворених у результаті реорганізації сільськогосподарського підприємства-платника фіксованого сільськогосподарського

податку (незалежно від терміну реорганізації), які також займаються виробництвом, переробкою та збутом сільськогосподарської продукції. Новостворені суб'єкти господарювання, основним видом діяльності яких є виробництво, переробка та збут сільськогосподарської продукції, протягом року створення також є платниками фіксованого сільськогосподарського податку. Зазначені положення вирівнюють правовий статус різних учасників сільськогосподарських відносин і сприяють збільшенню обсягу бюджетних надходжень.

Проблеми приватизації стали предметом Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації" від 05 червня 2003 року. Відповідно до норм згаданого законодавчого акта до переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, включені Агропромислове торговельно-підприємство "Бобовище" та Агропромислова фірма "Леанка", які спеціалізуються на виробництві виноградних та плодово-ягідних вин у Закарпатській області. Метою закону є забезпечення стабільної діяльності вказаних підприємств, а також збереження робочих місць у регіоні з високим рівнем безробіття.

Деякі питання державної економічної політики виражені у Законі України "Про внесення змін до деяких законів України про оподаткування, виробництво та обіг підакцизних товарів" від 24 жовтня 2002 року. Даним законом встановлюються ставки акцизного збору та ввізного мита на деякі види алкогольної продукції, визначається чіткий порядок маркування алкогольної продукції та тютюнових виробів. Згідно з положеннями закону підприємство-товаровиробник самостійно визначає засоби та форми захисту вироблюваних ним алкогольних напоїв і тютюнових виробів від фальсифікації і має право ініціативи контролю щодо підробки власної продукції суб'єктами підприємницької діяльності та фізичними особами. Реалізація зазначеного закону спрямована на захист прав споживачів відповідних товарів, а також на ефективне правове регулювання обігу підакцизної продукції.

Результати проведеного аналізу дозволяють зробити висновок, що за якісними показниками законотворча робота фракції Соціалістичної партії України за період з травня 2002 року по січень 2004 року була спрямована на врегулювання економічних відносин та на заохочення розвитку окремих галузей народного господарства. Серед законів, авторами або співавторами яких є народні депутати України, що належать до даної фракції, немає жодного акта, присвяченого соціальній політиці або удосконаленню державного будівництва.

Фракція Блоку Юлії Тимошенко

Дата створення - 15.05.2002 р.

Голова фракції - Тимошенко Ю.В.

Обраний: виборчий блок політичних партій
"Виборчий блок Юлії Тимошенко", номер 1 у списку
Партія (на момент виборів): Всеукраїнське
об'єднання "Батьківщина"
Рік народження: 1960
Освіта: вища
Спеціальність: економіст
Попереднє місце роботи: голова партії
Всеукраїнське об'єднання "Батьківщина"
Комітет: комітет з питань правової політики
Посада: член Комітету

Біографічна довідка*

Народилася в 1960 р. в Дніпропетровську. Економіст-кібернетик, кандидат економічних наук. Автор понад 50 наукових праць.

Лідер партії "Всеукраїнське об'єднання "Батьківщина", у лавах якої налічується понад 150 тисяч членів.

Лідер блоку "Блок Юлії Тимошенко", який здобув на виборах до Верховної Ради у березні 2002 - 7.2% голосів виборців. Очолює Фракцію "Блоку Ю. Тимошенко" у Верховній Раді України, яка нараховує 24 Народні Депутати.

Розпочала трудову діяльність інженером-економістом на Дніпропетровському машинобудівному заводі. Пройшла шлях керівника великої промислової корпорації, парламентарія, голови Бюджетного комітету Верховної Ради, працювала в уряді віце-прем'єр-міністром з питань паливно-енергетичного комплексу.

Яку б посаду не обіймала Юлія Тимошенко, вона завжди домагалася ефективних результатів, за що вітчизняні та закордонні фахівці визнали її одним із кращих зразків антикризового менеджера. Під її керівництвом корпорація "ЄСУ" в 1997 році вирішила складну державну проблему, з якою не змогли справитися ні Президент, ні Кабінет Міністрів: у 1995-1996 роках і першому півріччі 1997 року були ліквідовані багатомільярдні борги України перед Росією за природ-

* З офіційного сайту Тимошенко Ю.В. www.timoshenko.com.ua

ний газ, відновилися міжнародні економічні стосунки України з іншими державами в машинобудуванні, трубній промисловості, житловому будівництві і майже вдвічі збільшився потік української промислової продукції до Росії. Зростаючі успіхи компанії поступово стали перетворюватися в політичний фактор, який забезпечував стабільність вітчизняної економіки, піднімав довіру закордонних партнерів до представників нової української бізнес-еліти, гарантував підтримку міждержавного реноме нашої країни. Тоді за вказівкою Кучми, який панічно боїться всього, що не потребує його згоди на право існування, корпорація була зруйнована, а проти її керівників були організовані політичні справи.

На посаді голови Бюджетного комітету Верховної Ради України Юлія Тимошенко ініціює бюджетну реформу, а під час роботи в Кабінеті Міністрів віце-прем'єр-міністром з питань паливно-енергетичного комплексу домагається виведення галузі з колапсу і створює передумови для її економічного зростання. В уряді Тимошенко ініціювала безпрецедентні в історії незалежної України кроки з декриміналізації станового хребта вітчизняної економіки - паливно-енергетичного комплексу. У 2000 році уряд виплатив населенню додатково 18 млрд. грн. З них 9 млрд. грн. були отримані за рахунок вилучення коштів з тіньової сфери, заборони бартеру та запровадження конкурентних принципів на енергоринку. У січні 2000 р. фінансово-промислові лобісти з оточення президента, яких реформи Ю. Тимошенко позбавили "тіньових" надприбутків, домагаються підписання президентом указу про її відставку.

У лютому 2001 р. очолює об'єднані демократичні сили, які вимагають усунення з посади президента Леоніда Кучми, підозрюваного у низці злочинів: причетності до вбивства журналіста Георгія Гонгадзе, фальсифікуванні результатів президентських і парламентських виборів, зловживанні владою, корупції і т.д.

13 лютого арештована за обвинуваченнями Генеральної прокуратури, що було розцінено громадськістю як розправа над демократичним рухом. У березні Печерський районний суд визнав безпідставність висунутих звинувачень і санкцію на арешт скасував.

У вересні цього року Юлія Тимошенко звернулася до суду зі скаргою на дії Генеральної прокуратури. Те, чого так боялися у ГПУ, а саме - об'єктивної оцінки організованого ними політичного переслідування лідера демократичної опозиції, відбудеться найближчим часом. Звернення до суду стало ще одним свідченням готовності Юлії Тимошенко довести, що жодне із звинувачень, довкола яких у підконтрольних олігархічним кланам ЗМІ творилися інформаційні вакханалії, не відповідає дійсності. Підтвердженням цього є те, що Києво - Святошинський суд Київської області зняв усі обвинувачення, висунуті Генеральною прокуратурою проти Юлії Тимошенко та її чоловіка Олександра Тимошенка.

Сьогодні довкола лідера "Батьківщини" Юлії Тимошенко об'єдналися у виборчий блок авторитетні політичні партії та понад півтисячі всеукраїнських і регіональних громадських організацій.

За даними різноманітних соціологічних опитувань Юлія Тимошенко стабільно входить у першу п'ятірку найбільш визначних українських політиків.

За визначні заслуги перед Українською Православною Церквою нагороджена високими церковними відзнаками.

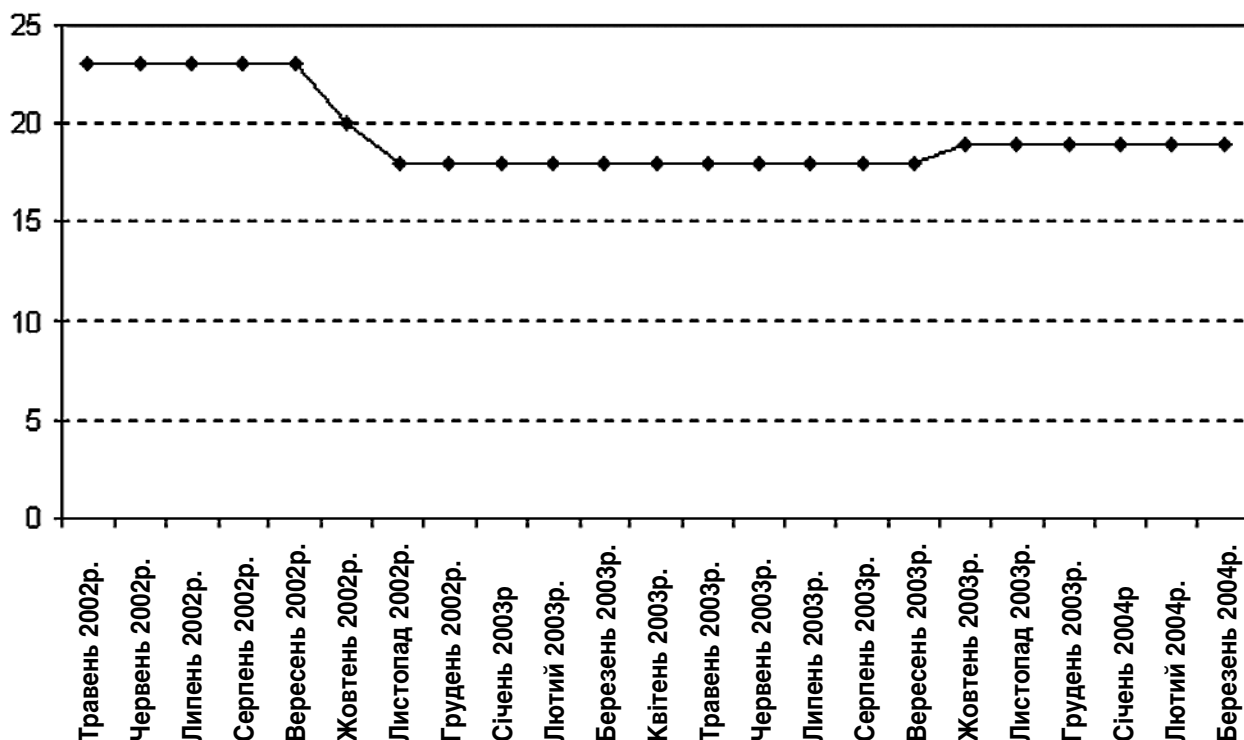
Склад фракції станом на 01.04.2004 року

№	Народний депутат	№	Народний депутат
1.	Білорус Олег Григорович	11.	Сас Сергій Володимирович
2.	Волинець Михайло Якович	12.	Семинога Анатолій Іванович
3.	Головатий Сергій Петрович	13.	Ситник Костянтин Меркурійович
4.	Зубов Валентин Сергійович	14.	Таран Віктор Васильович
5.	Кирильчук Євген Іванович	15.	Тимошенко Юлія Володимирівна
6.	Левцун Володимир Іванович	16.	Турчинов Олександр Валентинович
7.	Лук'яненко Левко Григорович	17.	Хмара Степан Ілліч
8.	Матвієнко Анатолій Сергійович	18.	Чичков Валерій Михайлович
9.	Омельченко Григорій Омелянович	19.	Шкіль Андрій Васильович
10.	Онопенко Василь Васильович		

Очолювані комітети

№	Назва комітету	Голова комітету
1.	Комітет з питань державного будівництва та місцевого самоврядування	Матвієнко А.С.
2.	Комітет з питань правової політики	Онопенко В.В.

Зміна чисельного складу фракції з початку скликання

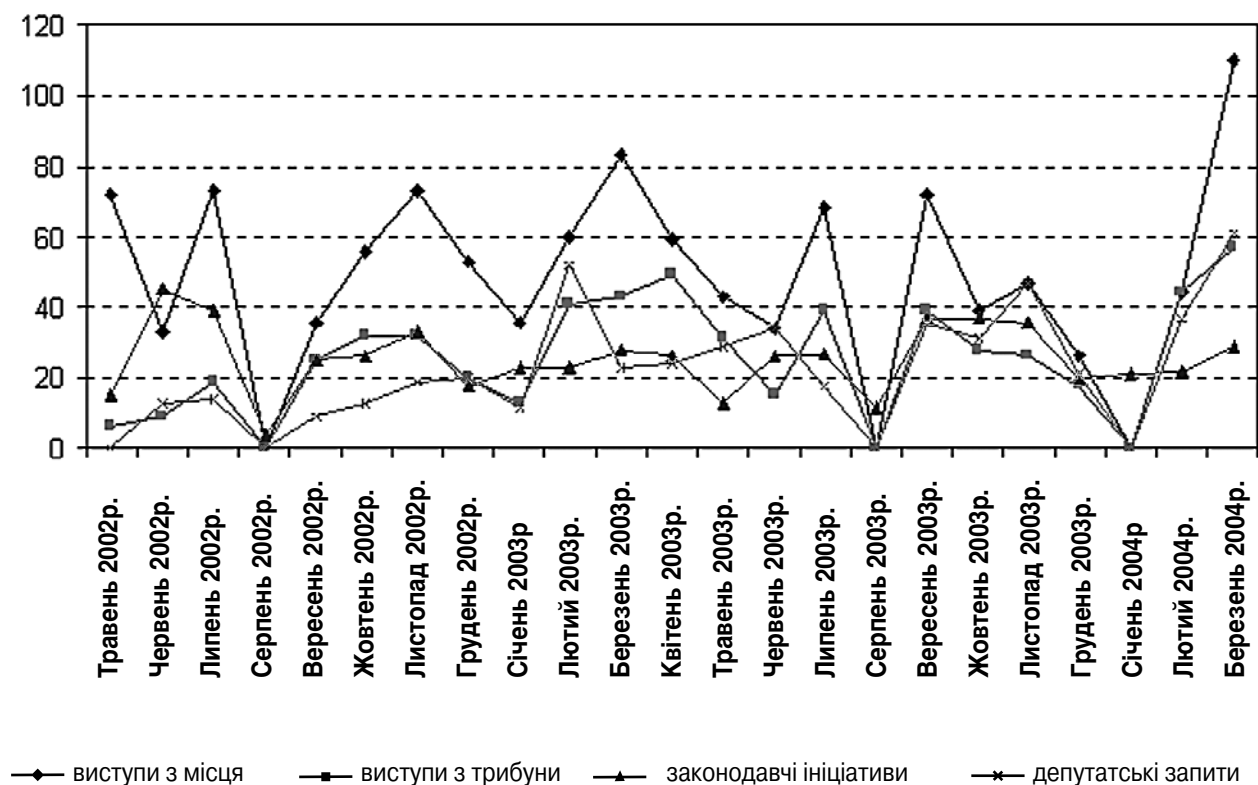

Результати роботи фракції Блоку Юлії Тимошенко з початку скликання

Рік	Місяць	Чисельний склад	Кількість виступів		Кількість законодавчих ініціатив	Кількість депутатських запитів
			місце	трибуна		
2002	травень	23	72	6	15	0
	червень	23	33	9	45	13
	липень	23	73	19	39	14
	серпень	23	0	0	4	0
	вересень	23	36	25	25	9
	жовтень	20	56	32	26	13
	листопад	18	73	32	33	19
	грудень	18	53	20	18	20

2003	січень	18	36	13	23	12
	лютий	18	60	41	23	52
	березень	18	83	43	28	23
	квітень	18	59	49	26	24
	травень	18	43	31	13	29
	червень	18	34	15	26	34
	липень	18	68	39	27	18
	серпень	18	0	0	12	0
	вересень	18	72	39	37	36
	жовтень	19	39	28	37	31
	листопад	19	47	26	36	47
	грудень	19	26	18	20	21
2004	січень	19	0	0	21	0
	лютий	19	44	44	22	37
	березень	19	110	57	29	61
ВСЬОГО:		-	1117	586	585	513

Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції

Якісні результати законотворчої роботи фракції Блоку Юлії Тимошенко

Фракція Блоку Юлії Тимошенко посідає 9 місце за кількістю поданих законопроектів, які були підписані Президентом України і набули чинності у встановленому законом порядку. З травня 2002 року до січня 2004 року народні депутати України, які входять до складу згаданої парламентської фракції, стали авторами або співавторами 10-ти законів. Серед даних законодавчих актів 3 присвячено економічній політиці, 2 акти регулюють державну правову політику, 3 закони стосуються соціальної політики, 1 законодавчий акт пов'язаний із державним будівництвом і ще 1 - із національною безпекою та обороною.

Безумовно, кожен поданий законопроект, що набув статусу закону, впливає на суспільні відносини і до певної міри визначає умови функціонування суспільства. Розглянемо детальніше основні характеристики тих законів, які змінили наше "щоденне" життя.

У сфері соціальної політики доцільно відзначити Закон України "Про внесення зміни до статті 14 Закону України "Про пенсійне забезпечення" від 05 червня 2003 року. Відповідно до норм даного закону особливості пенсійного забезпечення працівників, зайнятих на підземних і відкритих гірничих роботах, поширюються на працівників, безпосередньо зайнятих повний робочий день на підземних роботах (включаючи особовий склад гірничо-рятувальних частин) на шахтах, що реструктуризуються або знаходяться в стадії ліквідації. Запровадження зазначеного порядку скасовує певну соціальну дискримінацію серед працівників, зайнятих на підземних роботах, а також покращує соціальне становище таких працівників.

У галузі сімейного права відмітимо Закон України "Про внесення змін до Сімейного кодексу України" від 26 грудня 2002 року, яким було змінено термін набрання чинності Сімейним кодексом України з метою усунення невизначеності у правозастосуванні. Законом встановлено, що Сімейний кодекс України вступає у дію одночасно із Цивільним кодексом України.

Бюджетні відносини є предметом Закону України "Про внесення зміни до статті 22 Бюджетного кодексу України" від 06 березня 2003 року, згідно з положеннями якого до переліку головних розпорядників бюджетних коштів входять також Національна академія наук України, Українська академія аграрних наук, Академія медичних наук України, Академія педагогічних наук України, Академія правових наук України, Академія мистецтв України. Реалізація норм цього законодавчого акта дозволяє зазначеним вище науковим закладам ефективніше проводити свою діяльність і бути незалежними від центральних органів державної виконавчої влади.

Зміни до порядку виконання загального військового обов'язку запроваджені Законом України "Про внесення зміни до статті 17 Закону України "Про загальний військовий обов'язок і військову службу" від 28 листопада 2002 року. Так, відстрочення від призову надається і тим студентам, які навчаються у вищих навчальних закладах III і IV рівнів акредитації з денною формою навчання під час здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня вищої освіти "магістр". Закріплення подібних положень у законодавчих актах, як правило, позитивно впливає на підвищення рівня активності серед української молоді.

Результати проведеного аналізу дозволяють зробити висновок, що за якісними показниками законотворча робота фракції Блоку Юлії Тимошенко за період з травня 2002 року до січня 2004 року характеризувалась значною різноманітністю тем поданих законопроектів. Законодавча робота представників цієї фракції охопила майже всі сфери життєдіяльності суспільства. Серед законів, авторами або співавторами яких є народні депутати України, що належать до даної фракції, можемо відзначити як ті, що стосуються соціальних та суто правових проблем, так і ті, що вирішують питання державного будівництва і національної оборони.

Група "Народовладдя"

Дата створення - 20.06.2002 р.

Голова групи - Губський Б.В.

Обраний: мажоритарний виборчий округ № 196,
Черкаська область

Партія (на момент виборів): безпартійний

Рік народження: 1963

Освіта: вища

Спеціальність: математик

Попереднє місце роботи: голова ради Фонду інтелектуальної співпраці "Україна -XXI століття", народний депутат України

Комітет: комітет з питань фінансів і банківської діяльності

Посада: заступник Голови Комітету

Біографічна довідка*

Богдан Володимирович Губський народився 30 березня 1963 року у місті Києві. У 1985 році він закінчив факультет кібернетики Київського державного університету ім. Шевченка, а в 1989 - аспірантуру цього ж університету (до речі, зі стін цього факультету вийшло багато інших представників нинішньої наукової та політичної еліти, наприклад, фінансист Мітюков). Після навчання Богдан Володимирович пройшов наукове стажування у Датському технічному університеті у місті Копенгагені - і час, проведений у Данії (1991-1992), став основою для глибокого знання реалій сьогодишньої Європи, інтеграційних процесів, особливостей розвитку різних країн.

Богдан Губський також активно займався науковою діяльністю та власним професійним зростом. Уже в 1984 році він був лаборантом науково-дослідної частини Університету, в 1985р. - стажистом-викладачем, а в 1989 році - старшим науковим співробітником факультету кібернетики в Університеті. Того ж року він став кандидатом фізико-математичних наук зі спеціальності "Математична кібернетика" - а звідси було близько і до економетрії й економіки загалом. В 1998 році він став доктором економічних наук (дисертація на тему "Інвестиційні процеси в умовах глобалізації (методологія системних досліджень і оптимізація)") і набув членства Співки журналістів.

Незалежність України дозволила Богдану Володимировичу вільніше використовувати власний інтелектуальний потенціал - він отримав змогу зайнятися економікою, стратегіями

* З офіційного сайту Губського Б.В. www.gubsky.org.ua

розвитку країни, політичною діяльністю. У 1992 році молодий професіонал стає заступником голови ради Українського кредитного банку. У 1994 - головою ради директорів Українського фінансово-промислового концерну "Славутич", і в той же час - радником першого Президента України Леоніда Кравчука і членом Комісії з питань фінансової стабілізації. Список різноманітних посад, і, відповідно, - зацікавлень Богдана Губського можна продовжувати ще довго: з 1996 року - голова біржового комітету Української аграрної біржі, з 1998 р. - Президент Національної асоціації бірж України, того ж року був обраний народним депутатом Верховної Ради, в якій одразу ж зайнявся активною роботою - став заступником голови Комітету з питань фінансів і банківської діяльності, очолив депутатську групу ВРУ з міжпарламентських зв'язків із США. І при такому напруженому графікові Богдан Володимирович продовжував пошуки ширшого, ніж банківська діяльність чи міжнародні зносини, він залишався українським інтелектуалом, незважаючи на тягар справ, рутини і політичної боротьби.

В лютому 1998 року Богдан Губський став головою ради створеного ним благодійного фонду "Українська скарбниця", а рівно через два роки він організував і очолив Фонд інтелектуальної співпраці "Україна - ХХІ століття".

Саме Фонд став тим осердям бурхливої діяльності Богдана Губського, в якому можна було реалізувати всі зацікавлення - економічні, культурні, політичні, соціальні тощо. Саме Фонд вніс ту частку людяності, якої часто не вистачає в повсякденному житті.

Богдан Губський пише декілька монографій і десятки наукових публікацій - "Міжнародна інвестиційна діяльність", "Біржові технології ринку", "Інвестиційні процеси в глобальному середовищі", "Українсько-російські відносини: економічний аспект" та інші. Разом з іншими молодими професіоналами він розробив Концепцію розвитку біржового ринку сільськогосподарської продукції, проект Податкового кодексу України, а також загальновідому Концепцію реформування податкової системи України.

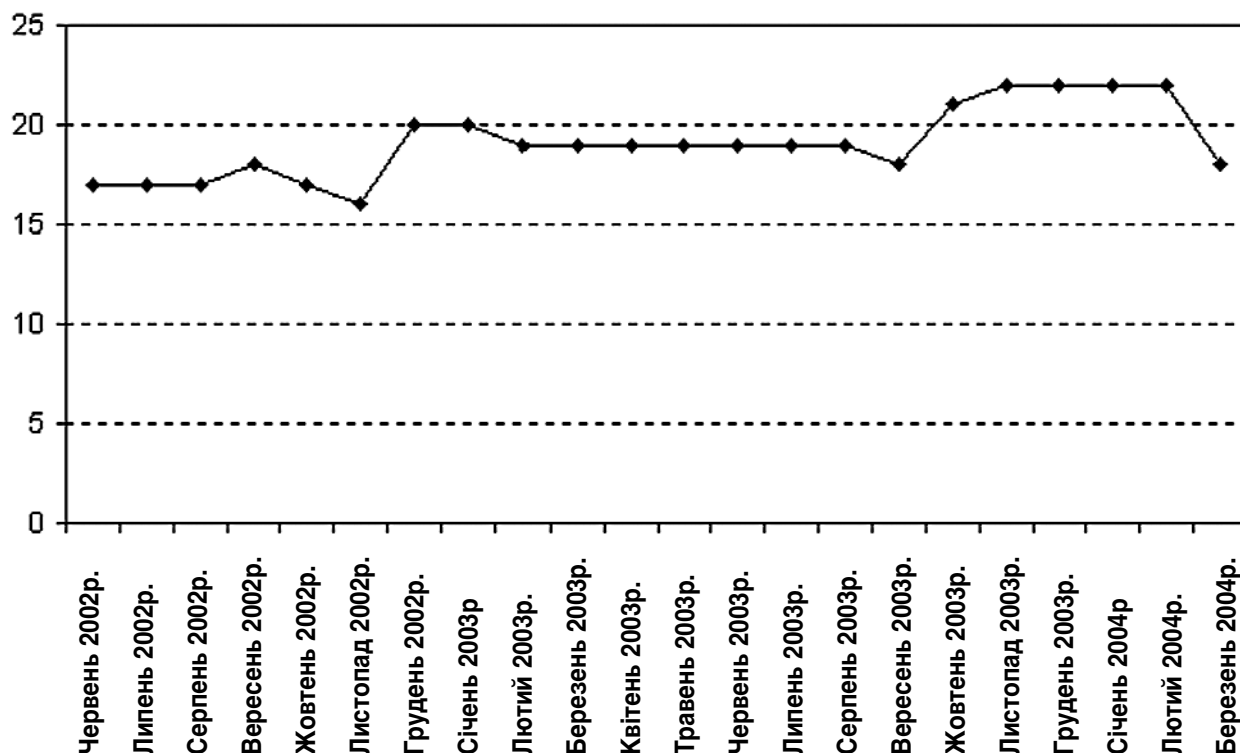
Робота Богдана Володимировича не залишилася непоміченою. Ще в 1986 році він став лауреатом Українського республіканського конкурсу "Від ідеї до практики" за впровадження в сільськогосподарське виробництво обчислювальної техніки. У 1987 році отримав премію ім. М.Островського за найкращу наукову роботу в галузі математичної кібернетики. А 28 червня 2000 року йому було присуджено Міжнародну премію ім. В.Винниченка - разом з відомим югославським поетом Гойко Дапковичем (між іншим, обидва лауреати відмовилися від грошової винагороди, яку попросили передати юним талантам нашої країни - собі залишили тільки дипломи та нагрудні знаки).

Людина з двома вищими освітами, інтелектуал, який володіє кількома іноземними мовами, професіонал, який може стати автором "економічної конституції України", безпартійний політик, який на ділі доводить високі слова про відродження українського села, науки, освіти, фінансової системи, надцікавий співрозмовник, "представник еліти" et cetera - це все Богдан Володимирович Губський, який "не з тих, хто втрачає шанс", аби довести світові, що й в Україні є дивовижні люди.

Склад групи станом на 01.04.2004 року

№	Народний депутат	№	Народний депутат
1.	Губський Богдан Володимирович	10.	Осика Сергій Григорович
2.	Гуров Вадим Миколайович	11.	Потебенько Михайло Олексійович
3.	Дем'яшин Володимир Анатолійович	12.	Правденко Сергій Макарович
4.	Задорожній Олександр Вікторович	13.	Развадовський Віктор Йосипович
5.	Зубець Михайло Васильович	14.	Ременюк Олексій Іванович
6.	Іванов Сергій Анатолійович	15.	Сватков Леонід Борисович
7.	Миримський Лев Юлійович	16.	Толочко Петро Петрович
8.	Мокроусов Анатолій Олексійович	17.	Хмельницький Василь Іванович
9.	Нечипорук Володимир Павлович	18.	Юхновський Олег Іванович

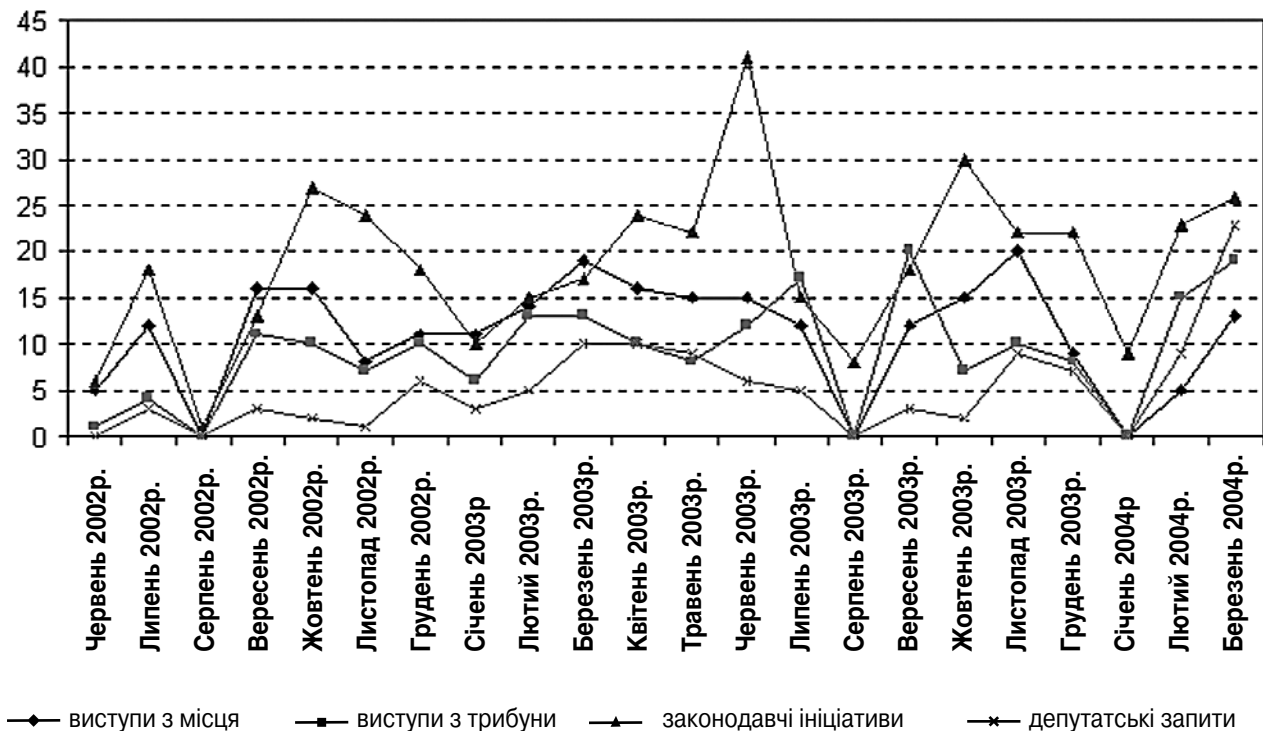
Зміна чисельного складу групи з початку скликання

Результати роботи групи "Народовладдя" з початку скликання

Рік	Місяць	Чисельний склад	Кількість виступів		Кількість законодавчих ініціатив	Кількість депутатських запитів
			місце	трибуна		
2002	червень	17	5	1	6	0
	липень	17	12	4	18	3
	серпень	17	0	0	1	0
	вересень	18	16	11	13	3
	жовтень	17	16	10	27	2
	листопад	16	8	7	24	1
	грудень	20	11	10	18	6
2003	січень	20	11	6	10	3
	лютий	19	14	13	15	5
	березень	19	19	13	17	10
	квітень	19	16	10	24	10
	травень	19	15	8	22	9
	червень	19	15	12	41	6
	липень	19	12	17	15	5
	серпень	19	0	0	8	0
	вересень	18	12	20	18	3
	жовтень	21	15	7	30	2
	листопад	22	20	10	22	9
	грудень	22	9	8	22	7
2004	січень	22	0	0	9	0
	лютий	22	5	15	23	9
	березень	18	13	19	26	23
ВСЬОГО:		-	244	201	409	116

Зміна кількісних показників роботи депутатів групи

Якісні результати законотворчої роботи групи "Народовладдя"

Група "Народовладдя" посідає 2 місце за кількістю поданих законопроектів, які були підписані Президентом України і набули чинності у встановленому законом порядку. З травня 2002 року по січень 2004 року народні депутати України, які входять до складу згаданої парламентської групи, стали авторами або співавторами 18 законів. Серед даних законодавчих актів 7 присвячено економічній політиці, 8 актів регулюють галузевий розвиток і відносини у різноманітних сферах життєдіяльності суспільства, 1 закон вирішує деякі проблеми соціального захисту населення, 2 закони безпосередньо пов'язані з державною правовою політикою.

Безумовно, кожен поданий законопроект, що набув статусу закону, впливає на суспільні відносини і до певної міри визначає умови функціонування суспільства. Розглянемо детальніше основні характеристики тих законів, які змінили наше "щоденне" життя.

У галузі правового регулювання соціального забезпечення населення доцільно відмітити Закон України "Про внесення змін до деяких законів України щодо збільшення розміру одноразової допомоги при народженні дитини" від 19 червня 2003 року. Нормами даного закону встановлюється розмір одноразової допомоги при народженні дитини у вигляді подвійного розміру прожиткового мінімуму на одну особу в розрахунку на місяць. Реалізація положень цього законодавчого акта сприятиме покращенню матеріального становища молодих сімей, а також стимулюватиме зростання рівня народжуваності в Україні.

Економічні відносини є предметом Закону України "Про внесення змін до деяких законів України" від 03 квітня 2003 року. Згідно з положеннями цього закону скасовується повноваження місцевої виконавчої влади щодо стягнення зборів, податків або інших платежів, пов'язаних з переміщенням автотранспортних засобів по автомобільних дорогах прикордонних областей. Запроваджені зміни заохочуватимуть збільшення обсягів транзитних перевезень пасажирів і вантажів через територію України та зріст доходів вітчизняних автоперевізників, а також забезпечуватимуть виконання Україною відповідних міжнародних угод.

Закон України "Про внесення змін до Закону України "Про металобрухт" від 25 грудня 2002 року удосконалює термінологічну базу відповідного законодавства України та порядок регулювання операцій з металобрухтом, а також запроваджує посилення державного контролю і контролю органів місцевого самоврядування у цій сфері підприємництва.

Закон України "Про внесення зміни до статті 22 Бюджетного кодексу України" від 06 березня 2003 року встановлює, що до переліку головних розпорядників бюджетних коштів входять також Національна академія наук України, Українська академія аграрних наук, Академія медичних наук України, Академія педагогічних наук України, Академія правових наук України, Академія мистецтв України. Реалізація норм цього законодавчого акта дозволяє зазначеним вище науковим закладам ефективніше проводити свою діяльність і бути незалежними від центральних органів державної виконавчої влади.

У сфері державної правової політики відзначимо *Закон України "Про внесення змін до деяких законів України з питань запобігання використанню банків та інших фінансових установ з метою легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом" від 06 лютого 2003 року*. Як зазначено автором, основним завданням даного закону є недопущення використання банків та інших фінансових установ з метою легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом, а також з метою фінансування тероризму. Згідно з положеннями цього законодавчого акта банки зобов'язуються запроваджувати та постійно поновлювати правила внутрішнього фінансового моніторингу та програми його здійснення, а Національний банк України не рідше одного разу на рік має проводити перевірку дотримання банками законодавства, що регулює відносини у сфері запобігання відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом. Банкам забороняється відкривати та вести анонімні (номерні) рахунки, а також вступати у договірні відносини з клієнтами у ситуації виникнення підозри стосовно того, що особа виступає не від власного імені. Банкам надається право витребувати документи і відомості, необхідні для з'ясування особи клієнта, суті його діяльності, а також фінансового стану. У разі відмови клієнта від надання необхідних документів і відомостей або у разі умисного подання неправдивих відомостей про себе банк зобов'язаний відмовити клієнту в обслуговуванні. Якщо під час здійснення ідентифікації клієнта виникає мотивована підозра щодо надання клієнтом недостовірної інформації або подання оманливої інформації банк має надати відповідні відомості про фінансові операції такого клієнта спеціально уповноваженому органу виконавчої влади з питань фінансового моніторингу.

Для ідентифікації клієнта-юридичної особи банк зобов'язаний ідентифікувати фізичних осіб, які є власниками цієї юридичної особи, мають прямий або опосередкований вплив на неї та отримують економічну вигоду від діяльності цієї юридичної особи.

Усі документи про здійснення фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, та результати ідентифікації осіб, які здійснювали такі операції, банк зобов'язаний зберігати протягом п'яти років з дня проведення таких операцій.

Зауважимо, що нормами даного закону встановлюється певний імунітет банків, фінансових установ, інших чітко визначених у законодавчому переліку суб'єктів первинного фінансового моніторингу, а саме: зазначено, що ці підприємства та установи, їх посадові особи та інші працівники не несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільну та кримінальну відповідальність за надання уповноваженому органу виконавчої влади з питань фінансового моніторингу інформації про фінансову операцію, якщо вони діяли в межах законодавства про запобігання легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом, навіть якщо такими діями заподіяно шкоду юридичним або фізичним особам.

Окремою статтею згаданого законодавчого акта визначено основи політичної незалежності уповноваженого органу виконавчої влади з питань фінансового моніторингу для забезпечення дотримання принципів об'єктивності і справедливості у його діяльності.

Закон України "Про внесення змін до Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом" від 24 грудня 2002 року значно розширює коло фінансових операцій, які підлягають державному фінансовому моніторингу, забезпечує об'єктивну ідентифікацію юридичних осіб-нерезидентів та усуває можливості для ухилення від проведення фінансового моніторингу. Водночас закон

передбачає надання належного захисту інформації, що містить комерційну або банківську таємницю. Прийняття згаданого закону дозволило гармонізувати окремі положення українського законодавства у порівнянні з загальноприйнятими вимогами міжнародного права та дало змогу уникнути застосування до України санкцій з боку міжнародного співтовариства і, зокрема, з боку такої інституції як FATF.

Результати проведеного аналізу дозволяють зробити висновок, що за якісними показниками законотворча робота групи "Народовладдя" за період з травня 2002 року по січень 2004 року була достатньо активною і концентрувалась на вирішенні економічних проблем та заохоченні розвитку окремих галузей народного господарства. Обидва законодавчі акти, пов'язані із правовою політикою, присвячені запобіганню легалізації доходів, одержаних незаконним шляхом. Тільки один із запропонованих і прийнятих законів стосувався соціальних питань, а саме: збільшення розміру одноразової допомоги при народженні дитини.

Група "Демократичні ініціативи"

Дата створення - 20.06.2002 р.

Голова групи - Гавриш С.Б.

Обраний: мажоритарний виборчий округ № 177,
Харківська область
Партія (на момент виборів): безпартійний
Рік народження: 1952
Освіта: вища
Спеціальність: юрист-правознавець
Попереднє місце роботи: заступник Голови Верховної
Ради України
Комітет: комітет з питань паливно-енергетичного комплексу,
ядерної політики та ядерної безпеки
Посада: член Комітету

Біографічна довідка*

Народився 2 січня 1952 року в с. Олешів Івано-Франківської області в селянській родині. Батько - коваль, мати - колгоспниця. Батьки рано померли.

Після закінчення середньої школи з 1968 року по 1972 рік працював токарем на паровозоремонтному заводі, старшим техніком-архітектором у філії "Діпроміст" м. Івано-Франківська.

З 1972 по 1976 рік навчався на судово-прокурорському факультеті Харківського юридичного інституту, який закінчив з відзнакою. Після навчання в аспірантурі на кафедрі кримінального права Харківського юридичного інституту в 1980 році захистив дисертацію з правових проблем охорони навколишнього середовища на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук. Працював доцентом кафедри кримінального права, заступником декана слідчо-кримінального факультету № 3. За час докторантури з 1989 по 1993 рік підготував, а в 1994 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук, в якій відстоював право народу України на безпечне природне довкілля як основу його здоров'я, життя та прогресу. З 1995 року - професор Національної юридичної академії України ім. Я. Мудрого. Автор монографії "Уголовно-правовая охрана природной среды Украины (Проблемы теории и развитие законодательства)", 1994. Має понад 50 наукових публікацій у вітчизняних та зарубіжних виданнях. Автор книги для дітей "Маленькі історії про великі істини

* З офіційного сайту Гавриша С.Б. www.gavrysh.com.ua

(права та свободи дитини)", що вийшла в 2001 році, та книги з теорії права " Кримінально-правова охорона довкілля в Україні" (2002 рік), написаної на основі монографії.

З 1994 року - президент (за сумісництвом) юридичної фірми "Інюрполіс". З 1996 по 1998 рік - радник з правових питань (за сумісництвом) на державному дочірньому підприємстві "Харківтрансгаз" ВАТ "Укргазпром".

У березні 1998 року обраний народним депутатом України по мажоритарному виборчому округу № 176 (40 % голосів виборців, 18 претендентів).

У березні 2002 року обраний народним депутатом України по виборчому округу №177 (64% голосів, 4 претенденти).

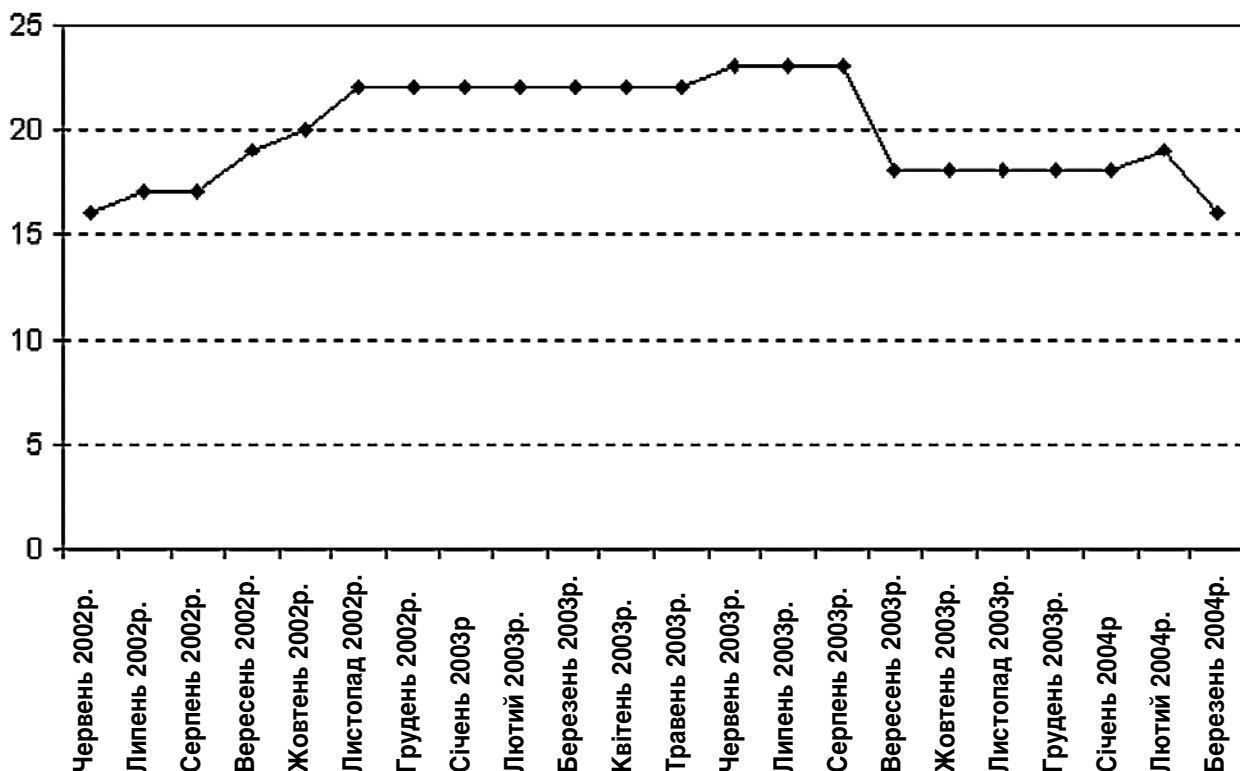
За ініціативою та участю С.Б. Гавриша українській православної церкві повернуто комплекс Свято-Покровського монастиря (м. Харків) як духовно-просвітницького історичного центру Слобідського краю, відпрацьовано програму розвитку нафтогазової промисловості Східної України, а також завершення газифікації населених пунктів Печенізького, Чугуївського, Вовчанського, Великобурлуцького, Дворічанського районів Харківської області, проведено реструктуризацію заборгованості і відновлення роботи ВАТ "Чугуївська паливна апаратура", Вовчанської взуттєвої фабрики, отримано державне замовлення на виготовлення продукції, внесено зміни до Закону "Про державний бюджет на 2000 рік" поправки щодо надання Харківському тракторному заводу 35 млн. грн. за лізингом та поправки щодо надання Харківській області субвенції в розмірі 250 тис. грн., постійно надається юридична допомога суб'єктам господарювання АПК.

Степан Богданович Гавриш одружений, жінка - Ольга Миколаївна Гавриш - викладач економіки. У подружжя Гавришів дві дочки (Тетяна - президент юридичної фірми "Інюрполіс", Мар'яна - студентка Національної юридичної академії ім. Ярослава Мудрого) та трирічний онук Данилко.

Склад групи станом на 01.04.2004 року

№	Народний депутат	№	Народний депутат
1.	Бандурка Олександр Маркович	9.	Рябікін Павло Борисович
2.	Гавриш Степан Богданович	10.	Салигін Василь Вікторович
3.	Галієв Ернест Едуардович	11.	Салмін Олег Володимирович
4.	Карпов Олександр Миколайович	12.	Сандлер Дмитро Михайлович
5.	Колісник Микола Дмитрович	13.	Святаш Дмитро Володимирович
6.	Плохой Ігор Іванович	14.	Фельдман Олександр Борисович
7.	Райков Борис Сергійович	15.	Ярославський Олексій Владиленич
8.	Резнік Ігор Йосипович	16.	Ярославський Олександр Владиленич

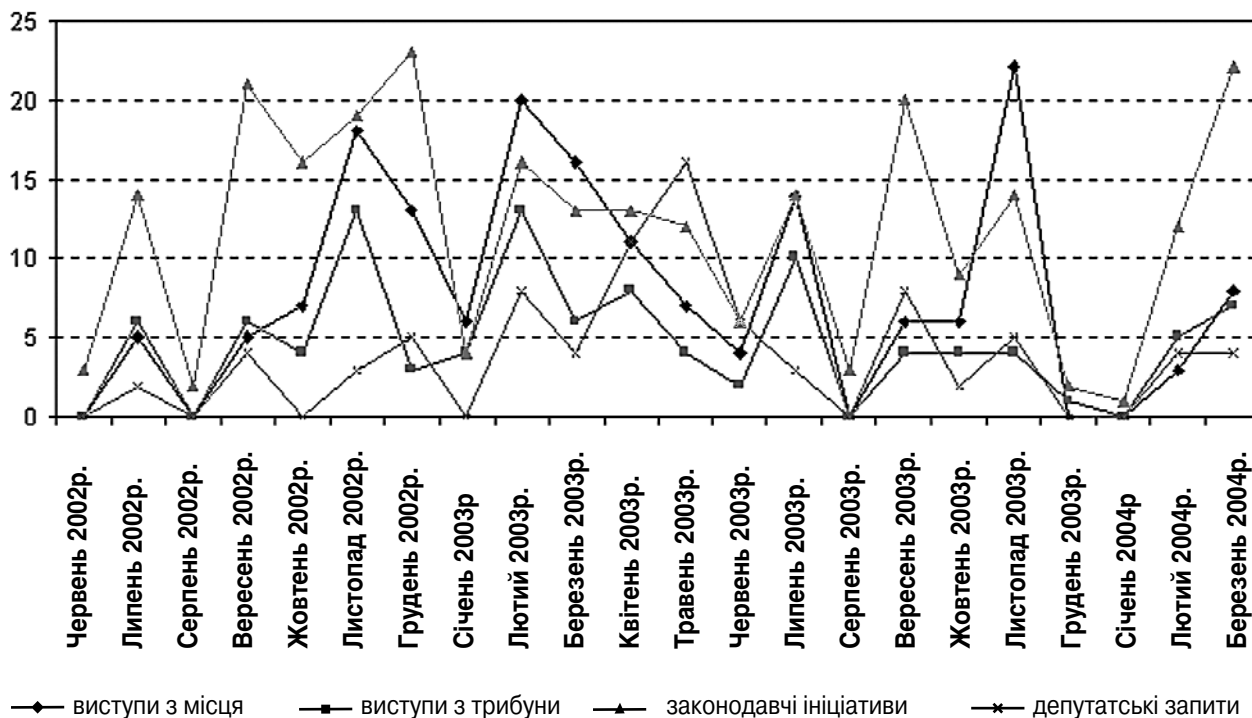
Зміна чисельного складу групи з початку скликання

Результати роботи групи "Демократичні ініціативи" з початку скликання

Рік	Місяць	Чисельний склад	Кількість виступів		Кількість законодавчих ініціатив	Кількість депутатських запитів
			місце	трибуна		
2002	червень	16	0	0	3	0
	липень	17	5	6	14	2
	серпень	17	0	0	2	0
	вересень	19	5	6	21	4
	жовтень	20	7	4	16	0
	листопад	22	18	13	19	3
	грудень	22	13	3	23	5
2003	січень	22	6	4	4	0
	лютий	22	20	13	16	8
	березень	22	16	6	13	4
	квітень	22	11	8	13	11
	травень	22	7	4	12	16
	червень	23	4	2	6	6
	липень	23	14	10	14	3
	серпень	23	0	0	3	0
	вересень	18	6	4	20	8
	жовтень	18	6	4	9	2
	листопад	18	22	4	14	5
	грудень	18	0	1	2	0
2004	січень	18	0	0	1	0
	лютий	19	3	5	12	4
	березень	16	8	7	22	4
ВСЬОГО:		-	171	104	259	85

Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції

Якісні результати законотворчої роботи групи "Демократичні ініціативи"

Група "Демократичні ініціативи" посідає 6 місце за кількістю поданих законопроектів, які були підписані Президентом України і набули чинності у встановленому законом порядку. З травня 2002 року по січень 2004 року народні депутати України, які входять до складу згаданої парламентської групи, стали авторами або співавторами 13 законів. Серед даних законодавчих актів 6 присвячено економічній політиці, 1 акт регулює галузевий розвиток і відносини у різноманітних сферах життєдіяльності суспільства, 4 закони стосуються соціальної політики і 2 закони безпосередньо пов'язані з державною правовою політикою.

Безумовно, кожен поданий законопроект, що набув статусу закону, впливає на суспільні відносини і до певної міри визначає умови функціонування суспільства. Розглянемо детальніше основні характеристики тих законів, які змінили наше "щоденне" життя.

У сфері соціального захисту та соціального забезпечення населення відзначимо Закон України "Про внесення змін до Закону України "Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям" від 09 липня 2003 року. Метою правового регулювання в межах цього закону є покращання системи захисту таких малозабезпечених сімей з дітьми, в яких один або обидва батьки є інвалідами I або II групи. Відповідно до положень зазначеного законодавчого акта для кожної дитини, в якій один або обидва батьки є інвалідами I або II групи, рівень забезпечення прожиткового мінімуму збільшується на 20 відсотків.

Закон України "Про внесення змін до Закону України "Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам" від 02 жовтня 2003 року встановлює порядок виплат державної соціальної допомоги за минулий час. Так, суми державної соціальної допомоги, не витребувані своєчасно одержувачем без поважних причин, виплачуються за минулий час не більше як за 12 місяців перед зверненням за їх одержанням. Суми державної соціальної допомоги, не одержані своєчасно через неможливість отримання цих сум інвалідом або його офіційним представником з поважних причин, виплачуються за минулий час без обмеження у строках. Поважними причинами у даному випадку вважаємо перебування інваліда на

лікуванні; умови, які фізично унеможливлювали своєчасне витребування призначених сум державної соціальної допомоги; інші об'єктивні обставини, які перешкоджали інваліду або його законним представникам звернутись за отриманням державної соціальної допомоги. У тексті закону безпосередньо закріплено, що невиплату або відмову у виплаті державної соціальної допомоги за минулий час може бути оскаржено у судовому порядку. Даний законодавчий акт спрямовано на оптимізацію нормативно-правової бази у сфері соціального захисту інвалідів з дитинства та дітей-інвалідів, а також на розширення можливостей для захисту їх соціальних інтересів.

Закон України "Про внесення зміни до статті 60 Закону України "Про пенсійне забезпечення" від 10 липня 2003 року передбачає, що робота у будь-яких інфекційних закладах охорони здоров'я або їх відділеннях, а також у психіатричних закладах охорони здоров'я зараховується до стажу роботи відповідного працівника у подвійному розмірі. Закріплення такої норми дозволить усунути певну правову дискримінацію працівників зазначених закладів у межах пенсійного законодавства України, а також заохочуватиме до такої суспільно необхідної роботи кваліфікованих професіоналів.

У галузі правової політики відмітимо Закон України "Про внесення змін до Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України" від 16 січня 2003 року. Цей законодавчий акт удосконалює та конкретизує норми чинного кримінального та кримінально-процесуального законодавства України, які встановлюють відповідальність за легалізацію доходів, одержаних злочинним шляхом. Додатково Кримінальний кодекс України доповнюється статтею щодо закріплення відповідальності за умисне порушення вимог законодавства про запобігання та протидію відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом. До таких порушень законодавства відносимо: повторне умисне неподання інформації або подання завідомо недостовірної інформації про фінансові операції, які підлягають внутрішньому або обов'язковому фінансовому моніторингу; незаконне розголошення у будь-якому вигляді інформації, яка надається спеціально уповноваженому органу виконавчої влади з питань фінансового моніторингу, особою, якій ця інформація стала відома у зв'язку з професійною або службовою діяльністю. Реалізація положень даного закону сприяє ефективній протидії обігу у національній економічній і фінансовій системі коштів, одержаних незаконними способами, а також забезпечує виконання Україною відповідних міжнародних правових зобов'язань.

Результати проведеного аналізу дозволяють зробити висновок, що за якісними показниками законотворча робота групи "Демократичні ініціативи" за період з травня 2002 року по січень 2004 року відрізнялась різноманітністю тематики правового регулювання. Закони, ініційовані народними депутатами, які входять до складу даної парламентської групи, присвячені як економічним, так і суто правовим питанням. Особливо ефективною була діяльність Групи "Демократичні ініціативи" стосовно вирішення проблем соціального характеру і, зокрема, стосовно забезпечення законних інтересів малозабезпечених сімей, інвалідів і дітей-інвалідів.

Фракція Аграрної партії України

Дата створення - 20.06.2002 р.

Голова фракції - Гладій М.В.

Обраний: виборчий блок політичних партій "За Єдину Україну!", номер 9 у списку
Партія (на момент виборів): Аграрна партія України
Рік народження: 1952
Освіта: вища
Спеціальність: лікар-ветеринар
Попереднє місце роботи: Голова Львівської обласної державної адміністрації
Комітет: комітет із питань аграрної політики та земельних відносин
Посада: заступник Голови Комітету

Біографічна довідка*

Член АПУ, доктор економічних наук, заступник голови Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин (з 06.2002), член фракції "Аграрники України" (з 06.2002), член постійної делегації ВР України в ПАРЕ (з 06.2002), член Міжвідомчої комісії з питань місцевого самоврядування при КМ України (з 07.1998); голова АПУ (з 05.1999); член Координаційної ради з питань внутрішньої політики (з 09.1998); член Державної комісії з питань економічного і соціального розвитку (з 12.2001).

Народився 06.11.1952 (с. Стрілків, Стрийський р-н, Львівська область). Одружений; має сина і дочку.

Освіта вища, закінчив Омський ветеринарний інститут (1975); кандидатська дисертація "Соціально-економічні та організаційні особливості реформування колективних сільськогосподарських підприємств (на прикладі Львівської області) (у вигляді наук. доповіді, Ін-т регіональних досліджень НАНУ), докторська дисертація "Використання виробничо-ресурсного потенціалу аграрного сектора економіки України (питання теорії, методології і практики) (Ін-т аграрної економіки УААН, 1998).

У 1980 р. - директор зонального рибозрозпліднику "Стрий" Львівського облрибкомбінату. У 1981- 85 рр. - голова правління колгоспу ім. Леніна Стрийського р-ну Львівської області. У

* з сайту "Відкрита Україна" www.gladii.openua.net

1985-87 рр. - директор радгоспу-комбінату "Стрийський" Стрийського р-ну Львівської області. У 1988-90 рр. - генеральний директор АПК "Стрий" Стрийського р-ну. У 1990-91 рр. - голова, у 1991-92 рр. - 1-й заступник голови виконкому Стрийської райради народних депутатів. У 1992-94 рр. - заступник голови Львівської облдержадміністрації. З 1994 р. - заступник голови, 1-й заступник голови Львівської облради. У 12.1995-07.96 - заступник голови з питань приватизації, торгівлі та побутового обслуговування Львівської облдержадміністрації. У 07.1996-02.97 - завідувач відділу з питань агропромислового комплексу і продовольства, КМ України. У 02.1997-01.99 - голова Львівської облдержадміністрації. У 14.01.1999-10.01.2000 - Віце-прем'єр-міністр України з питань АПК. У 19.07.1999-10.01.2000 - Міністр агропромислового комплексу України. У 10.01.2000-26.03.2001 - Віце-прем'єр-міністр України; голова Урядового комітету з реформування аграрного сектору та з питань екології (з 17.02.2000); голова Комісії з питань аграрної політики при Президентові України (02.1999-07.2001). У 26.03.2001-26.04.02 - голова Львівської облдержадміністрації.

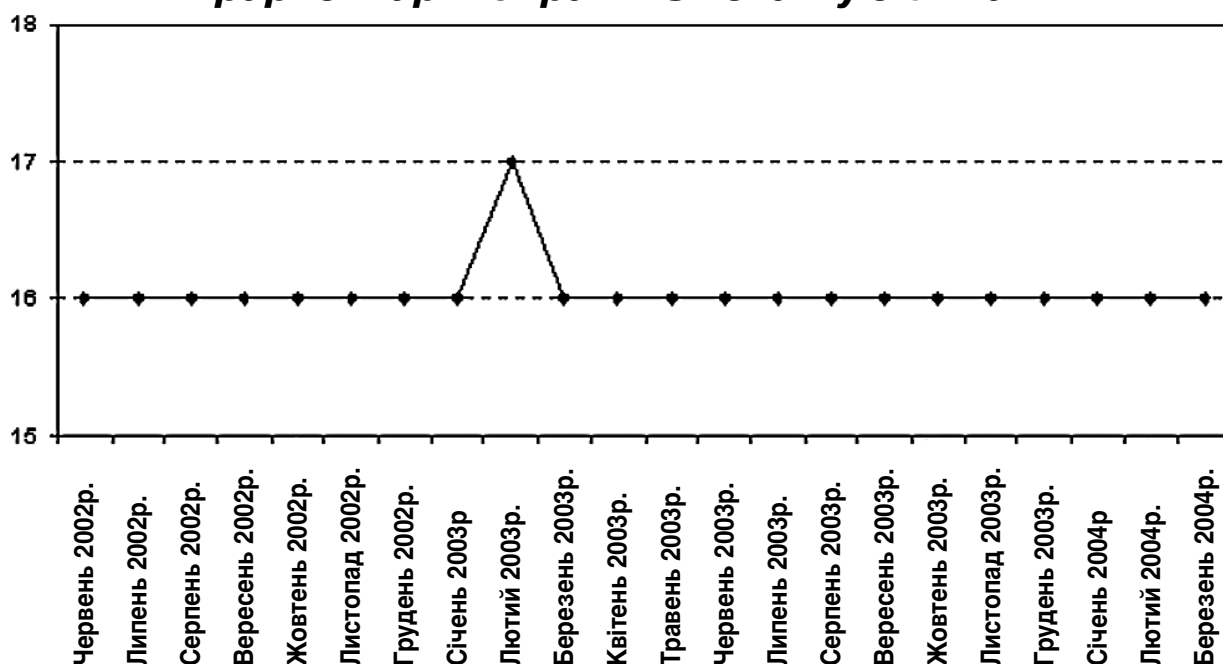
Народний депутат України 4 скликання з 04.2002 від блоку "За єдину Україну!", № 9 в списку. На час виборів: голова Львівської облдержадміністрації, член АПУ. Уповноважений представник фракції "Єдина Україна" (05.-06.2002).

Нагороджений орденами "За заслуги" III (10.1998), II ст. (11.2001), Св. рівноапостольного князя Володимира Великого II ст. (01.1999, УПЦ КП).

Склад фракції на 01.04.2004 року

№	Народний депутат	№	Народний депутат
1.	Борзих Олександр Іванович	9.	Рішняк Іван Миколайович
2.	Ващук Катерина Тимофіївна	10.	Самоплавський Валерій Іванович
3.	Гладій Михайло Васильович	11.	Слаута Віктор Андрійович
4.	Єремеев Ігор Миронович	12.	Сятиня Михайло Лукович
5.	Калінчук Василь Антонович	13.	Терещук Сергій Миколайович
6.	Козловський Анатолій Михайлович	14.	Шевченко Олександр Олександрович
7.	Мартинівський Валерій Павлович	15.	Шершун Микола Харитонович
8.	Плютинський Володимир Антонович	16.	Шпак Василь Федорович

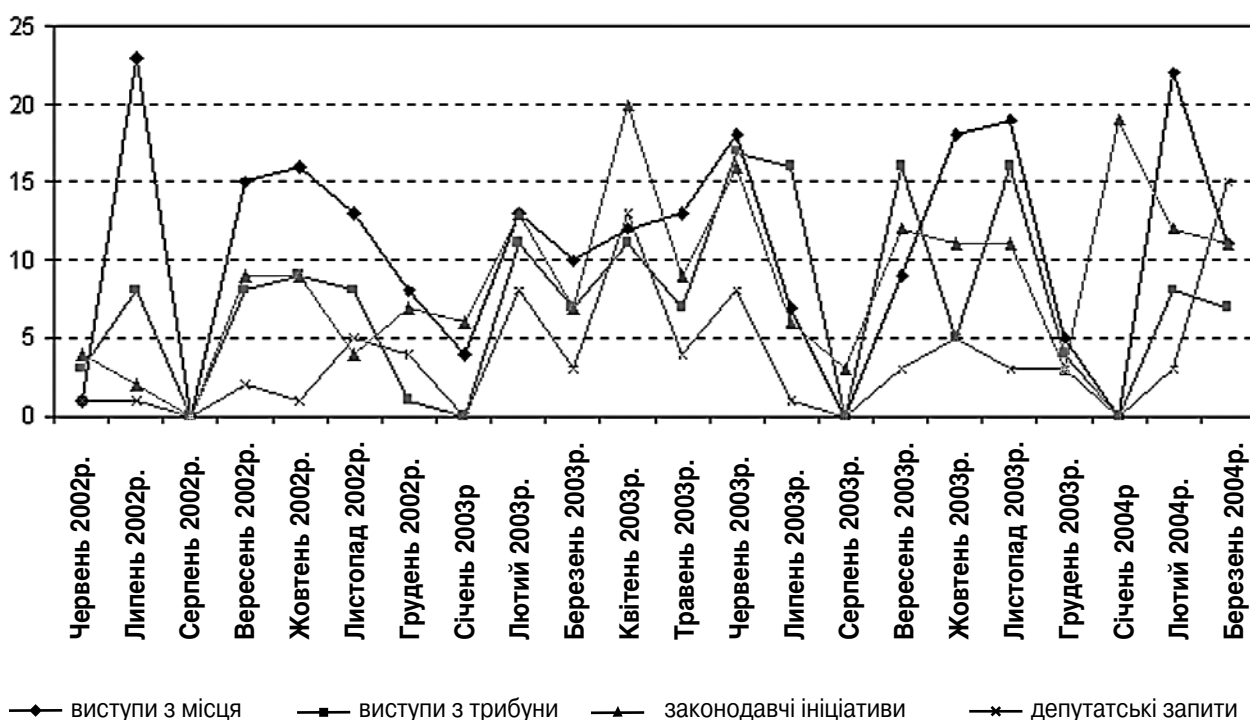
Зміна чисельного складу фракції Аграрної партії України з початку скликання

Результати роботи фракції Аграрної партії України з початку скликання

Рік	Місяць	Чисельний склад	Кількість виступів		Кількість законодавчих ініціатив	Кількість депутатських запитів
			місце	трибуна		
2002	червень	16	1	3	4	1
	липень	16	23	8	2	1
	серпень	16	0	0	0	0
	вересень	16	15	8	9	2
	жовтень	16	16	9	9	1
	листопад	16	13	8	4	5
	грудень	16	8	1	7	4
2003	січень	16	4	0	6	0
	лютий	17	13	11	13	8
	березень	16	10	7	7	3
	квітень	16	12	11	20	13
	травень	16	13	7	9	4
	червень	16	18	17	16	8
	липень	16	7	16	6	1
	серпень	16	0	0	3	0
	вересень	16	9	16	12	3
	жовтень	16	18	5	11	5
	листопад	16	19	16	11	3
	грудень	16	5	4	3	3
	січень	16	0	0	19	0
2004	лютий	16	22	8	12	3
	березень	16	11	7	11	15
ВСЬОГО:		-	237	162	194	83

Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції

Якісні результати законотворчої роботи фракції Аграрної партії України

Фракція Аграрної партії України посідає 8 місце за кількістю поданих законопроектів, які були підписані Президентом України і набули чинності у встановленому законом порядку. З травня 2002 року по січень 2004 року народні депутати України, які входять до складу згаданої парламентської фракції, стали авторами або співавторами 10 законів. Серед даних законодавчих актів 4 присвячено економічній політиці, а 6 актів регулюють галузевий розвиток і відносини у різноманітних сферах життєдіяльності суспільства.

Безумовно, кожен поданий законопроект, що набув статусу закону, впливає на суспільні відносини і до певної міри визначає умови функціонування суспільства. Розглянемо детальніше основні характеристики тих законів, які змінили наше "щоденне" життя.

Проблеми забезпечення державного матеріального резерву продовольчим зерном вирішуються у Законі України "Про внесення змін до статті 7212 Закону України "Про Державний бюджет України на 2003 рік" від 11 грудня 2003 року, відповідно до норм якого Державний комітет України з державного матеріального резерву має право спрямовувати суму коштів у розмірі 400 000 тис. грн. для поповнення запасів державного резерву за рахунок закупівель продовольчого зерна українського та імпортного походження. Прийняття згаданого закону дозволить забезпечити наявність необхідного обсягу продовольчого резерву у державі та зменшити соціальну напругу серед широких верств населення.

У сфері сільського господарства відмітимо Закон України "Про внесення змін до Митного тарифу України" від 03 квітня 2003 року. Згідно з положеннями даного законодавчого акта запроваджується нульова ставка митних зборів на бобові культури, що сприятиме розвитку позитивної інвестиційної, кредитної та податкової політики, покращить структурну основу виробництва зерна гороху з урахуванням потенціалу природнокліматичних умов та ринкової кон'юнктури, а також сформує додаткові надходження до Державного бюджету України за рахунок імпорту кормового гороху.

Закон України "Про внесення змін до статті 6 Закону України "Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти" від 09 липня 2003 року передбачає, що у випадку, коли предметом закупівлі є сільськогосподарська продукція або продукти харчування вітчизняного виробництва, участь у тендерах можуть брати виключно вітчизняні сільськогосподарські товаровиробники та підприємства харчової або переробної промисловості. Запровадження таких правових умов забезпечить захист вітчизняних виробників сільськогосподарських товарів та впорядкування участі сільськогосподарських товаровиробників та підприємств харчової або переробної промисловості у відповідних тендерах.

Регулювання деяких екологічних і господарських відносин є основною темою Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань мисливського господарства та полювання, охорони, використання і відтворення тваринного світу" від 11 липня 2003 року. Зазначений закон скасовує внутрішні суперечності між положеннями декількох законів та кодексів України, а також узгоджує їх з нормами Конституції України. Метою закону є підвищення меж відповідальності за порушення природоохоронного законодавства України та покращання екологічної ситуації в Україні.

Результати проведеного аналізу дозволяють зробити висновок, що за якісними показниками законотворча робота фракції Аграрної партії України за період з травня 2002 року по січень 2004 року була сконцентрована на проблемах правового регулювання різноманітних сфер господарської діяльності, а саме: на врегулюванні податкових і митних відносин. Деякі закони присвячені питанням економіки, проте соціальна політика залишилась поза увагою.

Фракція Народно-демократичної партії

Дата створення - 20.06.2002 р.

Голова фракції - Пустовойтенко В.П.

Обраний: виборчий блок політичних партій "За Єдину Україну!", номер 6 у списку

Партія (на момент виборів): Народно-демократична партія

Рік народження: 1947

Освіта: вища

Спеціальність: інженер-механік

Попереднє місце роботи: Міністр транспорту України

Комітет: комітет з питань будівництва, транспорту, житлово-комунального господарства і зв'язку

Посада: голова Комітету

Біографічна довідка*

Валерій Павлович Пустовойтенко народився 23 лютого 1947 року в селі Адамівка Березанського району Миколаївської області. По закінченні восьмирічної школи у 1961 році вступив до Одеського ремісничого училища № 9. Трудова біографія Валерія починалася на Одеському заводі ім. Жовтневої революції: він працював токарем цеху механізації і автоматизації.

Після служби в лавах Радянської Армії (1966-1968 рр.) Валерій повернувся на свій завод, а пізніше тому керівник групи студентів-практикантів із Одеського політеху, примітивши здібного хлопця, запросив його до себе в інститут. Так, із липня 1969 року Валерій став працювати старшим механіком науково-дослідної частини кафедри металорізальних верстатів і паралельно вчитись на вечірньому відділенні Одеського політехнічного інституту. Тут він і зустрів свою майбутню дружину Ольгу. У 1971 році молоде подружжя переїхало до Дніпропетровська.

У м. Дніпропетровську Валерій Пустовойтенко працював спочатку учбовим майстром виробничого навчання Дніпропетровського машинобудівного технікуму, а потім - учбовим майстром кафедри технології металів Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту. В цьому ж інституті він здобув фах інженера-механіка, і по його закінченні у 1975 році продовжив свою трудову діяльність у тресті "Дніпробудмеханізація", але від науки осторонь не залишився. Незабаром він успішно захистив кандидатську дисертацію. Зараз Валерій Павлович - доктор технічних наук.

У тресті "Дніпробудмеханізація" Валерій Пустовойтенко пройшов шлях від майстра до голов-

* З офіційного сайту Пустовойтенка В.П. www.pustovoytenko.com.ua

ного інженера. А у 1984 році його призначили керівником цієї організації. У 1970-1980-ті роки трест "Дніпробудмеханізація" був потужним підприємством, на якому працювало 6700 співробітників. Цей трест брав участь у спорудженні більшості виробничих гігантів Дніпропетровщини, серед яких Нікопольський завод феросплавів та Нікопольський південнотрубний завод.

У 1986 році Валерія Пустовойтенка обрали головою Бабушкінської районної ради народних депутатів м. Дніпропетровська. У 1987 році він став заступником голови виконкому Дніпропетровської міської ради народних депутатів та очолив Дніпропетровський міськвиконком. Протягом 1989-1993 років В. Пустовойтенко обіймає посаду міського голови м. Дніпропетровська. Він розгортає будівництво у місті нового житла, налагоджує виробництво, закупівлю і роботу міського транспорту та розпочинає спорудження дніпропетровського метрополітену. Крім того, мер Пустовойтенко забезпечує житлом кілька сот сімей колишніх військових.

У 1990 році Валерія Пустовойтенка обрали народним депутатом України. Він входить до складу Комісії з питань будівництва, архітектури і житлово-комунального господарства. У квітні 1993 року за запрошенням тодішнього Прем'єр-міністра України Л. Кучми Валерій Пустовойтенко обіймає посаду Міністра Кабінету Міністрів України. З вересня 1993 року до липня 1994 року він - віце-президент Української державної будівельної корпорації та заступник голови правління банку кредитно-фінансової спілки "Експобанк". У липні 1994 року В. Пустовойтенка вдруге призначають Міністром Кабінету Міністрів.

У той же час Пустовойтенко багато уваги приділяє розвитку місцевого самоврядування. У 1993 році він сприяє створенню Асоціації міст України і стає її першим головою. Того ж року він розробляє проект урядового декрету про місцеві податки і збори. А у 1995 році, будучи Міністром Кабінету Міністрів, розпочинає реалізацію урядових програм із запровадження лічильників води та газу в оселях та використання вітчизняних електронно-касових апаратів у торгівлі.

З липня 1997 року Валерій Пустовойтенко очолює український уряд. Одним із перших його кроків на цій посаді стало створення Інституту економічного прогнозування при Кабінеті Міністрів України, метою якого була розробка стратегічних планів розвитку української економіки. При відбудові економіки держави прем'єр Пустовойтенко зробив акцент на відродженні трьох провідних галузей: енергетики, транспорту та агропромислового комплексу.

За урядування Валерія Пустовойтенка у 1998 році на Донбасі було створено 16 спеціальних економічних зон (СЕЗів), що дало змогу залучити на розвиток цього регіону понад \$1 млрд. інвестицій. У зв'язку з цим зріс видобуток вугілля в Україні, припинилися шахтарські страйки і розпочалося будівництво нових шахт. Так, у вересні 1998 року було відкрито шахту "Ніканор-Нова" на Луганщині, а згодом - шахту "Самсонівська Західна".

У той же час стрімко розвивалося українське агропромислове машинобудування. У 1998-1999 роках ця галузь виробляла близько 60 нових видів агротехніки. Як наслідок, для посівної кампанії 1999 року на українських машинобудівних підприємствах було закуплено 3000 одиниць сільськогосподарської техніки. І ця цифра постійно зростала.

Завдяки цьому у 1999 році обсяг промислового виробництва у харчовій промисловості склав 108,4%, а український ринок на 94% був наповнений продукцією вітчизняної харчової промисловості. Також за час свого прем'єрства Пустовойтенко відновив галузь вітчизняного кораблебудування (за його підтримки у 1998 році на воду було спущено 17 українських кораблів). Тоді ж був реконструйований олімпійський стадіон і розпочата відбудова Успенського та Михайлівського соборів у Києві, були виділені кошти на реконструкцію старовинного міста-музею Кам'янця-Подільського і відкрита лінія швидкісного трамваю у Кривому Розі.

Валерію Пустовойтенку довелося працювати у різних напрямках державотворення. З липня 1997 по лютий 2000 рр. він є членом Вищої економічної Ради при Президенті України, членом Ради національної безпеки і оборони України, головою Міжвідомчої ради координації діяльності з підготовки і проведення щорічних зборів Європейського банку реконструкції та розвитку в Україні, головою Координаційної ради з питань судово-правової реформи при Президенті України, головою Міжвідомчої комісії з питань місцевого самоврядування при Кабінеті Міністрів України та очолює Раду голів урядів країн СНД.

Крім того, Валерій Пустовойтенко опікується розвитком місцевого самоврядування, перебуваючи на посаді президента Академії муніципального управління (з травня 1999 року дотепер).

З липня 1996 по серпень 2000 року Валерій Пустовойтенко очолював Федерацію футболу України. Але і по нині він опікується роботою благодійної структури - Фондом сприяння розвитку футболу, що займається відродженням цього виду спорту в Україні.

У грудні 1999 року парламент не підтримав повторного призначення Валерія Пустовойтенка

Прем'єр-міністром, і Уряд пішов у відставку. Пустовойтенко займав прем'єрське крісло два з половиною роки і пишається тими успіхами, яких досягла за цей період українська економіка. Він і далі не залишається осторонь економічних проблем. Зокрема, у 2001 році бере участь у створенні Доктрини довготермінового економічного розвитку України на 20 років.

3 травня 1999 року Валерій Пустовойтенко очолює Народно-демократичну партію і активно займається її розбудовою та зміцненням.

На початку 2000 року НДП нараховувала 54 тис. членів, а за даними на жовтень 2003 року членами партії є понад 260 тис. чоловік. У квітні 1999 року В. Пустовойтенко виступив ініціатором та очолив організаційну роботу зі створення Всеукраїнського об'єднання демократичних сил "Злагода", ставши згодом його співголовою.

3 грудня 2000 по червень 2001 року Валерій Пустовойтенко є Радником Президента України та секретарем Політичної ради при Президентові України.

3 червня 2001 до квітня 2002 року В. Пустовойтенко обіймає посаду Міністра транспорту України. Завдяки його зусиллям було прийнято державну комплексну програму розвитку авіаційної галузі до 2010 року і Державну програму розвитку морських портів України. У 2001 році Україна отримала членство у Європейській організації з безпеки аеронавігації (Євроконтроль), а також статус кандидата до Об'єднаних авіаційних влад Європи.

У 2002 році НДП вдало пройшла парламентські вибори у складі виборчого блоку "За Єдину Україну", створила власну фракцію у Верховній Раді.

У липні 2002 року Валерій Пустовойтенко виступив на ПолітРаді НДП з ініціативою проведення політичної реформи з метою переходу від президентсько-парламентської до парламентсько-президентської моделі влади. НДП підготувала свій варіант законопроекту щодо внесення змін у Конституцію, який був використаний у роботі парламентської комісії.

У травні 2003 року за ініціативи Валерія Пустовойтенка та відповідно до рішень керівних органів партії відбувся Всеукраїнський форум народної демократії.

Після обрання народним депутатом у квітні 2002 року Валерій Пустовойтенко залишає посаду Міністра транспорту України, аби присвятити себе законотворенню. Проте, він отримує можливість і далі використовувати набутий у транспортній галузі досвід, очоливши (у травні 2002 року) парламентський Комітет з питань будівництва, транспорту, житлово-комунального господарства і зв'язку. За час роботи III парламентської сесії (з лютого по липень 2003 року) цей Комітет підготував близько 30 законопроектів. Сам же Валерій Пустовойтенко протягом цього часу вніс на розгляд до Верховної Ради України 49 проектів законодавчих актів.

Визначаючи свій нинішній статус, Пустовойтенко каже: "Я - політик, котрий займається економікою". І, слід визнати, він досяг значних успіхів у обох справах. Валерій Пустовойтенко удостоєний низки державних нагород. Зокрема, у 1995 році йому присвоєно почесне звання "Заслужений будівельник України". У 1996 році він здобув Почесну відзнаку Президента України, а у 1999 та 2002 роках був нагороджений орденом князя Ярослава Мудрого V та IV ступенів. До числа його нагород належать також медалі "Ветеран праці" та "10 років незалежності України".

Валерій Пустовойтенко одружений, має двох синів Сергія і В'ячеслава та онука Данила.

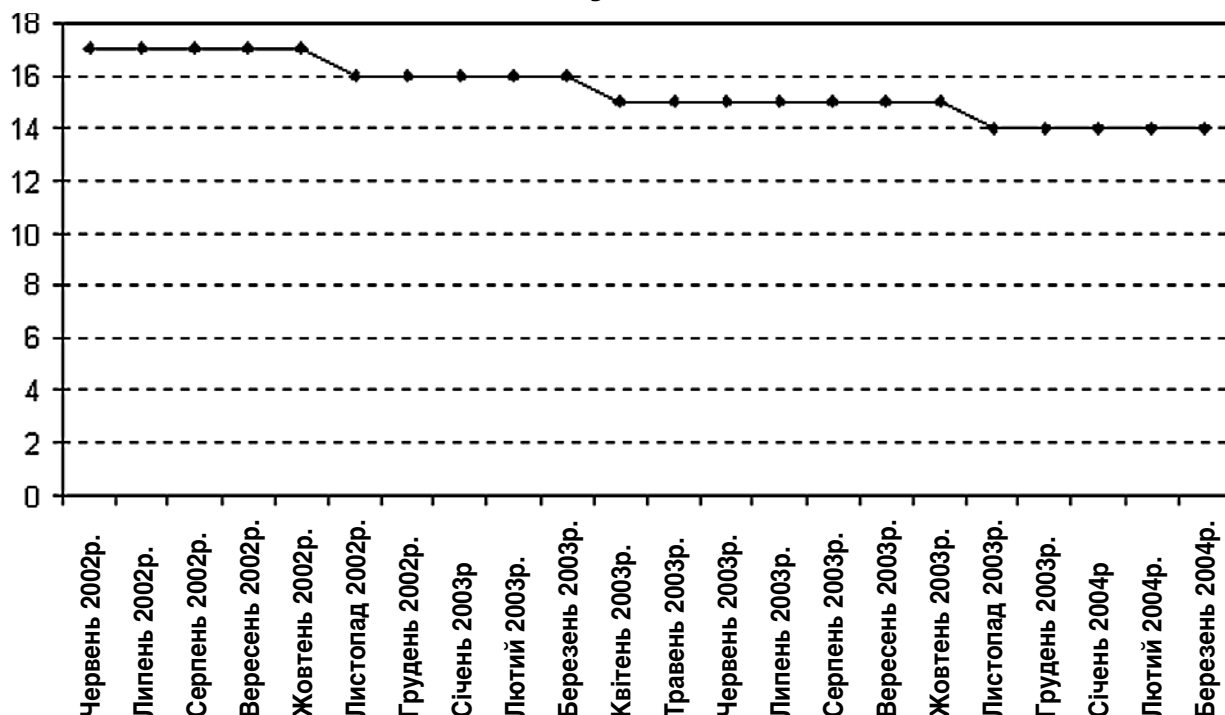
Склад фракції станом на 01.04.2004 року

№	Народний депутат	№	Народний депутат
1.	Заїчко Віктор Олександрович	8.	Павлюк Микола Пантелеймонович
2.	Зарубінський Олег Олександрович	9.	Петров Олег Володимирович
3.	Каденюк Леонід Костянтинович	10.	Пустовойтенко Валерій Павлович
4.	Кафарський Володимир Іванович	11.	Супрун Людмила Павлівна
5.	Крук Юрій Борисович	12.	Толстоухов Анатолій Володимирович
6.	Мовчан Володимир Петрович	13.	Шведенко Микола Миколайович
7.	Олуйко Віталій Миколайович	14.	Шевчук Сергій Володимирович

Очолювані комітети

№	Назва комітету	Голова комітету
1.	Комітет з питань будівництва, транспорту, житлово-комунального господарства і зв'язку	Пустовойтенко В.П.

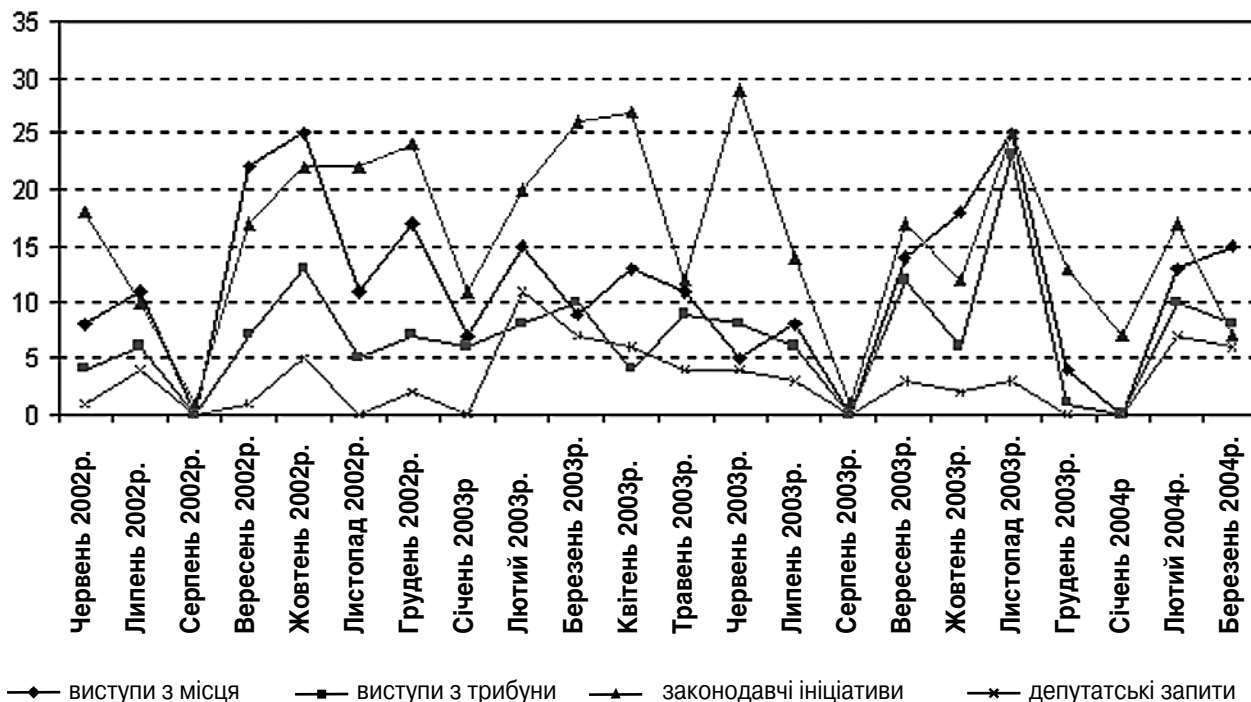
Зміна чисельного складу фракції з початку скликання

Результати роботи фракції Народно-демократичної партії України з початку скликання

Рік	Місяць	Чисельний склад	Кількість виступів		Кількість законодавчих ініціатив	Кількість депутатських запитів
			місце	трибуна		
2002	червень	17	8	4	18	1
	липень	17	11	6	10	4
	серпень	17	0	0	1	0
	вересень	17	22	7	17	1
	жовтень	17	25	13	22	5
	листопад	16	11	5	22	0
	грудень	16	17	7	24	2
2003	січень	16	7	6	11	0
	лютий	16	15	8	20	11
	березень	16	9	10	26	7
	квітень	15	13	4	27	6
	травень	15	11	9	12	4
	червень	15	5	8	29	4
	липень	15	8	6	14	3
	серпень	15	0	0	1	0
	вересень	15	14	12	17	3
	жовтень	15	18	6	12	2
	листопад	14	25	23	25	3
	грудень	14	4	1	13	0
2004	січень	14	0	0	7	0
	лютий	14	13	10	17	7
	березень	14	15	8	7	6
ВСЬОГО:		-	251	153	352	69

Зміна кількісних показників роботи депутатів фракції

Якісні результати законотворчої роботи фракції Народно-демократичної партії

Фракція Народно-демократичної партії посідає 7 місце за кількістю поданих законопроектів, які були підписані Президентом України і набули чинності у встановленому законом порядку. З травня 2002 року по січень 2004 року народні депутати України, які входять до складу згаданої парламентської фракції, стали авторами або співавторами 11 законів. Серед даних законодавчих актів 8 присвячено економічній політиці, 1 акт регулює державну правову політику, 2 закони стосуються галузевого розвитку та відносин у різноманітних сферах життєдіяльності суспільства.

Безумовно, кожен поданий законопроект, що набув статусу закону, впливає на суспільні відносини і до певної міри визначає умови функціонування суспільства. Розглянемо детальніше основні характеристики тих законів, які змінили наше "щоденне" життя.

У сфері **правового регулювання освітньої діяльності** відмітимо Закон України "Про внесення зміни до Закону України "Про вищу освіту" від 19 червня 2003 року. Згідно з положеннями цього законодавчого акта встановлення обов'язкової структури державного замовлення у вигляді 51 відсотка від загальної кількості студентів, прийнятих на навчання на перший курс, перенесено на 2005 рік. Прийняття даних змін дозволить удосконалити механізм визначення обсягів та структури державного замовлення, що сприятиме реалізації громадянами України конституційного права на освіту.

Правовий захист навколишнього природного середовища є предметом Закону України "Про внесення зміни до статті 771 Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо відповідальності за самовільне випалювання сухої рослинності або її залишків" від 20 лютого 2003 року. Цим законом встановлюється відповідальність за випалювання сухої природної рослинності або її залишків без дозволу органів державного контролю у галузі охорони навколишнього природного середовища або з порушенням умов такого дозволу, а так само за невживання відповідними посадовими особами заходів щодо своєчасного гасіння і ліквідації наслідків випалювання. Вчинення подібних порушень тягне за собою накладення штрафу у розмірі від 85 до 170 гривень, якщо правопорушником є фізична особа, або від 850 до 1190 гривень, якщо правопорушником є посадова особа. Зауважимо, що сума штрафу суттєво

збільшується за умови вчинення вказаних дій у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду.

У галузі фінансового забезпечення проведення виконавчих дій доцільно відзначити Закон України "Про внесення змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2003 рік" від 06 березня 2003 року. Даним законодавчим актом закріплювався рівний розподіл доходів від виконавчого збору, стягнутого Державною виконавчою службою, між загальним та спеціальним фондами Державного бюджету України на 2003 рік, а також забезпечувалось спрямування відповідних коштів зі спеціального фонду Державного бюджету України на 2003 рік на здійснення витрат, пов'язаних із організацією та проведенням виконавчих дій. Метою затвердження зазначених норм є покращання порядку виконання судових рішень та роботи Державної виконавчої служби.

Розвиток українського туризму заохочується положеннями Закону України "Про внесення зміни до статті 3 Закону України "Про концесії" від 24 жовтня 2002 року. Згідно із запропонованими змінами у концесію можуть надаватись також об'єкти права державної або комунальної власності, які використовуються для провадження господарської діяльності стосовно будівництва та експлуатації готелів, туристичних комплексів, кемпінгів та інших відповідних об'єктів туристичної індустрії.

Результати проведеного аналізу дозволяють зробити висновок, що за якісними показниками законотворча робота фракції Народно-демократичної партії за період з травня 2002 року по січень 2004 року була спрямована переважно на регулювання економічного сектора і господарської діяльності. Один закон присвячено правовим проблемам визначення адміністративної відповідальності, проте, одночасно, жодний законодавчий акт не стосується соціальної політики і соціального захисту населення.

Група "Народний вибір"

Дата створення - 05.07.2002 р.

Голова групи - Гапочка М.М.

Обраний: мажоритарний виборчий округ № 113,
Луганська область

Партія (на момент виборів): Аграрна партія України

Рік народження: 1951

Освіта: вища

Спеціальність: інженер-будівельник

Попереднє місце роботи: перший заступник голови Державного комітету України "Держкомрезерв"

Комітет: комітет з питань правової політики

Посада: член Комітету

Біографічна довідка*

Народився 4 квітня 1951 р. у с. Маньківка Білокуракінського р-ну Луганської області.

Освіта вища, у 1987 р. закінчив Луганський сільськогосподарський інститут, інженер-будівельник.

З 11.1967 р. до 11.1970 р. - тесля.

З 11.1970 р. до 02.1972 р. - секретар комсомольської організації.

З 02.1972 р. до 12.1973 р. - муляр ПМК № 6 тресту "Старобільськсільбуд".

З 02.1973 р. до 08.1975 р. - завідувач відділу Білокуракінського РК ЛКСМУ.

З 10.1975 р. до 09.1977 р. - інженер з техніки безпеки.

З 05.1978 р. до 11.1983 р. - начальник ПМК-154 тресту "Старобільськсільбуд".

З 11.1983 р. до 02.1986 р. - голова Білокуракінської сільської ради народних депутатів.

З 02.1983 р. до 04.1988 р. - заступник голови Білокуракінського райагро-промоб'єднання.

З 04.1988 р. до 02.1989 р. - заступник голови РАПО, голова Білокуракінського райагробуду.

З 02.1989 р. до 12.1990 р. - заступник голови Білокуракінського агропромислового об'єднання.

З 12.1990 р. до 01.1992 р. - заступник голови, з 02.1992 р. по 07.1994 р. - перший заступник голови об'єднання "Луганськблагробуд".

З 07.1994 р. до 08.1995 р. - голова Білокуракінської райради народних депутатів.

* З сайту "Відкрита Україна" www.gapochka.openua.net

З 08.1995 р. до 10.1996 р. - голова Білокуракінської райдержадміністрації Луганської області.

З 10.1996 р. до 05.1998 р. - заступник голови з питань АПК.

З 05.1998 р. до 11.2001 р. - перший заступник голови з питань АПК Луганської облдержадміністрації.

У 03.1998 р. - кандидат у народні депутати України від АПУ, № 33 в списку.

З 11.2001 р. до 04.2002 р. - перший заступник голови Державного комітету України з державного матеріального резерву.

Народний депутат України 4 скликання з 04.2002 р. по виборчому округу № 113 Луганської області, висунутий виборчим блоком політичних партій "За Єдину Україну!".

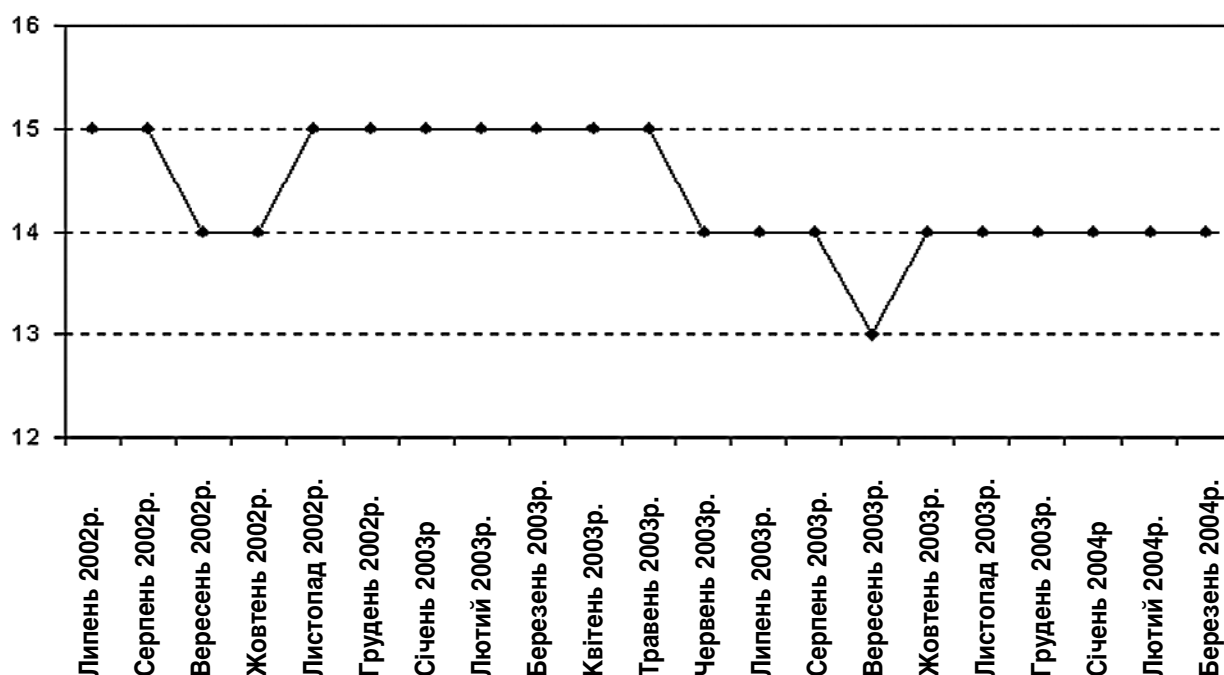
На час виборів: перший заступник голови Державного комітету України з матеріального резерву, член АПУ. Член фракції "Єдина Україна" з 05. по 07.2002 р.

З 03.2004 р. - голова Спостережної ради Луганського національного педагогічного університету імені Тараса Шевченка.

Склад групи станом на 01.04.2004 року

№	Народний депутат	№	Народний депутат
1.	Астров-Шумілов Геннадій Костянтинович	8.	Мельников Микола Петрович
2.	Баграєв Микола Георгійович	9.	Надрага Василь Іванович
3.	Бойко Віктор Олексійович	10.	Сміяненко Ігор Миколайович
4.	Будаг'янц Микола Абрамович	11.	Солошенко Микола Павлович
5.	Гапочка Микола Михайлович	12.	Фоменко Катерина Олександрівна
6.	Гошовський Володимир Сергійович	13.	Цкітішвілі Енвер Омарович
7.	Кириллов Віктор Дмитрович	14.	Чеботарьова Юлія Сергіївна

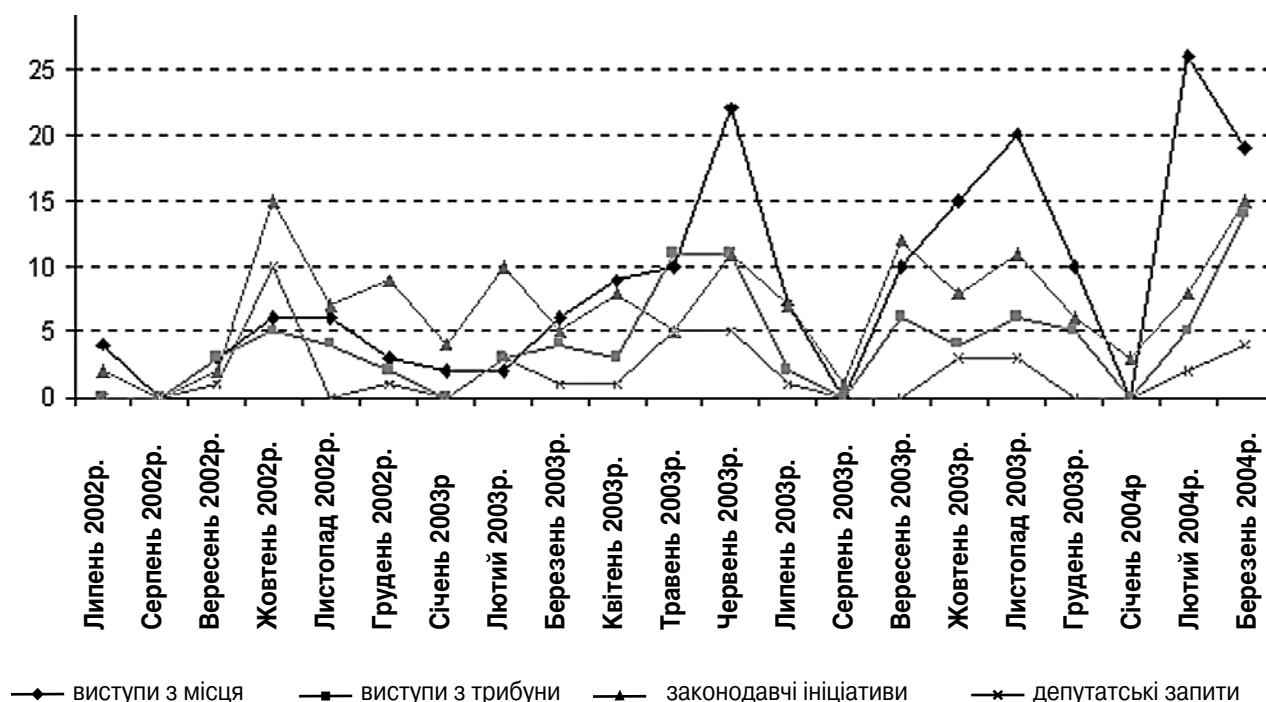
Зміна чисельного складу групи з початку скликання

Результати роботи групи "Народний вибір" з початку скликання

Рік	Місяць	Чисельний склад	Кількість виступів		Кількість законодавчих ініціатив	Кількість депутатських запитів
			місце	трибуна		
2002	липень	15	4	0	2	0
	серпень	15	0	0	0	0
	вересень	14	3	3	2	1
	жовтень	14	6	5	15	10
	листопад	15	6	4	7	0
	грудень	15	3	2	9	1
2003	січень	15	2	0	4	0
	лютий	15	2	3	10	3
	березень	15	6	4	5	1
	квітень	15	9	3	8	1
	травень	15	10	11	5	5
	червень	14	22	11	11	5
	липень	14	7	2	7	1
	серпень	14	0	0	1	0
	вересень	13	10	6	12	0
	жовтень	14	15	4	8	3
	листопад	14	20	6	11	3
	грудень	14	10	5	6	0
2004	січень	14	0	0	3	0
	лютий	14	26	5	8	2
	березень	14	19	14	15	4
ВСЬОГО:		-	180	88	149	40

Зміна кількісних показників роботи депутатів групи

Якісні результати законотворчої роботи групи "Народний вибір"

Група "Народний вибір" посідає 10 (останнє) місце за кількістю поданих законопроектів, які були підписані Президентом України і набули чинності у встановленому законом порядку. З травня 2002 року по січень 2004 року народні депутати України, які входять до складу згаданої парламентської групи, стали авторами або співавторами 4 законів. Серед даних законодавчих актів 1 присвячено соціальній політиці, а 3 акти регулюють галузевий розвиток і відносини у різноманітних сферах життєдіяльності суспільства.

Безумовно, кожен поданий законопроект, що набув статусу закону, впливає на суспільні відносини і до певної міри визначає умови функціонування суспільства. Розглянемо детальніше основні характеристики тих законів, які змінили наше "щоденне" життя.

У сфері **правового регулювання соціального забезпечення населення** відмітимо Закон України "Про внесення зміни до статті 14 Закону України "Про пенсійне забезпечення" від 10 липня 2003 року. Норми даного законодавчого акта вносять доповнення до чинного законодавства України з метою упорядкування призначення пільгових пенсій працівникам певних категорій, зайнятих у металургії, з урахуванням умов їх праці. До працівників металургійних підприємств, які мають право на пенсію незалежно від віку, тепер також відносимо оброблювачів поверхневих дефектів металу (вогневим засобом вручну) на гарячих дільницях та машиністів кранів металургійного виробництва. Реалізація норм цього закону дозволить призначати пільгові пенсії усім робітникам металургійної галузі, які зайняті на небезпечних та шкідливих для здоров'я ділянках виробництва.

Підтримання ефективного **функціонування певних суб'єктів господарювання** є предметом Закону України "Про списання вартості несплачених обсягів природного газу" від 05 червня 2003 року. Згідно з нормами цього законодавчого акта запроваджується списання дебіторської та кредиторської заборгованості бюджетів усіх рівнів, газопостачальних організацій та інших суб'єктів господарювання, що споживали та постачали природний газ для потреб населення та бюджетних організацій. Списанню підлягає заборгованість, яка виникла у період з 1995 рік по 1998 рік за розрахунки за природний газ і послуги щодо його транспортування. Зауважимо, що списана сума заборгованості не підлягає включенню до валових доходів та витрат і не відображається у податковому обліку податку на додану вартість підприємств та організацій, які здійснюють списання вартості несплачених обсягів природного газу. Ініціатори подання відповідного закону зазначають, що метою запровадженого правового регулювання є запобігання банкрутству підприємств нафтогазового комплексу, поліпшення фінансового становища цих підприємств та стабілізація їх роботи.

Результати проведеного аналізу дозволяють зробити висновок, що за якісними показниками законотворча робота групи "Народний вибір" за період з травня 2002 року по січень 2004 року не відрізнялась особливою активністю. Проте, можемо відзначити, що тематика законів, ініційованих депутатами, які входять до цієї парламентської групи, є актуальною і суспільно важливою.

[illegible]

Книгу видано за сприяння Національного фонду підтримки демократії (США)

Позиція авторів може не співпадати з позицією МФД

Результати роботи фракцій та груп у Верховній Раді України

за період: травень 2002 року – березень 2004 року

Видання підготовлене до друку Фондацією “Відкрите суспільство”

При передруку посилання на видання обов’язкове

Редактор: О. Грязнова

Коректор: І. Борик

Автори-упорядники:

А. Боброва, О. Борисова, А. Марініна,

А.Черевко, Л. Шевченко.

Підписано до друку 15.04.2004.

Формат 60х84

Тираж: 1000 пр.

Папір офсет. Гарнітура Pragmatica. Офс. друк

Надруковано ТОВ “Азбука”